

Dziennik Urzędowy

L 279

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

23 października 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2010/631/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 13 września 2010 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu dotyczącego zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną Morza Śródziemnego do Konwencji o ochronie środowiska morskiego i regionu przybrzeżnego Morza Śródziemnego 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 955/2010 z dnia 22 października 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 798/2008 w odniesieniu do stosowania szczepionek przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu ⁽¹⁾ 3
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 956/2010 z dnia 22 października 2010 r. zmieniające załącznik X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wykazów szybkich testów ⁽¹⁾ 10
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 957/2010 z dnia 22 października 2010 r. w sprawie udzielenia i odmowy udzielenia zezwolenia na niektóre oświadczenia zdrowotne dotyczące żywności i odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz do rozwoju i zdrowia dzieci ⁽¹⁾ 13

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 958/2010 z dnia 22 października 2010 r. w sprawie odmowy udzielenia zezwolenia na oświadczenie zdrowotne dotyczące żywności inne niż dotyczące zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci** ⁽¹⁾ 18

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 959/2010 z dnia 22 października 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 20

DYREKTYWY

- ★ **Dyrektywa Komisji 2010/69/UE z dnia 22 października 2010 r. zmieniająca załączniki do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 95/2/WE w sprawie dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące** ⁽¹⁾ 22

DECYZJE

2010/632/UE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 15 października 2010 r. w sprawie mianowania do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego członka z Rumunii na okres od dnia 21 września 2010 r. do dnia 20 września 2015 r.** 32

2010/633/UE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 22 października 2010 r. zmieniająca decyzję 93/152/EWG ustanawiającą kryteria dla szczepionek używanych przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu w związku z programami szczepień rutynowych** (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 7109) ⁽¹⁾ 33

2010/634/UE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 22 października 2010 r. dostosowująca w całej Unii liczbę uprawnień, które mają być wydane w ramach systemu unijnego na rok 2013, oraz uchylająca decyzję 2010/384/UE** (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 7180) 34

ZALECENIA

2010/635/Euratom:

- ★ **Zalecenie Komisji z dnia 11 października 2010 r. w sprawie stosowania art. 37 Traktatu Euratom** 36

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 13 września 2010 r.

w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu dotyczącego zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną Morza Śródziemnego do Konwencji o ochronie środowiska morskiego i regionu przybrzeżnego Morza Śródziemnego

(2010/631/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja o ochronie Morza Śródziemnego przed zanieczyszczeniami, której tytuł został zmieniony na następujący: Konwencja o ochronie środowiska morskiego i regionu przybrzeżnego Morza Śródziemnego (zwana dalej „konwencją barcelońską”), została zawarta przez Radę w imieniu Wspólnoty Europejskiej w decyzjach 77/585/EWG⁽¹⁾ i 1999/802/WE⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 4 ust. 3 lit. e) konwencji barcelońskiej umawiające się strony zobowiązują się do wspierania zintegrowanego zarządzania strefami przybrzeżnymi z uwzględnieniem ochrony obszarów o znaczeniu ekologicznym i o walorach krajobrazowych oraz z uwzględnieniem racjonalnej eksploatacji zasobów naturalnych.
- (3) Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2002 r. dotyczące wdrożenia zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną w Europie⁽³⁾, w szczególności jego rozdział V, zachęca państwa członkowskie do wdrażania zintegrowanego zarządzania strefą

przybrzeżną w ramach obowiązujących konwencji zawartych z sąsiadującymi państwami, w tym państwami trzecimi położonymi nad wspólnym morzem regionalnym.

- (4) Unia Europejska działa na rzecz szerszego wprowadzenia zintegrowanego zarządzania za pomocą instrumentów horyzontalnych, m.in. z zakresu ochrony środowiska, oraz tworzy solidne podstawy naukowe służące temu zarządzaniu dzięki swoim programom badawczym. Działania te przyczyniają się zatem do zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną.
- (5) Zintegrowane zarządzanie strefą przybrzeżną stanowi jeden z elementów zintegrowanej polityki morskiej UE, która została zatwierdzona przez Radę Europejską na posiedzeniu w Lizbonie w dniach 13 i 14 grudnia 2007 r. i jest szczegółowo opisana w komunikacie Komisji „W kierunku zintegrowanej polityki morskiej zmierzającej do lepszego zarządzania Morzem Śródziemnym”, a następnie została z zadowoleniem przyjęta przez Radę ds. Ogólnych w jej konkluzjach dotyczących zintegrowanej polityki morskiej z dnia 16 listopada 2009 r.
- (6) W drodze decyzji 2009/89/WE z dnia 4 grudnia 2008 r.⁽⁴⁾ Rada podpisała w imieniu Wspólnoty Protokół dotyczący zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną Morza Śródziemnego do konwencji barcelońskiej (zwany dalej „protokołem o ZZSP”), z zastrzeżeniem jego zawarcia w późniejszym terminie.
- (7) Po wejściu w życie Traktatu z Lizbony w dniu 1 grudnia 2009 r., Unia Europejska powiadomiła rząd Hiszpanii o tym, że Unia Europejska zastąpiła Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 240 z 19.9.1977, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 322 z 14.12.1999, s. 32.

⁽³⁾ Dz.U. L 148 z 6.6.2002, s. 24.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 34 z 4.2.2009, s. 17.

- (8) Środowisko stref przybrzeżnych Morza Śródziemnego jest w dalszym ciągu narażone na silną presję, a zasoby przybrzeżne ulegają degradacji. Protokół o ZZSP zapewnia ramy dla bardziej skoordynowanego i zintegrowanego podejścia, w których przewidziano uczestnictwo zainteresowanych stron z sektora prywatnego i publicznego, w tym społeczeństwa obywatelskiego i podmiotów gospodarczych. Przyjęcie takiego otwartego podejścia, opierającego się na najlepszych dostępnych obserwacjach naukowych i wiedzy naukowej, jest niezbędne do tego, aby skuteczniej rozwiązywać te problemy oraz osiągnąć bardziej zrównoważony rozwój stref przybrzeżnych Morza Śródziemnego.
- (9) Protokół o ZZSP zawiera wiele postanowień, które będą wymagać wdrożenia na różnych szczeblach administracji z poszanowaniem zasad pomocniczości i proporcjonalności. Unia powinna działać na rzecz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną, uwzględniając przy tym m.in. transgraniczny charakter większości problemów środowiskowych, natomiast państwa członkowskie i ich odpowiednie właściwe organy będą odpowiedzialne za opracowanie i wdrożenie na obszarze przybrzeżnym przewidzianych w protokole o ZZSP określonych środków szczegółowych, jak np. ustanowienie stref, w których zakazane jest budowanie.
- (10) Protokół o ZZSP powinien zostać zatwierdzony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Europejskiej Protokół dotyczący zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną

Morza Śródziemnego do Konwencji o ochronie środowiska morskiego i regionu przybrzeżnego Morza Śródziemnego (zwany dalej „protokołem o ZZSP”) (1).

Artykuł 2

Przewodniczący Rady wyznacza osobę lub osoby upoważnione do złożenia, w imieniu Unii, dokumentu zatwierdzenia rządowi Hiszpanii, który pełni funkcję depozytariusza, zgodnie z art. 37 protokołu o ZZSP, w celu wyrażenia zgody Unii na związanie się protokołem o ZZSP.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Data wejścia w życie protokołu o ZZSP zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 września 2010 r.

W imieniu Rady
S. VANACKERE
Przewodniczący

---

(1) Protokół o ZZSP został opublikowany w Dz.U. L 34 z 4.2.2009, s. 19 wraz z decyzją w sprawie jego podpisania.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 955/2010

z dnia 22 października 2010 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 798/2008 w odniesieniu do stosowania szczepionek przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2009/158/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 25 ust. 1 lit. b) i art. 26 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 798/2008 z dnia 8 sierpnia 2008 r. ustanawiającym wykaz państw trzecich, terytoriów, stref lub grup, z których dopuszczalny jest przywóz do i tranzyt przez terytorium Wspólnoty drobiu i produktów drobiowych oraz wymogów dotyczących świadectw weterynaryjnych⁽²⁾ określono wymogi dotyczące świadectw weterynaryjnych dla tych towarów. W wymogach tych uwzględniono, czy wymagane są dodatkowe gwarancje lub szczególne warunki w związku ze statusem tych państw trzecich, terytoriów, stref lub grup w odniesieniu do rzekomego pomoru drobiu.
- (2) W rozporządzeniu (WE) nr 798/2008 określono również warunki, wedle których ustala się, czy dane państwo trzecie, terytorium, strefę lub grupę należy uważać za wolne od rzekomego pomoru drobiu. Jednym z tych kryteriów jest nieprowadzenie żadnych szczepień przeciwko tej chorobie z wykorzystaniem szczepionek niespełniających kryteriów dotyczących uznanych szczepionek przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, określonych w części I załącznika VI do tego rozporządzenia. W części II pkt 2 tego załącznika określono kryteria szczegółowe dotyczące szczepionek przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, w tym szczepionek inaktywowanych.

(3) W podręczniku badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt („podręcznik OIE”) określono wymogi dotyczące szczepionek przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, włącznie z kontrolami bezpieczeństwa na różnych etapach procesu produkcyjnego.

(4) Mając na względzie ochronę statusu zdrowotnego drobiu w Unii oraz aby ułatwić handel drobiem i mięsem drobiowym, pożądane jest, by wymogi dotyczące szczepionek przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu i ich stosowania w państwach trzecich, z których mogą być przywożone drób i mięso drobiowe, uwzględniały wymogi dotyczące takich szczepionek określone w podręczniku OIE.

(5) W tym celu w kryteriach ogólnych dotyczących uznanych szczepionek przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, określonych w części I załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 798/2008, należy zawrzeć odesłanie do wymogów podręcznika OIE, które powinno stanowić dynamiczne odniesienie pozwalające uwzględnić regularne aktualizacje tego podręcznika w związku z nowymi osiągnięciami naukowymi.

(6) Ponadto w związku z postępowaniem technicznym, który nastąpił w dziedzinie produkcji szczepionek przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, w szczególności w odniesieniu do technik inaktywacji, oraz w związku z wymogami określonymi w podręczniku OIE, należy skreślić kryteria szczegółowe dotyczące inaktywowanych szczepionek przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, określone w części II pkt 2 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 798/2008.

(7) Konieczna jest zmiana niektórych przepisów dotyczących mięsa drobiu, ustanowionych w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 798/2008, oraz odpowiedniego wzoru świadectwa weterynaryjnego dla mięsa drobiu (POU) określonego w załączniku I, aby uwzględnić zmiany w załączniku VI do tego rozporządzenia.

(8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 798/2008.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 74.

⁽²⁾ Dz.U. L 226 z 23.8.2008, s. 1.

- (9) Właściwe jest określenie daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, tak by odpowiadała dacie rozpoczęcia stosowania decyzji Komisji 93/152/EWG ⁽¹⁾ zmienionej decyzją 2010/633/UE ⁽²⁾, która wprowadza odpowiednie zmiany w odniesieniu do kryteriów dotyczących inaktywowanych szczepionek przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach I, VI i VII do rozporządzenia (WE) nr 798/2008 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 grudnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 października 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 59 z 12.3.1993, s. 35.

⁽²⁾ Zob. 33 s. niniejszego Dziennika Urzędowego.

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I, VI i VII do rozporządzenia (WE) nr 798/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w części 2 załącznika I wzór świadectwa weterynaryjnego dla mięsa drobiu (POU) otrzymuje brzmienie:

„Wzór świadectwa weterynaryjnego dla mięsa drobiu (POU)

PAŃSTWO:

Świadectwo weterynaryjne dla UE

Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca		I.2. Numer referencyjny świadectwa		I.2.a.				
	Nazwa		I.3. Właściwy organ centralny						
	Adres								
	Tel.								
	I.5. Odbiorca		I.6.						
	Nazwa								
	Adres								
	Kod pocztowy		I.10.						
	Tel.								
	I.7. Państwo pochodzenia						Kod ISO		I.8. Region pochodzenia
I.9. Państwo przeznaczenia		Kod ISO		I.12.					
I.11. Miejsce pochodzenia									
Nazwa		Numer zatwierdzenia							
Adres		I.14. Data wyjazdu							
I.13. Miejsce załadunku									
I.15. Środki transportu									
Samolot ☐		Statek ☐		Kolej ☐		I.16. Punkt kontroli granicznej na granicy UE			
Samochód ☐		Inne ☐							
Oznakowanie									
Dokumenty towarzyszące				I.17.					
I.18. Opis towaru									
I.19. Kod towaru (kod HS)									
I.20. Ilość									
I.21. Temperatura produktu				I.22. Liczba opakowań					
Otoczenia ☐		Schłodzony ☐		Zamrożony ☐					
I.23. Nr plomby/pojemnika				I.24. Rodzaj opakowań					
I.25. Towar certyfikowany w celu:									
Spożycie przez ludzi ☐									
I.26.				I.27. Przywóz lub dopuszczenie na teren UE ☐					
I.28. Oznakowanie towaru									
Gatunek (nazwa naukowa)		Rodzaj towaru		Rodzaj obróbki		Numer zatwierdzenia zakładu			
				Rzeźnia		Zakład rozbioru			
				Chłodnia		Liczba opakowań			
						Masa netto			

PAŃSTWO

POU (mięso drobiu)

	II. Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
Część II: Zaświadczenie	II.1. Poświadczenie zdrowia publicznego		
	Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, oświadczam, że znane mi są odnośne przepisy rozporządzeń (WE) nr 178/2002, (WE) nr 852/2004, (WE) nr 853/2004 oraz (WE) 854/2004, i niniejszym zaświadczam, że mięso drobiu ⁽¹⁾ opisane w niniejszym świadectwie zostało uzyskane zgodnie z ich wymogami, a w szczególności, że:		
	a) pochodzi z zakładu(-ów), w którym(-ych) wdrożono program oparty na zasadach HACCP zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 852/2004;		
	b) zostało wyprodukowane zgodnie z warunkami określonymi w sekcjach II i V załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;		
	c) zostało uznane za zdatne do spożycia przez ludzi w wyniku badań przed- i poubojowych przeprowadzonych zgodnie z sekcją IV rozdział V załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004;		
	d) zostało oznaczone znakiem identyfikacyjnym zgodnie z sekcją I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;		
	e) jest zgodne z odnośnymi kryteriami ustalonymi w rozporządzeniu (WE) nr 2073/2005 w sprawie kryteriów mikrobiologicznych dotyczących środków spożywczych;		
	f) spełnione zostały gwarancje dotyczące zwierząt żywych i produktów z nich otrzymywanych zawarte w planach dotyczących pozostałości, przedstawionych zgodnie z dyrektywą 96/23/WE, w szczególności z jej art. 29;		
	⁽²⁾ [g] spełnia wymogi rozporządzenia (WE) nr 1688/2005 wprowadzającego w życie rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do specjalnych gwarancji dotyczących Salmonelli związanych z wysyłkami niektórych mięs i jaj do Finlandii i Szwecji.]		
	II.2. Poświadczenie zdrowia zwierząt		
Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że mięso drobiu opisane w niniejszym świadectwie:			
II.2.1.	pochodzi z:		
⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁶⁾	[terytorium o kodzie .....;]		
⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ albo	[grup(-y) .....;]		
które(-a) w dniu wystawienia niniejszego świadectwa było(-a)(-y) wolne(-a) od:			
wysoco zjadliwej grypy ptaków zgodnie z definicją w rozporządzeniu (WE) nr 798/2008 oraz rzekomego pomoru drobiu zgodnie z definicją w rozporządzeniu (WE) nr 798/2008;			
II.2.2.	uzyskano z drobiu, który:		
⁽⁴⁾	[nie został zaszczepiony przeciwko ptasiej grypie;]		
⁽⁴⁾ albo	[został zaszczepiony przeciwko ptasiej grypie zgodnie z programem szczepień zgodnym z rozporządzeniem (WE) nr 798/2008 przy użyciu:		
..... (nazwa i rodzaj użytej(-ych) szczepionki(-ek))			
w wieku ..... tygodni;]			
II.2.3.	uzyskano z drobiu, który trzymany był:		
⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁹⁾	[na terytorium(-ach) o kodzie .....;]		
⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁹⁾ albo	[w grupie(-ach) .....;]		
od wylęgu lub został przywieziony jako pisklęta jednodniowe lub drób rzeźny z państwa trzeciego (państw trzecich) wymienionego(-ych) w odniesieniu do tego towaru w części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008 w warunkach co najmniej równoważnych warunkom określonym w tym rozporządzeniu;			
II.2.4.	uzyskano z drobiu pochodzącego z zakładów:		
a) które nie podlegają żadnym ograniczeniom dotyczącym zdrowia zwierząt;			
b) wokół których w promieniu 10 km, włączając, w stosownych przypadkach, terytorium państwa sąsiedniego, w ciągu co najmniej ostatnich 30 dni nie wystąpiły ogniska wysoco zjadliwej grypy ptaków ani rzekomego pomoru drobiu;			
II.2.5.	uzyskano z drobiu, który:		

PAŃSTWO

POU (mięso drobiu)

II. Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
<p>(⁷) a) został poddany ubojowi w dniu ..... (dd/mm/rrrr) lub pomiędzy ..... (dd/mm/rrrr) a ..... (dd/mm/rrrr);</p> <p>b) nie został poddany ubojowi w ramach żadnego programu ochrony zdrowia zwierząt w zakresie kontroli lub zwalczania chorób drobiu;</p> <p>c) podczas transportu do rzeźni nie miał styczności z drobiem zakażonym wysoce zjadliwą grypą ptaków lub rzekomym pomorem drobiu;</p> <p>II.2.6. a) pochodzi z zatwierdzonych rzeźni, które w chwili uboju nie podlegały żadnym ograniczeniom wynikającym z podejrzenia lub potwierdzenia wystąpienia ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków lub rzekomego pomoru drobiu oraz wokół których w promieniu 10 km w ciągu co najmniej 30 ostatnich dni nie wystąpiło ognisko wysoce zjadliwej grypy ptaków lub rzekomego pomoru drobiu;</p> <p>b) w żadnym momencie podczas uboju, rozbioru, składowania lub transportu nie miał styczności z drobiem lub mięsem o niższym statusie zdrowotnym;</p> <p>(⁸) [II.2.7. uzyskano z drobiu rzeźnego, który:</p> <p>a) nie był szczepiony żywymi atenuowanymi szczepionkami sporządzonymi ze szczepu macierzystego wirusa rzekomego pomoru drobiu, który jest bardziej zjadliwy niż lentogeniczne szczepy wirusa;</p> <p>b) został zbadany w kierunku rzekomego pomoru drobiu przy pomocy testu izolacji wirusa, przeprowadzonego w momencie uboju w laboratorium urzędowym na losowo wybranej próbie wymazów z kloaki co najmniej 60 ptaków z każdego danego stada, który to test nie wykazał obecności paramyksowirusów ptaków o indeksie domózgowej zjadliwości (ICPI) przekraczającym 0,4;</p> <p>c) podczas ostatnich 30 dni poprzedzających ubój nie miał styczności z drobiem niespełniającym warunków określonych w lit. a) i b).]</p>		
<p>II.3. Poświadczenie dobrostanu zwierząt</p> <p>Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że przeczytałem i zrozumiałem dyrektywę 93/119/WE oraz że mięso opisane w niniejszym świadectwie pochodzi od drobiu traktowanego w rzeźni przed ubojem lub zabiciem oraz podczas niego zgodnie z właściwymi przepisami dyrektywy 93/119/WE.</p>		
<p>Uwagi</p>		
<p>Część I:</p>		
<p>— Rubryka I.8: w razie potrzeby podać kod strefy lub grupy pochodzenia zgodnie z definicją kodu w kolumnie 2 części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008.</p> <p>— Rubryka I.11: nazwa, adres i numer zatwierdzenia zakładu wysyłki.</p> <p>— Rubryka I.15: podać numer(-y) rejestracyjny(-e) wagonów kolejowych i samochodów ciężarowych, nazwy statków oraz, o ile są znane, numery lotów samolotów. W przypadku transportu w kontenerach lub skrzyniach ich łączną liczbę, numery rejestracyjne oraz numery seryjne plomb, jeśli występują, należy podać w rubryce I.23.</p> <p>— Rubryka I.19: użyć właściwego kodu Systemu Zharmonizowanego (HS) Światowej Organizacji Celnej: 02.07 lub 02.08.90.</p>		
<p>Część II:</p>		
<p>(¹) »Mięso drobiu« oznacza jadalne części ptaków utrzymywanych w warunkach fermowych, w tym ptaków nieuważanych za gospodarskie, ale utrzymywanych jako gospodarskie, z wyjątkiem ptaków bezgrzebieniowych, które nie zostały poddane obróbce innej niż proces mrożenia w celu zapewnienia konserwacji; mięsu pakowanemu próżniowo lub mięsu pakowanemu w kontrolowanej atmosferze także musi towarzyszyć świadectwo zgodne z niniejszym wzorem.</p> <p>(²) Skreślić, jeśli przesyłka nie jest przeznaczona do przywozu do Finlandii lub Szwecji.</p> <p>(³) Kod terytorium zamieszczony w kolumnie 2 części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008.</p> <p>(⁴) Niepotrzebne skreślić.</p> <p>(⁵) Podać nazwę grup(-y).</p> <p>(⁶) W przypadku państw lub terytoriów oznaczonych literą »N« w kolumnie 6 części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008 oznacza to, wyłącznie w odniesieniu do mięsa drobiu (POU), że w przypadku wystąpienia ogniska rzekomego pomoru drobiu, zgodnie z definicją w rozporządzeniu (WE) nr 798/2008, kod państwa lub kod terytorium jest w dalszym ciągu używany, jednak wyklucza się wszystkie obszary objęte w dniu wydania niniejszego świadectwa urzędowymi ograniczeniami danego państwa trzeciego w związku z rzekomym pomorem drobiu.</p>		

PAŃSTWO		POU (mięso drobiu)	
II.	Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
<p>(7) Podać datę lub daty uboju. Przywóz tego mięsa nie jest dozwolony, jeżeli zostało ono uzyskane z drobiu poddanego ubojowi na terytorium lub w grupie(-ach) wymienionych w pkt II.2.1 w okresie, w którym Unia Europejska przyjęła środki ograniczające przywóz tego mięsa z takiego terytorium lub takiej grupy (takich grup).</p> <p>(8) Dotyczy tylko państw oznaczonych jako »VI« w kolumnie 5 części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008.</p> <p>(9) Jeśli mięso pochodzi z drobiu rzeźnego pochodzącego z innego państwa trzeciego (innych państw trzecich) wymienionego(-ych) w części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008 w odniesieniu do przywozu tego towaru do Unii Europejskiej, należy podać kody państw trzecich lub terytoriów tych państw trzecich oraz państwa trzeciego, w którym dokonano uboju drobiu.</p>			
<p>Urzędowy lekarz weterynarii</p> <p>Imię i nazwisko (wielkimi literami):</p> <p>Data:</p> <p>Pieczęć:</p> <p>Kwalifikacje i tytuł:</p> <p>Podpis:"</p>			

b) załącznik VI otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK VI

(o którym mowa w art. 12 ust. 1 lit. b), art. 12 ust. 2 lit. c) ppkt (ii) oraz art. 13 ust. 1 lit. a))

KRYTERIA DOTYCZĄCE UZNANYCH SZCZEPIONEK PRZECIWKO RZEKOMEMU POMOROWI DROBIU

I. Kryteria ogólne

1. Szczepionki muszą spełniać normy określone w podręczniku badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE) w rozdziale dotyczącym rzekomego pomoru drobiu.
2. Przed dopuszczeniem do dystrybucji i użycia szczepionki muszą być zarejestrowane przez właściwe organy danego państwa trzeciego. Dokonując takiej rejestracji, właściwe organy danego państwa trzeciego muszą opierać się na kompletnych aktach zawierających dane dotyczące efektywności oraz nieszkodliwości szczepionki; w przypadku szczepionek przywożonych właściwe organy mogą oprzeć się na danych sprawdzonych przez właściwe organy państwa, w którym produkowana jest szczepionka, o ile zostały sprawdzone zgodnie z normami OIE.
3. Ponadto przywóz lub produkcja oraz dystrybucja szczepionek musi podlegać kontroli ze strony właściwych organów danego państwa trzeciego.
4. Przed dopuszczeniem do dystrybucji każda partia szczepionek musi zostać poddana, na zlecenie właściwych organów, testom pod kątem nieszkodliwości, zwłaszcza w odniesieniu do atenuacji lub inaktywacji oraz braku niepożądanych czynników zanieczyszczających, a także efektywności.

II. Kryteria szczegółowe

Żywe atenuowane szczepionki przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu muszą być sporządzane ze szczepu wirusa rzekomego pomoru drobiu, w przypadku którego szczep macierzysty poddano testom i wykazano, że jego indeks domózgowej zjadliwości (ICPI) wynosi:

- a) mniej niż 0,4, jeżeli podczas testu ICPI każdemu ptakowi podano dawkę infekcyjną nie mniejszą niż 10^7 EID₅₀; lub
- b) mniej niż 0,5, jeżeli podczas testu ICPI każdemu ptakowi podano dawkę infekcyjną nie mniejszą niż 10^8 EID₅₀;

c) w załączniku VII, w części II, lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w okresie 30 dni poprzedzających ubój nie był szczepiony żywymi atenuowanymi szczepionkami sporządzonymi ze szczepu macierzystego wirusa rzekomego pomoru drobiu, który jest bardziej zjadliwy niż lentogeniczne szczepy wirusa;”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 956/2010**z dnia 22 października 2010 r.****zmieniające załącznik X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady
w odniesieniu do wykazów szybkich testów****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 akapit pierwszy oraz jego art. 23a zdanie wprowadzające i lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 ustanowiono zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania przenośnych gąbczastych encefalopatii (TSE) u zwierząt. Ma ono zastosowanie do produkcji oraz wprowadzania na rynek żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, a także, w pewnych określonych przypadkach, do ich wywozu.
- (2) W pkt 4 rozdziału C załącznika X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 ustanowiono wykaz szybkich testów, które należy stosować do monitorowania gąbczastej encefalopatii bydła (BSE) u bydła oraz TSE u owiec i kóz.
- (3) W dniach 18 grudnia 2009 r. i 29 kwietnia 2010 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) opublikował dwie opinie naukowe dotyczące czułości analitycznej zatwierdzonych szybkich testów do monitorowania TSE. Wymienione opinie zostały przygotowane w oparciu o badania przeprowadzone przez laboratorium referencyjne Unii Europejskiej ds. TSE. Badania laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej miały na celu ocenę czułości analitycznej wszystkich obecnie zatwierdzonych szybkich testów do monitorowania TSE z zamiarem opracowania rzetelnych danych dotyczących czułości analitycznej i dokonania oceny każdego testu w tych samych zestawach próbnych dla trzech głównych rodzajów TSE u przeżuwaczy: BSE, trzęsawki klasycznej i trzęsawki nietypowej.

- (4) W odniesieniu do trzęsawki w swojej opinii opublikowanej w dniu 18 grudnia 2009 r. EFSA stwierdziło, że testy „Enfer TSE v2”, „Enfer TSE v3”, „Prionics®-Check LIA SR” i „Prionics®-WB Check Western SR” mogłyby nie zidentyfikować przypadków trzęsawki nietypowej, które zostałyby wykryte przez inne zatwierdzone testy oraz że zgodnie z protokołem EFSA dotyczącym oceny szybkich testów poubojowych w celu wykrycia TSE u małych przeżuwaczy (EFSA, 2007b) nie można ich polecić do monitorowania TSE w tym zakresie. Metody te nie powinny zatem dłużej figurować w wykazie szybkich testów zatwierdzonych do monitorowania TSE u owiec i kóz określonym w pkt 4 rozdziału C załącznika X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001.
- (5) W dniu 2 lipca 2009 r. laboratoria Idexx poinformowały Komisję, że ich połączony test „IDEXX HerdChek BSE-Scrapie Antigen Test Kit, EIA”, opracowany zarówno w celu monitorowania TSE u małych przeżuwaczy, jak i BSE u bydła, nigdy nie został umieszczony w wykazie szybkich testów zatwierdzonych do monitorowania BSE w Unii, nawet jeśli laboratorium referencyjne Unii Europejskiej oficjalnie go do tego celu zatwierdziło. Należy zatem dodać odnośny test do wykazu szybkich testów zatwierdzonych do monitorowania BSE określonego w pkt 4 rozdziału C załącznika X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001.
- (6) Ze względów praktycznych zmiany wprowadzone niniejszym rozporządzeniem powinny mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2011 r., ponieważ państwa członkowskie potrzebują czasu na dostosowanie swoich procedur dotyczących monitorowania TSE u owiec i kóz do nowego wykazu szybkich testów.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 października 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 pkt 4 rozdziału C otrzymuje brzmienie:

„4. Szybkie testy

W celu przeprowadzenia szybkich testów zgodnie z art. 5 ust. 3 oraz art. 6 ust. 1, jako szybkie testy do monitorowania BSE u bydła, stosuje się jedynie następujące metody:

- test immunologiczny oparty na procedurze Western-blot, wykrywający odporny na działanie proteiny K fragment PrP^{Res} (test Prionics-Check Western),
- badanie chemiluminescencyjne ELISA, obejmujące metodę ekstrakcyjną oraz technikę ELISA, z zastosowaniem silniejszego odczynnika chemiluminescencyjnego (test Enfer & Enfer TSE Kit wersja 2.0, automatyczne przygotowanie próbek),
- test immunologiczny oparty na mikroplótkach, wykrywający PrP^{Sc} (Enfer TSE wersja 3),
- test immunologiczny typu Sandwich na wykrycie PrP^{Res} (krótki protokół testu) przeprowadzony po etapie denaturacji i koncentracji (szybki test BIO-Rad TeSeE SAP),
- test immunologiczny oparty na mikroplótkach (ELISA) wykrywający PrP^{Res} odporny na proteinę K za pomocą monoklonalnych przeciwciał (test Prionics-Check LIA),
- test immunologiczny wykorzystujący chemiczny polimer do selektywnego wychwycenia PrP^{Sc} i przeciwciała monoklonalne wykrywające skierowane przeciw konserwatywnym regionom cząsteczki PrP (IDEXX HerdChek BSE Antigen Test Kit, EIA & IDEXX HerdChek BSE-Scrapie Antigen Test Kit, EIA),
- test immunologiczny »lateral flow« wykorzystujący dwa różne przeciwciała monoklonalne do wykrycia frakcji PrP odpornej na proteinę K (Prionics Check PrioSTRIP),
- test immunologiczny typu Sandwich wykorzystujący dwa przeciwciała monoklonalne skierowane przeciw dwóm epitopom obecnym w rozwiniętej cząsteczce występującego u bydła PrP^{Sc} (Roboscreen Beta Prion BSE EIA Test Kit),
- test typu Sandwich ELISA, wykrywający PrP^{Sc} odporne na proteinę K (Roche Applied Science PrionScreen).

W celu przeprowadzenia szybkich testów zgodnie z art. 5 ust. 3 oraz art. 6 ust. 1, jako szybkie testy do monitorowania TSE u owiec i kóz stosuje się jedynie następujące metody:

- test immunologiczny typu Sandwich na wykrycie PrP^{Res} (krótki protokół testu) przeprowadzony po etapie denaturacji i koncentracji (szybki test BIO-Rad TeSeE SAP),
- test immunologiczny typu Sandwich na wykrycie PrP^{Res} z zastosowaniem TeSeE Sheep/Goat Detection kit przeprowadzony po etapie denaturacji i koncentracji z zastosowaniem TeSeE Sheep/Goat Purification kit (szybki test Bio-Rad TeSeE Sheep/Goat),
- test immunologiczny wykorzystujący chemiczny polimer do selektywnego wychwycenia PrP^{Sc} i przeciwciała monoklonalne wykrywające skierowane przeciw konserwatywnym regionom cząsteczki PrP (IDEXX HerdChek BSE-Scrapie Antigen Test Kit, EIA).

W przypadku wszystkich szybkich testów próbka tkanki musi być poddawana badaniu zgodnie z instrukcją użytkownika załączoną przez producenta.

Producenci szybkich testów muszą stosować system zapewnienia jakości zatwierdzony przez laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, gwarantujący stabilność wykonywanych testów. Producenci muszą dostarczyć do laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej protokół testów.

Zmiany do szybkich testów lub do protokołów testów są dopuszczane wyłącznie po uprzednim zawiadomieniu laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej oraz pod warunkiem, że laboratorium referencyjne Unii Europejskiej stwierdzi, iż zmiana nie wpływa na czułość, swoistość i wiarygodność szybkiego testu. Wspomniane wyniki badań należy przekazać Komisji i krajowym laboratoriom referencyjnym.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 957/2010**z dnia 22 października 2010 r.****w sprawie udzielenia i odmowy udzielenia zezwolenia na niektóre oświadczenia zdrowotne dotyczące żywności i odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz do rozwoju i zdrowia dzieci****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 zabrania się stosowania oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, o ile nie zezwoliła na nie Komisja zgodnie z tym rozporządzeniem i nie zostały włączone do wykazu dopuszczonych oświadczeń.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 stanowi również, że wnioski o udzielenie zezwolenia na stosowanie oświadczeń zdrowotnych mogą być składane przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze do właściwego organu krajowego danego państwa członkowskiego. Właściwy organ krajowy przekazuje prawidłowe wnioski Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), zwanemu dalej Urzędem.
- (3) Po otrzymaniu wniosku Urząd bezzwłocznie powiadamia o nim pozostałe państwa członkowskie i Komisję oraz wydaje opinię na temat danego oświadczenia zdrowotnego.
- (4) Komisja decyduje o udzieleniu zezwolenia na stosowanie oświadczenia zdrowotnego, uwzględniając opinię wydaną przez Urząd.
- (5) Dwie opinie, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, odnoszą się do wniosków dotyczących oświadczeń o zmniejszaniu ryzyka choroby, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, a trzy opinie – wniosków dotyczących oświadczeń zdrowotnych odnoszących się do rozwoju i zdrowia dzieci, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006.
- (6) Po złożeniu wniosku przez Association de la Transformation Laitière Française (ATLA), zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, Urząd miał obowiązek wydania opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego związanego z wpływem jodu na prawidłowy

wzrost dzieci (pytanie nr EFSA-Q-2008-324)⁽²⁾. Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę było sformułowane w następujący sposób: „Jod jest niezbędny dla wzrostu dzieci”.

- (7) Na podstawie przedstawionych danych Urząd stwierdził, w opinii otrzymanej przez Komisję i państwa członkowskie w dniu 20 listopada 2009 r., że wykazano związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy spożywaniem jodu a deklarowanym efektem. Wobec powyższego oświadczenie zdrowotne odzwierciedlające ten wniosek należy uznać za zgodne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 i włączyć je do unijnego wykazu dopuszczonych oświadczeń.
- (8) Po złożeniu wniosku przez Association de la Transformation Laitière Française (ATLA), zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, Urząd miał obowiązek wydania opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego związanego z wpływem żelaza na rozwój funkcji poznawczych u dzieci (pytanie nr EFSA-Q-2008-325)⁽³⁾. Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę było sformułowane w następujący sposób: „Żelazo jest niezbędne dla rozwoju funkcji poznawczych u dzieci”.
- (9) Na podstawie przedstawionych danych Urząd stwierdził, w opinii otrzymanej przez Komisję i państwa członkowskie w dniu 20 listopada 2009 r., że wykazano związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy spożywaniem żelaza a deklarowanym efektem. Wobec powyższego oświadczenie zdrowotne odzwierciedlające ten wniosek należy uznać za zgodne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 i włączyć je do unijnego wykazu dopuszczonych oświadczeń.
- (10) Artykuł 16 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 stanowi, że pozytywna opinia co do udzielenia zezwolenia na stosowanie oświadczenia zdrowotnego powinna zawierać pewne szczegóły. Szczegóły takie powinny zatem być określone, w odniesieniu do dozwolonych oświadczeń, w załączniku I do niniejszego rozporządzenia; powinny one obejmować, zależnie od przypadku, oświadczenia zdrowotne po przeformułowaniu, szczegółowe warunki ich stosowania oraz, w stosownych przypadkach, warunki lub ograniczenia stosowania żywności lub dodatkowe wyjaśnienia lub ostrzeżenia, zgodnie z zasadami zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 1924/2006 oraz opiniami wydanymi przez Urząd.

⁽¹⁾ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9.⁽²⁾ The EFSA Journal (2009) 7(11), s. 1359.⁽³⁾ The EFSA Journal (2009) 7(11), s. 1360.

- (11) Jednym z celów rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 jest zapewnienie zgodności oświadczeń zdrowotnych z prawdą, ich zrozumiałości, rzetelności i przydatności dla konsumenta, a także odpowiednie uwzględnienie sposobu sformułowania i przedstawiania oświadczeń. W związku z tym w przypadkach, gdy sformułowanie oświadczeń ma dla konsumenta taki sam sens jak sformułowanie oświadczenia zdrowotnego, na które udzielono zezwolenia, ponieważ wykazano w nich taki sam związek między kategorią żywności, żywnością lub jednym z jej składników a stanem zdrowia, oświadczenia te powinny podlegać takim samym warunkom stosowania, jak określono w załączniku I.
- (12) Po złożeniu wniosku przez GP International Holding B.V., zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, Urząd miał obowiązek wydania opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego związanego z wpływem OPC Premium^{TM} na obniżenie poziomu cholesterolu we krwi (pytanie nr EFSA-Q-2009-00454)⁽¹⁾. Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę było sformułowane w następujący sposób: „Wykazano, że OPC obniża poziom cholesterolu we krwi i w związku z tym może zmniejszać ryzyko chorób układu krążenia”.
- (13) Na podstawie przedstawionych danych Urząd stwierdził, w opinii otrzymanej przez Komisję i państwa członkowskie w dniu 26 października 2009 r., że nie wykazano związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy spożyciem OPC Premium^{TM} a deklarowanym efektem. W związku z tym, ponieważ oświadczenie nie spełnia wymogów rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, zezwolenie na jego stosowanie nie powinno zostać udzielone.
- (14) Po złożeniu wniosku przez Valosun A.S., zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, Urząd miał obowiązek wydania opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego związanego z wpływem preparatu Uroval® na zakażenia układu moczowego (pytanie nr EFSA-Q-2009-00600)⁽²⁾. Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę było sformułowane w następujący sposób: „Wyciąg z żurawiny i D-mannoza, główne składniki czynne suplementu diety Uroval®, eliminują przywieranie szkodliwych bakterii do ściany pęcherza moczowego. Przywieranie szkodliwych bakterii do ściany pęcherza moczowego jest głównym czynnikiem ryzyka w rozwoju zakażeń układu moczowego”.
- (15) Na podstawie przedstawionych danych Urząd stwierdził, w opinii otrzymanej przez Komisję i państwa członkowskie w dniu 22 grudnia 2009 r., że nie wykazano związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy spożyciem preparatu Uroval® a deklarowanym efektem. W związku z tym, ponieważ oświadczenie nie spełnia wymogów rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, zezwolenie na jego stosowanie nie powinno zostać udzielone.
- (16) Po złożeniu wniosku przez Töpfer GmbH, zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, Urząd miał obowiązek wydania opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego związanego z wpływem kombinacji bifidobakterii (*Bifidobacterium bifidum*, *Bifidobacterium breve*, *Bifidobacterium infantis*, *Bifidobacterium longum*) na zmniejszenie liczby potencjalnie chorobotwórczych mikroorganizmów jelitowych (pytanie nr EFSA-Q-2009-00224)⁽³⁾. Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę było sformułowane w następujący sposób: „Probiotyczne bifidobakterie przyczyniają się do powstania zdrowej flory jelitowej porównywalnej składem do flory jelitowej niemowląt karmionych piersią”.
- (17) Na podstawie przedstawionych danych Urząd stwierdził, w opinii otrzymanej przez Komisję i państwa członkowskie w dniu 22 grudnia 2009 r., że nie wykazano związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy spożyciem danej kombinacji bifidobakterii a deklarowanym efektem. W związku z tym, ponieważ oświadczenie nie spełnia wymogów rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, zezwolenie na jego stosowanie nie powinno zostać udzielone.
- (18) Podczas ustanawiania środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu uwzględniono opinie wnioskodawców oraz członków społeczeństwa, otrzymane przez Komisję zgodnie z art. 16 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006.
- (19) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zezwala się na stosowanie oświadczeń zdrowotnych w odniesieniu do żywności na rynku Unii Europejskiej, wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z warunkami określonymi w tym załączniku.

Oświadczenia te zostają włączone do unijnego wykazu dopuszczonych oświadczeń, o którym mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006.

Artykuł 2

Oświadczenia zdrowotne wymienione w załączniku II do niniejszego rozporządzenia nie zostają włączone do unijnego wykazu dopuszczonych oświadczeń, o którym mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006.

⁽¹⁾ *The EFSA Journal* (2009) 7(10), s. 1356.

⁽²⁾ *The EFSA Journal* (2009) 7(12), s. 1421.

⁽³⁾ *The EFSA Journal* (2009) 7(12), s. 1420.

Oświadczenia zdrowotne, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, wymienione w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, mogą być w dalszym ciągu stosowane przez sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 października 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Dopuszczone oświadczenia zdrowotne

Wniosek – odpowiednie przepisy rozporządzenia (WE) nr 1924/2006	Wnioskodawca – adres	Składnik odżywczy, substancja, żywność lub kategoria żywności	Oświadczenie	Warunki stosowania oświadczenia	Warunki lub ograniczenia stosowania żywności, dodatkowe wyjaśnienie lub ostrzeżenie	Odniesienie do opinii EFSA
Artykuł 14 ust. 1 lit. b) – oświadczenie zdrowotne odnoszące się do rozwoju i zdrowia dzieci	Association de la Transformation Laitière Française (ATLA), 42, rue du Châteaudun, 75314 Paris Cedex 09, Francja	Jod	Jod przyczynia się do prawidłowego wzrostu dzieci	Oświadczenie może być stosowane wyłącznie w odniesieniu do żywności będącej przynajmniej źródłem jodu zgodnie z oświadczeniem „ŹRÓDŁO [NAZWA WITAMINY/WITAMIN] LUB [NAZWA SKŁADNIKA MINERALNEGO/SKŁADNIKÓW MINERALNYCH]”, wymienionym w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1924/2006		Q-2008-324
Artykuł 14 ust. 1 lit. b) – oświadczenie zdrowotne odnoszące się do rozwoju i zdrowia dzieci	Association de la Transformation Laitière Française (ATLA), 42, rue du Châteaudun, 75314 Paris Cedex 09, Francja	Żelazo	Żelazo przyczynia się do prawidłowego rozwoju funkcji poznawczych u dzieci	Oświadczenie może być stosowane wyłącznie w odniesieniu do żywności będącej przynajmniej źródłem żelaza zgodnie z oświadczeniem „ŹRÓDŁO [NAZWA WITAMINY/WITAMIN] LUB [NAZWA SKŁADNIKA MINERALNEGO/SKŁADNIKÓW MINERALNYCH]”, wymienionym w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1924/2006		Q-2008-325

ZAŁĄCZNIK II

Odrzucone oświadczenia zdrowotne

Wniosek – odpowiednie przepisy rozporządzenia (WE) nr 1924/2006	Składnik odżywczy, substancja, żywność lub kategoria żywności	Oświadczenie	Odniesienie do opinii EFSA
Artykuł 14 ust. 1 lit. a) – oświadczenia zdrowotne o zmniejszaniu ryzyka choroby	OPC Premium™	Wykazano, że OPC obniża poziom cholesterolu we krwi i w związku z tym może zmniejszać ryzyko chorób układu krążenia	Q-2009-00454
Artykuł 14 ust. 1 lit. a) – oświadczenia zdrowotne o zmniejszaniu ryzyka choroby	Uroval®	Wyciąg z żurawiny i D-mannoza, główne składniki czynne suplementu diety Uroval®, eliminują przywieranie szkodliwych bakterii do ściany pęcherza moczowego. Przywieranie szkodliwych bakterii do ściany pęcherza moczowego jest głównym czynnikiem ryzyka w rozwoju zakażeń układu moczowego.	Q-2009-00600
Artykuł 14 ust. 1 lit. b) – oświadczenie zdrowotne odnoszące się do rozwoju i zdrowia dzieci	Kombinacja bifidobakterii (<i>Bifidobacterium bifidum</i> , <i>Bifidobacterium breve</i> , <i>Bifidobacterium infantis</i> , <i>Bifidobacterium longum</i>)	Probiotyczne bifidobakterie przyczyniają się do powstania zdrowej flory jelitowej porównywalnej składem do flory jelitowej niemowląt karmionych piersią.	Q-2009-00224

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 958/2010**z dnia 22 października 2010 r.****w sprawie odmowy udzielenia zezwolenia na oświadczenie zdrowotne dotyczące żywności inne niż dotyczące zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 zabrania się stosowania oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, o ile nie zezwoliła na nie Komisja zgodnie z tym rozporządzeniem i nie zostały włączone do wykazu dopuszczonych oświadczeń.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 stanowi również, że wnioski o udzielenie zezwolenia na stosowanie oświadczenia zdrowotnego mogą być składane przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze właściwego organu krajowego danego państwa członkowskiego. Właściwy organ krajowy przekazuje prawidłowe wnioski Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), zwanemu dalej Urzędem.
- (3) Po otrzymaniu wniosku Urząd bezzwłocznie powiadamia o nim pozostałe państwa członkowskie i Komisję oraz wydaje opinię na temat danego oświadczenia zdrowotnego.
- (4) Komisja decyduje o udzieleniu zezwolenia na oświadczenia zdrowotne, uwzględniając opinię wydaną przez Urząd.
- (5) Po złożeniu wniosku przez Rudolf Wild GmbH & Co. KG w dniu 10 czerwca 2008 r. zgodnie z art. 13 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Urząd miał obowiązek wydania opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego związanego z wpływem napoju Immune Balance Drink na wzmocnienie sił obronnych organizmu (pytanie nr EFSA-Q-2009-00517)⁽²⁾. Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę było sformułowane m.in. w następujący sposób: „Immune Balance Drink pobudza mechanizmy obronne organizmu”.

- (6) W dniu 4 listopada 2009 r. Komisja i państwa członkowskie otrzymały opinię naukową Urzędu, który stwierdził, że na podstawie przedłożonych danych nie wykazano związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy spożywaniem Immune Balance Drink a deklarowanym efektem. W związku z powyższym, ponieważ oświadczenie nie spełnia wymogów rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, zezwolenie na jego stosowanie nie powinno zostać udzielone.
- (7) Podczas ustanawiania środków na mocy niniejszego rozporządzenia uwzględniono opinie wnioskodawcy oraz członków społeczeństwa, otrzymane przez Komisję zgodnie z art. 16 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006.
- (8) Oświadczenia zdrowotne, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, podlegają środkom przejściowym ustanowionym w art. 28 ust. 5 tego rozporządzenia wyłącznie pod warunkiem, że spełniają wymogi wymienione w tym artykule, do których należy wymóg zgodności z przedmiotowym rozporządzeniem. Jeżeli chodzi o oświadczenie będące przedmiotem niniejszego rozporządzenia, Urząd stwierdził, że nie wykazano związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy spożywaniem danej żywności a deklarowanym efektem, w związku z czym oświadczenie to nie spełnia wymogów rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 i nie może zostać objęte okresem przejściowym przewidzianym w art. 28 ust. 5 tego rozporządzenia. Ustanawia się sześciomiesięczny okres przejściowy, mający umożliwić podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwa spożywcze dostosowanie się do wymogów niniejszego rozporządzenia.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Oświadczenie wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia nie zostaje włączone do unijnego wykazu dopuszczonych oświadczeń, zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006.

Może ono jednak nadal być stosowane przez sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9.⁽²⁾ Dziennik EFSA (2009) 7(11), s. 1357.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 października 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

Odrzucone oświadczenie zdrowotne

Wniosek – Właściwe przepisy rozporządzenia (WE) nr 1924/2006	Składnik odżywczy, substancja, żywność lub kategoria żywności	Oświadczenie	Odniesienie do opinii EFSA
Artykuł 13 ust. 5 – oświadczenie zdrowotne w oparciu o nowo uzyskane dowody naukowe lub zawierające wniosek o ochronę zastrzeżonych danych	Immune Balance Drink	Immune Balance Drink pobudza mechanizmy obronne organizmu	Q-2009-00517

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 959/2010**z dnia 22 października 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23 października 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 października 2010 r.

*W imieniu Komisji,
z upoważnienia Przewodniczącego*

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	78,7
	MK	74,3
	XS	73,2
	ZZ	75,4
0707 00 05	MK	87,5
	TR	158,2
	ZZ	122,9
0709 90 70	TR	149,0
	ZZ	149,0
0805 50 10	AR	62,3
	BR	68,9
	CL	67,2
	IL	91,2
	TR	92,5
	UY	61,0
	ZA	60,4
	ZZ	71,9
0806 10 10	BR	214,6
	TR	133,8
	US	155,2
	ZA	64,2
	ZZ	142,0
0808 10 80	AR	77,6
	BR	59,6
	CL	103,4
	CN	64,2
	NZ	91,5
	US	82,6
	ZA	88,4
	ZZ	81,0
0808 20 50	CN	72,2
	ZA	88,6
	ZZ	80,4

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2010/69/UE

z dnia 22 października 2010 r.

zmieniająca załączniki do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 95/2/WE w sprawie dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽²⁾, w szczególności jego art. 53,

po konsultacji z Komitetem Naukowym ds. Żywności i z Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 95/2/WE w sprawie dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące⁽³⁾ ustanawia wykaz dodatków do żywności, które mogą być stosowane w Unii Europejskiej, jak też warunki ich stosowania.
- (2) Od czasu przyjęcia dyrektywy 95/2/WE w dziedzinie dodatków do żywności nastąpił postęp techniczny. Dyrektywę tę należy odpowiednio zmienić w celu uwzględnienia tego postępu.
- (3) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 do czasu ustanowienia przewidzianych w art. 30 tego rozporządzenia unijnych wykazów dodatków do żywności, załączniki do dyrektywy 95/2/WE zmienia się w stosownych przypadkach środkami przyjmowanymi przez Komisję.
- (4) Następujące stabilizatory: agar (E 406), karagen (E 407), mączka chleba świętojańskiego (E 410), guma guar (E 412), guma ksantanowa (E 415), pektyny (E 440), celuloza (E 460), karboksymetyloceluloza (E 466), skrobia utleniona (E 1404), fosforan monoskrobiowy (E 1410), fosforan diskrobiowy (E 1412), fosforanowany fosforan diskrobiowy (E 1413), acetylowany fosforan diskrobiowy (E 1414), skrobia acetylowana (E 1420), acetylowany adypinian diskrobiowy (E 1422), hydroksypropylofosforan (E 1440), hydroksypropylofosforan diskrobiowy (E 1442), sól sodowa oktenylobursztynianu skrobiowego (E 1450), acetylowana skrobia utleniona (E 1451) oraz emulgator, mono- i diglicerydy kwasów

tłuszczowych (E 471), są obecnie dopuszczone na mocy dyrektywy 95/2/WE do różnych zastosowań. Dla wymienionych dodatków do żywności Komitet Naukowy ds. Żywności (dalej „SCF”) ustalił dopuszczalne dzienne pobranie (ADI) jako „nieokreślone”, a zatem dodatki te nie stanowią zagrożenia dla zdrowia konsumentów. Istnieje technologiczna potrzeba rozszerzenia zakresu ich zastosowania na niearomatyzowane fermentowane produkty o charakterze śmietany zawierające żywe kultury bakterii oraz ich substytuty o zawartości tłuszczu mniejszej niż 20 %, aby zapewnić stabilność i integralność emulsji. Takie zastosowanie przyniosłoby korzyści konsumentom, zapewniając duży wybór fermentowanych produktów o charakterze śmietany o obniżonej zawartości tłuszczu, o podobnych właściwościach w stosunku do zwykłego produktu. Stosowne jest zatem dopuszczenie tego dodatkowego zastosowania.

- (5) W 1990 r. SCF poddał ocenie mleczan sodu i mleczan potasu (E 325 i E 326), octan potasu (E 261), octan sodu (E 262i) i wodorooctan sodu (E 262ii) i stwierdził, że wszystkie te substancje są naturalnie obecne w żywności jako jej składniki oraz oszacował, że ich pobranie jest prawdopodobnie nieznaczne w stosunku do pobrania ze źródeł naturalnych. Wszystkie zostały zatem sklasyfikowane w grupie o nieokreślonym ADI. W związku z powyższym te dodatki do żywności są zasadniczo dopuszczone do stosowania we wszystkich środkach spożywczych innych niż wymienione w art. 2 ust. 3 dyrektywy 95/2/WE. Proponuje się rozszerzenie zakresu zastosowania tych dodatków do żywności na wstępnie zapakowane wyroby ze świeżego mięsa mielonego w celu ograniczenia wzrostu drobnoustrojów chorobotwórczych, np. *Listeria*, *E. coli* O157. Na podstawie tego uzasadnienia technologicznego i uwzględniając fakt, że zastosowanie to nie budzi obaw w zakresie bezpieczeństwa, uznaje się za właściwe dopuszczenie dodatkowego zastosowania tych dodatków do żywności w przypadku wstępnie zapakowanych wyrobów ze świeżego mięsa mielonego.
- (6) Sorbiniany (E 200, E 202, E 203) i benzoesany (E 210, E 211, E 212, E 213) są obecnie dopuszczone jako dodatki do żywności dyrektywą 95/2/WE. Proponuje się dodatkowe zastosowanie tych dodatków do żywności jako substancji konserwujących w przypadku analogów produktów rybnych na bazie wodorostów (analogi kawioru wytwarzane z wodorostów) jako przybranie różnego rodzaju żywności, w celu zapobiegania wzrostowi pleśni i drożdży oraz tworzeniu się mikotoksyn. Dla soli tych ADI ustalono odpowiednio w przedziale

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 61 z 18.3.1995, s. 1.

- 0-25 mg/kg masy ciała i 0-5 mg/kg masy ciała. W najgorszym przypadku, w którym zastosowano maksymalne dawki, szacowane pobranie jest bardzo niskie w porównaniu z ADI. Narażenie konsumenta w wyniku takiego zastosowania nie budzi obaw w zakresie bezpieczeństwa. Właściwe jest zatem dopuszczenie dodatkowego zastosowania sorbinianów i benzoesanów w analogach produktów rybnych na bazie wodorostów, uwzględniając uzasadnienie technologiczne oraz fakt, że nowy produkt jest produktem niszowym.
- (7) O zastosowanie sorbinianów (E 200, E 202, E 203) i benzoesanów (E 210, E 211, E 212, E 213) wnioskuje się w przypadku piwa w beczkach, do którego dodano więcej niż 0,5 % fermentujących cukrów lub soków owocowych albo koncentratów z owoców i które jest podawane bezpośrednio z beczki. Tego rodzaju piwo w beczkach może pozostać podłączone do kranu przez dłuższy czas. Ponieważ połączenia beczki z kranem nie można przeprowadzić w sterylnych warunkach, możliwe jest zanieczyszczenie mikrobiologiczne beczki. Problem ten dotyczy piw, które nadal zawierają cukry fermentujące, ponieważ może to powodować wzrost drobnoustrojów chorobotwórczych. Dlatego czynniki przeciwdrobnoustrojowe są niezbędne w piwach w beczkach i do których dodano cukry fermentujące lub soki owocowe albo koncentraty z owoców. Z punktu widzenia pobrania, spożycie takich piw owocowych z beczki pozostaje na marginalnym poziomie, a szacunkowe pobranie sorbinianów i benzoesanów, przyjmując najgorszy przypadek, powinno być mniejsze niż ich odpowiednie ADI. Właściwe jest zatem dopuszczenie dodatkowego zastosowania sorbinianów i benzoesanów w przypadku piwa w beczkach zawierającego więcej niż 0,5 % dodanego cukru fermentującego lub soków owocowych albo koncentratów z owoców.
- (8) W celu zapobiegania rozwojowi pleśni na owocach cytrusowych, przy przerobieniu po ich zebraniu dopuszcza się użycie pestycydów, takich jak imazalil i tiabendazol. Sorbiniany (E 200, E 202 i E 203) mogą być stosowane do zastąpienia tych pestycydów częściowo lub całkowicie przy przerobieniu owoców cytrusowych. Sorbiniany mogą być stosowane na powierzchni świeżych nieobranych owoców cytrusowych za pomocą dopuszczonych wosków: wosku pszczelego, wosku candelilla, wosku carnauba i szelaku (odpowiednio E 901, E 902, E 903 i E 904). Narażenie konsumenta na te dodatki w związku z tym zastosowaniem nie budzi obaw w zakresie bezpieczeństwa. Stosowne jest zatem dopuszczenie ich dodatkowego zastosowania.
- (9) Konsumentom mogą chcieć uzupełnić pobranie niektórych składników odżywczych suplementami żywnościowymi. W tym celu witaminę A i połączenia witaminy A i D można dodać do suplementów żywnościowych określonych dyrektywą 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾. Ze względu na bezpieczeństwo stosowania witaminy A i połączenia witaminy A i D muszą mieć postać preparatów, które mogą wymagać wysokiej wilgotności i wysokiej temperatury, w obecności skrobi i cukrów. Przetwarzanie takie może sprzyjać rozwojowi mikroorganizmów. Aby zapobiec wzrostowi tych mikroorganizmów, należy dopuścić dodawanie sorbinianów (E 200, E 202 i E 203) i benzoesanów (E 210, E 211, E 212 i E 213) w przypadku witaminy A i połączenia witaminy A i D, które używane są w suplementach żywnościowych w postaci suchej.
- (10) Bezwodnik kwasu siarkawego i siarczyny (E 220, E 221, E 222, E 223, E 224, E 226, E 227, E 228) są dodatkami do żywności dopuszczonymi dyrektywą 95/2/WE, które działają głównie jako czynniki przeciwdrobnoustrojowe i ograniczające chemiczne procesy psucia się żywności. Transport świeżych owoców jest obecnie bardzo znaczący, zwłaszcza drogą morską. Transport taki może trwać kilka tygodni. Użycie bezwodnika kwasu siarkawego i siarczynów będzie chroniło świeże borówki amerykańskie przed wzrostem grzybów. Dodatkowe zastosowanie bezwodnika kwasu siarkawego i siarczynów należy dopuścić w celu ułatwienia ochrony świeżych borówek amerykańskich przed wzrostem grzybów, uwzględniając fakt, że prawdopodobnie stanowią one produkt niszowy. Biorąc pod uwagę zasadne przyczyny technologiczne uwzględnienia tych nowych dopuszczeń, potrzebę ułatwienia ogólnoświatowej wymiany handlowej i marginalny wpływ pod względem pobrania siarki i siarczynów, za właściwe uznaje się dopuszczenie dodatkowego zastosowania bezwodnika kwasu siarkawego w przypadku borówek amerykańskich w stężeniu na poziomie określonym w załączniku do niniejszej dyrektywy.
- (11) Przy produkcji lasek cynamonu (tylko *Cinnamomum ceylanicum*), zwanych również rurkami, wykorzystuje się świeże warstwy wewnętrznej kory cynamonowca. Ta warstwa kory jest narażona na zanieczyszczenia mikrobiologiczne i ataki owadów, zwłaszcza w warunkach tropikalnych i w wilgotnych warunkach klimatycznych, w kraju produkcji. Fumigacja bezwodnikiem kwasu siarkawego jest właściwym postępowaniem przeciwko tego rodzaju zanieczyszczeniu mikrobiologicznemu i atakowi owadów. W 1994 r. SCF określił ADI na poziomie 0-0,7 mg/kg masy ciała i uznał, że zastosowanie bezwodnika kwasu siarkawego i innych siarczynów powinno zostać ograniczone w celu zmniejszenia występowania ostrej reakcji astmatycznej. Chociaż zastosowanie bezwodnika kwasu siarkawego i siarczynów powinno być ograniczone, to specyficzne zastosowanie w marginalny sposób przyczynia się do zwiększania pobrania bezwodnika kwasu siarkawego i siarczynów. Właściwe jest zatem dopuszczenie dodatkowego zastosowania bezwodnika kwasu siarkawego i siarczynów (E 220, E 221, E 222, E 223, E 224, E 226, E 227, E 228) tylko w przypadku tego konkretnego rodzaju cynamonu.
- (12) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) poddał ocenie informacje dotyczące bezpieczeństwa stosowania nizyny w przypadku dodatkowej kategorii żywności, jaj w stanie płynnym, oraz bezpieczeństwa nizyny wytwarzanej w zmodyfikowanym procesie produkcji. W opinii wydanej w dniu 26 stycznia 2006 r.⁽²⁾ Urząd potwierdził uprzednio ustalone ADI na poziomie 0-0,13 mg/kg masy ciała w przypadku nizyny wytwarzanej przy zastosowaniu nowego procesu

(1) Dz.U. L 183 z 12.7.2002, s. 51.

(2) Opinia naukowa panelu ds. dodatków do żywności, aromatów, substancji pomocniczych w przetwórstwie i materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością na wniosek Komisji na temat stosowania nizyny (E 234) jako dodatku do żywności; *Dziennik EFSA* (2006) 314, s. 1.

produkcji i ekstrakcji opartego na fermentacji pożywki cukrowej zamiast tradycyjnej pożywki na bazie mleka. W opinii tej Urząd potwierdził również, że nie należy oczekiwać rozwoju oporności na antybiotyki w związku ze stosowaniem nizyny w żywności. Według Urzędu brak jest doniesień o mutacjach bakterii opornych na nizynę, wykazujących oporność krzyżową na antybiotyki. Urząd potwierdził, że prawdopodobnie wynika to z różnic między antybiotykami a nizyną pod względem sposobu działania przeciwdrobnoustrojowego. Urząd potwierdził ponadto w opinii wydanej w dniu 20 października 2006 r. ⁽¹⁾, że dodatkowe zastosowanie nizyny w przypadku pasteryzowanych jaj w stanie płynnym w przewidzianych warunkach użycia (maksymalna dawka wynosi 6,25 mg/l) nie budzi obaw w zakresie bezpieczeństwa i jest uzasadnione z technologicznego punktu widzenia w celu przedłużenia okresu przydatności do spożycia produktu oraz w celu zapobiegania zatruciom pokarmowym wywołanym szczepami wytwarzającymi przetrwalniki, takimi jak *Bacillus cereus*, które mogą przetrwać proces pasteryzacji. Właściwe jest zatem dopuszczenie dodatkowego zastosowania nizyny w przypadku pasteryzowanych jaj w stanie płynnym.

- (13) Dimetylodiowęglan (DMDC, E 242) jest dodatkiem do żywności dopuszczonym dyrektywą 95/2/WE, który pełni funkcję substancji konserwującej w aromatyzowanych napojach bezalkoholowych, winie bezalkoholowym i koncentracie herbaty w płynie. Dodatek ten dopuszczono na podstawie pozytywnej opinii wydanej przez SCF w 1990 r. i potwierdzonej w 1996 r. SCF nie był w stanie ustalić ADI, ponieważ DMDC ulega szybkiemu rozkładowi do dwutlenku węgla i metanolu. W 2001 r. zwrócono się do SCF o zbadanie bezpieczeństwa stosowania DMDC w przypadku wina. SCF uznał wówczas, że tworzenie się metanolu i innych produktów reakcji, takich jak karbaminian metylu, w wyniku zastosowania DMDC w przetwórstwie napojów alkoholowych i wina, jest podobne do tworzącego się w przypadku napojów bezalkoholowych i nawet znaczne spożycie wina nie spowodowałoby zagrożenia ze strony metanolu i karbaminianu metylu. O stosowanie DMDC wnioskowano w celu zapobiegania psuciu się w wyniku fermentacji w nieotwartych, niesterylnie napełnianych butelkach wina z jabłek (cider), wina z gruszek (perry) i win owocowych, win o obniżonej zawartości alkoholu, napojów na bazie wina i wszystkich pozostałych produktów objętych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1601/91 ⁽²⁾. Uznaje się, że te dodatkowe zastosowania nie budzą obaw w zakresie bezpieczeństwa dla konsumentów. Ponadto stosowanie DMDC może przyczynić się do obniżenia narażenia na bezwodnika kwasu siarkawego. Właściwe jest zatem dopuszczenie dodatkowego zastosowania DMDC w przypadku wina z jabłek (cider), wina z gruszek (perry), win owocowych, wina o obniżonej

zawartości alkoholu, napojów na bazie wina i innych produktów objętych rozporządzeniem (EWG) nr 1601/91.

- (14) Urząd poddał ocenie informacje na temat bezpieczeństwa użycia wyciągów z rozmarynu jako przeciwutleniacza w środkach spożywczych. Wyciągi rozmarynu uzyskiwane są z *Rosmarinus officinalis* L. i zawierają kilka związków, które mają działanie przeciwutleniające (głównie kwasy fenolowe, flawonoidy, diterpenoidy i triterpeny). Chociaż dane toksykologiczne dotyczące wyciągów z rozmarynu były dla Urzędu niewystarczające do ustalenia liczbowej wartości ADI, uznał on w opinii z dnia 7 marca 2008 r. ⁽³⁾, że margines bezpieczeństwa jest wystarczająco wysoki, aby stwierdzić, że narażenie z diety wynikające z proponowanego zastosowania oraz poziomy zastosowania nie budziły obaw w zakresie bezpieczeństwa. Wyciągi z rozmarynu mogą zatem zostać dopuszczone, jeśli występuje technologiczne uzasadnienie ich zastosowania. Należy dopuścić proponowane zastosowania wyciągów z rozmarynu jako przeciwutleniacza oraz przypisać wyciągom z rozmarynu numer E 392.
- (15) Serwatka jest produktem ubocznym wytwarzania sera. Opracowano pewne napoje zawierające białko z serwatki w celu zapewnienia diety wystarczająco bogatej w białko. Aby utrzymać białko w zawiesinie podczas obróbki cieplnej takich napojów, fosforany muszą być na poziomie wyższym niż w przypadku zwykłych aromatyzowanych napojów bezalkoholowych. Należy zatem dopuścić fosforany w napojach dla sportowców zawierających białko z serwatki.
- (16) Wosk pszczeli (E 901) jest obecnie dopuszczony jako substancja glazurująca w przypadku drobnych piekarskich produktów delikatesowych oblewanych czekoladą. Dopuszczenie to nie obejmuje wafli do lodów, które nie są oblewane czekoladą. Oprócz tego, że wosk pszczeli może być uznawany za alternatywę czekolady we wstępnie zapakowanych waflach do lodów, powlekanie wafli woskiem pszczelim zapobiegałoby przenikaniu wody do wafli i zapewniało ich chrupkość oraz dłuższy okres przydatności do spożycia produktu, jest zatem technologicznie uzasadnione. Należy zatem dopuścić wosk pszczeli jako substancję glazurującą częściowo lub całkowicie zastępującą wewnętrzną warstwę czekolady we wstępnie zapakowanych waflach zawierających lody.
- (17) Urząd poddał ocenie informacje dotyczące bezpieczeństwa stosowania wosku pszczelego, analizując jego dodatkowe zastosowanie jako nośnika aromatów w aromatyzowanych napojach bezalkoholowych. Chociaż dostępne dane dotyczące wosku pszczelego były niewystarczające do ustalenia ADI, Urząd doszedł do wniosku, że ze względu na niski profil toksykologiczny wosku pszczelego istniejące zastosowanie w żywności i proponowane nowe zastosowanie wosku pszczelego nie budzą obaw w zakresie bezpieczeństwa. Właściwe jest zatem dopuszczenie tego dodatkowego zastosowania wosku pszczelego jako nośnika aromatów w aromatyzowanych napojach bezalkoholowych.

⁽¹⁾ Opinia naukowa panelu ds. dodatków do żywności, środków aromatyzujących, substancji pomocniczych w przetwórstwie i materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością na temat bezpieczeństwa stosowania nizyny jako dodatku do żywności w przypadku dodatkowej kategorii żywności, jaj w stanie płynnym, oraz bezpieczeństwa nizyny jako dodatku do żywności, wytwarzanej w zmodyfikowanym procesie produkcji; *Dziennik EFSA* (2006) 314b, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 149 z 14.6.1991, s. 1.

⁽³⁾ Opinia naukowa panelu ds. dodatków do żywności, środków aromatyzujących, substancji pomocniczych w przetwórstwie i materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością wydana na wniosek Komisji dotyczący stosowania wyciągów z rozmarynu jako dodatku do żywności; *Dziennik EFSA* (2008) 721, s. 1.

- (18) Cytrynian trietylu (E 1505) jest obecnie dopuszczony w UE dyrektywą 95/2/WE jako nośnik aromatów oraz w suszonym białku jaj. Jego ADI zostało ustalone przez SCF w 1990 r. na poziomie 0-20 mg/kg masy ciała. Wnioskowano o rozszerzenie zastosowania cytrynianu trietylu jako substancji glazurującej w suplementach żywnościowych w postaci tabletek. Cytrynian trietylu zwiększałby odporność warstwy otoczki, zabezpieczając tabletkę przed oddziaływaniem środowiska zewnętrznego, a także zwiększałby czas uwalniania się produktu. W najgorszym przypadku to dodatkowe źródło pobrania cytrynianu trietylu jest marginalne (0,25 % ADI) w porównaniu z pełnym ADI. Właściwe jest zatem dopuszczenie dodatkowego zastosowania cytrynianu trietylu na poziomie UE jako substancji glazurującej w suplementach żywnościowych w postaci tabletek.
- (19) Urząd poddał ocenie informacje dotyczące bezpieczeństwa alkoholu poliwinylowego (PVA) jako substancji do powlekania w przypadku suplementów żywnościowych oraz wydał opinię w dniu 5 grudnia 2005 r.⁽¹⁾ Urząd uznał, że zastosowanie alkoholu poliwinylowego w otoczek suplementów żywnościowych, które mają postać kapsułek i tabletek, nie budzi obaw w zakresie bezpieczeństwa. Urząd uznał, że oczekiwane potencjalne narażenie człowieka na alkohol poliwinylowy w zamierzonych warunkach stosowania jest niskie. Zgodnie z doniesieniami alkohol poliwinylowy jest wchłaniany w minimalnym stopniu po podaniu doustnym. Maksymalną dawkę stosowania ustalono na poziomie 18 g/kg w oparciu o najgorszy możliwy przypadek, na podstawie którego Urząd przeprowadził swoją ocenę ryzyka. Ze względu na dobrą przyczepność i wytrzymałość warstwy alkoholu poliwinylowego oczekuje się, że wymieniony nowy dodatek do żywności będzie pełnić funkcję technologiczną jako substancja do powlekania w suplementach żywnościowych, w szczególności w zastosowaniach, w których wymagana jest bariera wilgotności i ochrona przed wilgocią. Stosowne jest zatem dopuszczenie tego nowego zastosowania na poziomie UE. Wymienionemu nowemu dodatkowi do żywności należy przypisać numer E 1203.
- (20) Urząd poddał ocenie informacje dotyczące bezpieczeństwa stosowania sześciu rodzajów glikoli polietylenowych (PEG 400, PEG 3000, PEG 3350, PEG 4000, PEG 6000, PEG 8000) jako substancji do powlekania w suplementach żywnościowych oraz przedstawił swoją opinię w dniu 28 listopada 2006 r.⁽²⁾ Urząd stwierdził, że użycie tych rodzajów glikolu polietylenowego jako substancji glazurującej w suplementach żywnościowych w postaci powlekanych tabletek i kapsułek w ramach przewidzianego zastosowania nie budzi obaw w zakresie bezpieczeństwa. Urząd uwzględnił również w ocenie ryzyka dodatkowe źródło narażenia na te glikole polietylenowe, pochodzące z zastosowania w produktach farmaceutycznych, i uznał, że dopuszczone już zastosowanie PEG 6000 jako nośnika dla substancji słodzących oraz użycie glikoli polietylenowych w materiałach przeznaczonych do kontaktu z żywnością może powodować jedynie ograniczone dodatkowe pobranie. Stosowne jest zatem dopuszczenie tego nowego zastosowania na poziomie UE. Ponadto w związku z ograniczonym pobraniem PEG 6000 jako nośnika dla substancji słodzących oraz jego podobnym profilem toksykologicznym w stosunku do innych rodzajów PEG (dla wymienionych sześciu rodzajów PEG ustalono jedno tolerowane dzienne pobranie TDI), właściwe jest również dopuszczenie zastosowania wymienionych PEG ocenionych przez Urząd jako alternatywnych w stosunku do PEG 6000 jako nośnika dla substancji słodzących. Wszystkim wymienionym PEG należy przypisać numer E 1521.
- (21) Urząd poddał ocenie informacje dotyczące bezpieczeństwa stosowania gumy kasja jako nowego dodatku do żywności działającego jako substancja żelująca i zagęstnik oraz przedstawił swoją opinię w dniu 26 września 2006 r.⁽³⁾ Urząd uznał, że zastosowanie gumy kasja zgodnie z zamierzonymi warunkami nie budzi obaw w zakresie bezpieczeństwa. Chociaż Urząd uznał, że dostępne dane toksykologiczne dotyczące gumy kasja są niewystarczające do określenia ADI, jego zdaniem istniejące dane nie budzą obaw. W szczególności Urząd zwrócił uwagę na charakterystycznie niską absorpcję gumy kasja oraz fakt, że w przypadku całkowitej hydrolizy guma kasja zostałaby rozłożona na związki, które dostaną się do zwykłych ścieżek metabolicznych. Istnieje uzasadnienie technologiczne zastosowania gumy kasja ze względu na efekt synergistyczny w zakresie działania żelującego, występujący w przypadku dodania jej do innych zwykle stosowanych w żywności gum. Właściwe jest zatem dopuszczenie tych rodzajów zastosowania na poziomie UE oraz przypisanie gumie kasja numeru E 427.
- (22) Urząd poddał ocenie bezpieczeństwo neotamu jako substancji wzmacniającej smak i zapach oraz przedstawił swoją opinię w dniu 27 września 2007 r.⁽⁴⁾ Urząd stwierdził, że neotam nie budzi obaw w zakresie bezpieczeństwa w odniesieniu do proponowanych rodzajów zastosowań jako substancji wzmacniającej smak i zapach i ustalił ADI na poziomie 0-2 mg/kg masy ciała dziennie. Właściwe jest zatem dopuszczenie zastosowania neotamu jako substancji wzmacniającej smak i zapach.
- (23) Urząd poddał ocenie informacje dotyczące bezpieczeństwa stosowania L-cysteiny (E 920) w niektórych środkach spożywczych przeznaczonych dla niemowląt

(1) Opinia naukowa panelu ds. dodatków do żywności, środków aromatyzujących, substancji pomocniczych w przetwórstwie i materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością wydana na wniosek Komisji dotyczący stosowania alkoholu poliwinylowego jako substancji do powlekania w przypadku suplementów diety; *Dziennik EFSA* (2005) 294, s. 1.

(2) Opinia naukowa panelu ds. dodatków do żywności, środków aromatyzujących, substancji pomocniczych w przetwórstwie i materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością wydana na wniosek Komisji dotyczący stosowania glikolu polietylenowego (PEG) jako substancji do powlekania do stosowania w suplementach diety; *Dziennik EFSA* (2006) 414, s. 1.

(3) Opinia naukowa panelu ds. dodatków do żywności, środków aromatyzujących, substancji pomocniczych w przetwórstwie i materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością wydana na wniosek Komisji dotyczący stosowania gumy kasja jako dodatku do żywności; *Dziennik EFSA* (2006) 389, s. 1.

(4) Opinia naukowa panelu ds. dodatków do żywności, środków aromatyzujących, substancji pomocniczych w przetwórstwie i materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością wydana na wniosek Komisji dotyczący stosowania neotamu jako substancji słodzącej i wzmacniającej smak i zapach; *Dziennik EFSA* (2007) 581, s. 1.

i małych dzieci. Urząd stwierdził w opinii z dnia 26 września 2006 r.⁽¹⁾, że jej proponowane zastosowanie w przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz w żywności dla niemowląt i małych dzieci (konkretnie w herbatnikach dla niemowląt) nie budzi obaw w zakresie bezpieczeństwa. Herbatniki dla niemowląt i małych dzieci muszą mieć odpowiedni skład, w tym kontrolowaną zawartość cukru i tłuszczu. Jednakże herbatniki o niskiej zawartości tłuszczu charakteryzują się większą kruchością i związanym z tym ryzykiem utknięcia w gardle i uduszenia się w wyniku rozkruszenia się herbatnika w ustach dziecka. Działanie L-cysteiny polega na polepszaniu ciasta, umożliwiając kontrolę tekstury produktu końcowego. Właściwe jest zatem dopuszczenie zastosowania L-cysteiny w herbatnikach dla niemowląt i małych dzieci na poziomie UE.

(24) Urząd poddał ocenie bezpieczeństwo stosowania preparatu enzymatycznego na bazie trombiny z fibrynogenem pochodzącym od bydła lub świń jako dodatku do żywności w celu rekonstrukcji żywności i stwierdził w opinii wydanej w dniu 26 kwietnia 2005 r., że takie zastosowanie preparatu enzymatycznego produkowanego zgodnie z opisem w opinii nie budzi obaw w zakresie bezpieczeństwa⁽²⁾. Jednakże Parlament Europejski w rezolucji z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie projektu dotyczącego dyrektywy Komisji zmieniającej załączniki do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 95/2/WE w sprawie dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące uznał, że umieszczenie tego preparatu enzymatycznego jako dodatku do żywności w celu rekonstrukcji żywności w załączniku IV do dyrektywy 95/2/WE nie jest zgodne z celem i treścią rozporządzenia (WE) nr 1333/2008, ponieważ nie spełnia ogólnych kryteriów art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1333/2008, a w szczególności kryteriów zawartych w art. 6 ust. 1 lit. c.

(25) Decyzją Komisji 2004/374/WE⁽³⁾ zawieszono wprowadzanie na rynek i przywóz galaretki w minikubeczkach zawierającej żelujące dodatki do żywności na bazie wodorostów i niektórych gum (E 400, E 401, E 402, E 403, E 404, E 405, E 406, E 407, E 407a, E 410, E 412, E 413, E 414, E 415, E 417, E 418) ze względu na ryzyko utknięcia w gardle, jakie stwarzały te produkty. Dyrektywa 95/2/WE została odpowiednio zmieniona dyrektywą 2006/52/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾. Należy zatem uchylić decyzję Komisji 2004/374/WE, gdyż jej przepisy zostały uwzględnione w dyrektywie 95/2/WE.

(26) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załącznikach II–VI do dyrektywy 95/2/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 marca 2011 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy najpóźniej od dnia 1 kwietnia 2011 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Decyzja Komisji 2004/374/WE traci moc.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 października 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia naukowa panelu ds. dodatków do żywności, środków aromatyzujących, substancji pomocniczych w przetwórstwie i materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością wydana na wniosek Komisji dotyczący stosowania L-cysteiny w żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci; *Dziennik EFSA* (2006) 390, s. 1.

⁽²⁾ Opinia naukowa panelu ds. dodatków do żywności, środków aromatyzujących, substancji pomocniczych w przetwórstwie i materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością wydana na wniosek Komisji dotyczący stosowania preparatu enzymatycznego na bazie trombiny-fibrynogeny pochodzącego od bydła lub świń jako dodatku do żywności w celu rekonstrukcji żywności; *Dziennik EFSA* (2005) 214, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 118 z 23.4.2004, s. 70.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 10.

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach II–VI do dyrektywy 95/2/WE wprowadza się następujące zmiany:

(1) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

a) pozycję „wstępnie zapakowane preparaty z mięsa mielonego” zastępuje się następującą pozycją:

„Wstępnie zapakowane wyroby ze świeżego mięsa mielonego	E 261	Octan potasu	<i>quantum satis</i>
	E 262i	Octan sodu	
	E 262ii	Wodorooctan sodu (dioctan sodu)	
	E 300	Kwas askorbinowy	
	E 301	Askorbinian sodu	
	E 302	Askorbinian wapnia	
	E 325	Mleczan sodu	
	E 326	Mleczan potasu	
	E 330	Kwas cytrynowy	
	E 331	Cytryniany sodu	
	E 332	Cytryniany potasu	
	E 333	Cytryniany wapnia	

b) na końcu załącznika dodaje się następującą pozycję:

„Niearomatyzowane fermentowane produkty o charakterze śmietany i ich substytuty o zawartości tłuszczu poniżej 20 %	E 406	Agar	<i>quantum satis</i>
	E 407	Karagen	
	E 410	Mączka chleba świętojańskiego	
	E 412	Guma guar	
	E 415	Guma ksantanowa	
	E 440	Pektyny	
	E 460	Celuloza	
	E 466	Karboksymetyloceluloza	
	E 471	Mono- i diglicerydy kwasów tłuszczowych	
	E 1404	Skrobia utleniona	
	E 1410	Fosforan monoskrobiowy	
	E 1412	Fosforan diskrobiowy	
	E 1413	Fosforanowany fosforan diskrobiowy	
	E 1414	Acetylowany fosforan diskrobiowy	
	E 1420	Skrobia acetylowana	
	E 1422	Acetylowany adypinian diskrobiowy	
	E 1440	Hydroksypropyloskrobia	

E 1442	Hydroksypropylofosforan diskrobiowy
E 1450	Sól sodowa oktenylobur- sztynianu skrobiowego
E 1451	Acetylowana skrobia utleniona

(2) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

a) na końcu części A dodaje się następujące pozycje:

„Analogi produktów rybnych na bazie wodorostów	1 000	500				
Piwo w beczkach zawierające więcej niż 0,5 % dodanego cukru fermentującego lub soków owocowych albo koncentratów z owoców	200	200		400		
Świeże nieobrane owoce cytrusowe (tylko na powierzchnię)	20					
Suplementy żywnościowe w postaci suchej określone w dyrektywie 2002/46/WE zawierające preparaty witaminy A lub połączenie witaminy A i D				1 000 w produkcie gotowym do spożycia		

b) na końcu części B dodaje się następujące pozycje:

„Borówki amerykańskie (tylko <i>Vaccinium corymbosum</i>)	10
Cynamon (tylko <i>Cinnamomum ceylanicum</i>)	150

c) w części C wprowadza się następujące zmiany:

(i) pozycja dotycząca dodatku E 234 otrzymuje następujące brzmienie:

„E 234	Nizyna (*)	Puddingi z semoliny i tapioki oraz produkty podobne	3 mg/kg
		Sery dojrzewające i sery topione	12,5 mg/kg
		<i>Clotted cream</i>	10 mg/kg
		<i>Mascarpone</i>	10 mg/kg
		Pasteryzowane jaja w stanie płynnym (białko, żółtko lub całe jaja)	6,25 mg/l

(*) Substancja może być obecna w niektórych serach w wyniku procesu fermentacji.

(ii) pozycja dotycząca dodatku E 242 otrzymuje następujące brzmienie:

„E 242	Dimetylo-di-węglan	Aromatyzowane napoje bezalkoholowe Wino bezalkoholowe Koncentrat herbaty w płynie	250 mg/l ilość wprowadzona, pozostałości niewykrywalne
		Wino z jabłek (cider), wino z gruszek (perry), wina owocowe Wino o obniżonej zawartości alkoholu Napoje na bazie wina i produkty określone w rozporządzeniu (EWG) nr 1601/91	250 mg/l ilość wprowadzona, pozostałości niewykrywalne

d) w części D po pozycji dotyczącej dodatku E 316 wprowadza się następującą pozycję:

„E 392	Wyciągi z rozmarynu	Oleje roślinne (z wyjątkiem oliwy z pierwszego tłoczenia i oliwy z oliwek) oraz tłuszcze, w których zawartość wielonienasyconych kwasów tłuszczowych jest wyższa niż 15 % w/w całkowitego kwasu tłuszczowego, do stosowania w produktach żywnościowych niepoddawanych obróbce cieplnej	30 mg/kg (wyrażone jako suma karnozolu i kwasu karnozowego) W odniesieniu do zawartości tłuszczu
		Oleje z ryb i olej z alg	50 mg/kg (wyrażone jako suma karnozolu i kwasu karnozowego) W odniesieniu do zawartości tłuszczu
		Smalec wołowy, tłuszcz drobiowy, owczy i wieprzowy Tłuszcze i oleje do produkcji przemysłowej środków spożywczych poddawanych obróbce termicznej Olej i tłuszcz do smażenia, z wyłączeniem oliwy z oliwek i oliwy z wytlóków oliwnych Przekąski (na bazie zbóż, ziemniaków lub skrobi)	50 mg/kg (wyrażone jako suma karnozolu i kwasu karnozowego) W odniesieniu do zawartości tłuszczu
		Sosy	100 mg/kg (wyrażone jako suma karnozolu i kwasu karnozowego) W odniesieniu do zawartości tłuszczu
		Piekarskie produkty delikatesowe	200 mg/kg (wyrażone jako suma karnozolu i kwasu karnozowego) W odniesieniu do zawartości tłuszczu
		Suplementy żywnościowe określone w dyrektywie 2002/46/WE	400 mg/kg (wyrażone jako suma karnozolu i kwasu karnozowego)
		Susze ziemniaczane Produkty jajeczne Guma do żucia	200 mg/kg (wyrażone jako suma karnozolu i kwasu karnozowego)
		Mleko w proszku do automatów Przyprawy Przetworzone orzechy	200 mg/kg (wyrażone jako suma karnozolu i kwasu karnozowego) W odniesieniu do zawartości tłuszczu
		Zupy i buliony w proszku	50 mg/kg (wyrażone jako suma karnozolu i kwasu karnozowego)
		Mięso suszone	150 mg/kg (wyrażone jako suma karnozolu i kwasu karnozowego)
		Produkty mięsne i rybne, z wyjątkiem suszonego mięsa i suszonych kiełbas	150 mg/kg (wyrażone jako suma karnozolu i kwasu karnozowego) w odniesieniu do zawartości tłuszczu
		Suszone kiełbasy	100 mg/kg (wyrażone jako suma karnozolu i kwasu karnozowego)
		Środki aromatyzujące	1 000 mg/kg (wyrażone jako suma karnozolu i kwasu karnozowego)
Mleko w proszku do produkcji lodów	30 mg/kg (wyrażone jako suma karnozolu i kwasu karnozowego)”		

(3) W załączniku IV wprowadza się następujące zmiany:

- a) w pozycji dotyczącej dodatków E 338, E 339, E 340, E 341, E 343, E 450, E 451 i E 452 po wierszu dotyczącym „napojów z białkami roślinnymi” wprowadza się następujący wiersz:

		„Napoje dla sportowców zawierające białko z serwatki	4 g/kg”
--	--	--	---------

- b) przed pozycją dotyczącą dodatków E 432, E 433, E 434, E 435 i E 436 wprowadza się następującą pozycję:

„E 427	Guma kasja	Lody spożywcze	2 500 mg/kg
		Fermentowane przetwory mleczne z wyjątkiem niearomatyzowanych fermentowanych przetworów mlecznych zawierających żywe kultury bakterii Desery na bazie przetworów mlecznych oraz produkty podobne Nadzienia, posypki i polewy do piekarskich produktów delikat-sowych oraz do deserów Ser topiony Sosy i sosy sałatkowe Zupy i buliony w proszku Produkty mięsne poddawane obróbce cieplnej	1 500 mg/kg”

- c) w pozycji dotyczącej E 901, E 902 i E 904, w trzeciej kolumnie, w ramach zastosowania „Tylko jako czynnik glazurujący do”, wprowadza się następującą pozycję:

		„— Wstępnie zapakowane wafle zawierające lody (tylko dla E 901)	<i>quantum satis</i> ”
--	--	---	------------------------

- d) w pozycji dotyczącej E 901, E 902 i E 904, w trzeciej kolumnie, poniżej zastosowania „Brzoskwinie i ananasy (wyłącznie do powierzchniowej obróbki)”, wprowadza się następującą pozycję:

		„Aromaty w aromatyzowanych napojach bezalkoholowych (tylko dla E 901)	0,2 g/kg w napojach aromatyzowanych”
--	--	---	--------------------------------------

- e) po pozycji dotyczącej dodatku E 959 wprowadza się następującą pozycję:

„E 961	Neotam	Napoje aromatyzowane na bazie wody, o obniżonej wartości energetycznej lub bez dodatku cukru	2 mg/l jako substancja wzmacniająca smak i zapach
		Napoje na bazie mleka i składników mleka lub napoje na bazie soków owocowych, o obniżonej wartości energetycznej lub bez dodatku cukru	2 mg/l jako substancja wzmacniająca smak i zapach
		„Przekąski”: niektóre aromatyzowane gotowe do spożycia, wstępnie zapakowane, suche, smakowe produkty skrobiowe i orzechy powlekane	2 mg/kg jako substancja wzmacniająca smak i zapach
		Wyroby cukiernicze na bazie skrobi, o obniżonej wartości energetycznej lub bez dodatku cukru	3 mg/kg jako substancja wzmacniająca smak i zapach
		Drobne cukierki odświeżające oddech, bez dodatku cukru	3 mg/kg jako substancja wzmacniająca smak i zapach
		Pastyłki od bólu gardła o silnym smaku, bez dodatku cukru	3 mg/kg jako substancja wzmacniająca smak i zapach
		Guma do żucia, z dodatkiem cukru	3 mg/kg jako substancja wzmacniająca smak i zapach
Dżemy, galaretki i marmolady o obniżonej wartości energetycznej	2 mg/kg jako substancja wzmacniająca smak i zapach		

	Sosy		2 mg/kg jako substancja wzmacniająca smak i zapach
	Suplementy żywnościowe w postaci płynnej określone w dyrektywie 2002/46/WE		2 mg/kg jako substancja wzmacniająca smak i zapach
	Suplementy żywnościowe w postaci stałej określone w dyrektywie 2002/46/WE		2 mg/kg jako substancja wzmacniająca smak i zapach
	Suplementy żywnościowe określone w dyrektywie 2002/46/WE na bazie witamin lub mikroelementów w postaci syropu lub nadających się do żucia		2 mg/kg jako substancja wzmacniająca smak i zapach

f) po pozycji dotyczącej dodatku E 1202 wprowadza się następującą pozycję:

„E 1203	Alkohol poliwinylowy	Suplementy żywnościowe określone w dyrektywie 2002/46/WE w postaci kapsułek i tabletek	18 g/kg”
---------	----------------------	--	----------

g) po pozycji dotyczącej dodatku E 1202, pozycja dotycząca tylko dodatku do żywności E 1505 otrzymuje następujące brzmienie:

„E 1505	Cytrynian trietylu	Suplementy żywnościowe określone w dyrektywie 2002/46/WE w postaci kapsułek i tabletek	3,5 g/kg
		Suszone białko jaj	<i>quantum satis</i> ”

h) po pozycji dotyczącej dodatku E 1452 wprowadza się następującą pozycję:

„E 1521	Glikol polietylenowy	Suplementy żywnościowe określone w dyrektywie 2002/46/WE w postaci kapsułek i tabletek	10 g/kg”
---------	----------------------	--	----------

(4) w załączniku V pozycja dotycząca dodatku „Polietylenoglikol 6000” otrzymuje następujące brzmienie:

„E 1521	Glikol polietylenowy	Substancje słodzące”
---------	----------------------	----------------------

(5) w części 3 załącznika VI po pozycji dotyczącej dodatku E 526 wprowadza się następującą pozycję:

„E 920	L-cysteina	Herbatniki dla niemowląt i małych dzieci	1 g/kg”
--------	------------	--	---------

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 15 października 2010 r.

w sprawie mianowania do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego członka z Rumunii
na okres od dnia 21 września 2010 r. do dnia 20 września 2015 r.

(2010/632/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 300 ust. 2 oraz jego art. 302 w związku z art. 7 Protokołu w sprawie postanowień przejściowych załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej, do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

uwzględniając propozycję Rumunii,

uwzględniając opinię Komisji Europejskiej,

mając na uwadze, co następuje:

- (1) Mandat członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego wygaś w dniu 20 września 2010 r.
- (2) W dniu 13 września 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/570/UE, Euratom w sprawie mianowania członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na okres od dnia 21 września 2010 r. do dnia 20 września 2015 r.⁽¹⁾, z wyjątkiem członka z Rumunii, ponieważ władze rumuńskie zarezerwowały sobie prawo zaproponowania kandydata w późniejszym terminie.

- (3) W piśmie do Rady z dnia 28 września 2010 r. władze rumuńskie zaproponowały Radzie kandydata na członka Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na wspomniany wyżej okres, w celu uzupełnienia listy członków przyznanych Rumunii na mocy Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Eugen LUCAN zostaje mianowany na stanowisko członka Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na okres od dnia 21 września 2010 r. do dnia 20 września 2015 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 15 października 2010 r.

W imieniu Rady
E. SCHOUPE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 251 z 25.9.2010, s. 8.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 22 października 2010 r.****zmieniająca decyzję 93/152/EWG ustanawiającą kryteria dla szczepionek używanych przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu w związku z programami szczepień rutynowych***(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 7109)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2010/633/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2009/158/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych⁽¹⁾, w szczególności jej załącznik III pkt 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji Komisji 93/152/EWG⁽²⁾ ustanowiono niektóre kryteria dla szczepionek używanych przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu w związku z programami szczepień rutynowych.
- (2) W decyzji określono w szczególności kryteria, które muszą być spełnione, dotyczące wskaźnika domózgowej zjadliwości (ICPI) w odniesieniu do szczepu wirusa rzekomego pomoru drobiu stosowanego w żywych szczepionkach atenuowanych oraz szczepionkach inaktywowanych.
- (3) W dyrektywie 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych⁽³⁾ określono niektóre wymagania w stosunku do immunologicznych weterynaryjnych produktów leczniczych, w tym wymogi odnoszące się do badań bezpieczeństwa.
- (4) W związku z postępowaniem technicznym w zakresie produkcji szczepionek, a w szczególności technik inaktywacji, oraz z wymogami dyrektywy 2001/82/WE i Farmakopei Europejskiej należy wykreślić specjalne kryteria odnoszące się do szczepionek inaktywowanych, dotyczące wskaźnika domózgowej zjadliwości (ICPI)

w odniesieniu do szczepu wirusa rzekomego pomoru drobiu stosowanego w tych szczepionkach, zawarte w art. 1 lit. b) decyzji 93/152/EWG.

- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 93/152/EWG.
- (6) Datę rozpoczęcia stosowania niniejszej decyzji należy dostosować do daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 798/2008⁽⁴⁾, zmienionego rozporządzeniem (UE) nr 955/2010⁽⁵⁾, którym wprowadza się odpowiednie zmiany do kryteriów dla szczepionek inaktywowanych używanych przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, stosowanych w krajach trzecich,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 93/152/EWG skreśla się art. 1 lit. b).

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 grudnia 2010 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 października 2010 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 74.⁽²⁾ Dz.U. L 59 z 12.3.1993, s. 35.⁽³⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 226 z 23.8.2008, s. 1.⁽⁵⁾ Zob. s. 3 niniejszego Dziennika Urzędowego.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 22 października 2010 r.

dostosowująca w całej Unii liczbę uprawnień, które mają być wydane w ramach systemu unijnego na rok 2013, oraz uchylająca decyzję 2010/384/UE

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 7180)

(2010/634/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 i art. 9a ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 9a dyrektywy 2003/87/WE liczba uprawnień w całej Unii powinna zostać dostosowana tak, aby odpowiadać uprawnieniom wydanym w odniesieniu do instalacji objętych unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji w latach 2008–2012 zgodnie z art. 24 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE. Liczba uprawnień w całej Unii powinna również zostać dostosowana w odniesieniu do instalacji prowadzących działania wymienione w załączniku I do wspomnianej dyrektywy oraz objętych systemem unijnym, począwszy od 2013 r.
- (2) Zgodnie z art. 9 dyrektywy 2003/87/WE decyzja Komisji 2010/384/UE z dnia 9 lipca 2010 r. w sprawie liczby uprawnień w całej Wspólnocie, które mają być wydane na rok 2013 w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji⁽²⁾ opierała bezwzględną liczbę uprawnień w całej Unii na rok 2013 na całkowitej liczbie uprawnień wydanych lub które miały być wydane przez państwa członkowskie zgodnie z decyzjami Komisji w sprawie krajowych planów rozdziału uprawnień na lata 2008–2012. Ponieważ od momentu przyjęcia wspomnianej decyzji pojawiły się dodatkowe informacje, powinna ona zostać uchylona i zastąpiona.
- (3) Jeżeli chodzi o wnioski państw członkowskich dotyczące jednostronnego włączania dodatkowych działań i gazów

do systemu unijnego na mocy art. 24 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE, działania nieobjęte systemem unijnym zostały włączone do systemu decyzjami Komisji C(2008) 7867, C(2009) 3032 oraz C(2009) 9849. Dla celów niniejszej decyzji wnioski na mocy art. 24 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE należy wziąć pod uwagę, jeżeli Komisja zatwierdziła ich włączenie przed dniem 31 sierpnia 2010 r. Uwzględnienie włączeń zatwierdzonych przez Komisję po tej dacie będzie nadal możliwe w ramach przyszłych dostosowań liczby uprawnień w całej Unii na 2013 r. Zgodnie z art. 9a ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE liczbę uprawnień w całej Unii dostosowuje się za pomocą współczynnika liniowego, o którym mowa w art. 9 dyrektywy, począwszy od 2010 r.

- (4) Zgodnie z art. 2 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych⁽³⁾ państwa członkowskie wprowadziły w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne w celu zapewnienia operatorom instalacji prowadzących działania wymienione w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE, które to działania zostaną objęte systemem unijnym dopiero, począwszy od 2013 r., możliwości przedłożenia właściwym organom odpowiednio potwierdzonych i zweryfikowanych w sposób niezależny danych dotyczących emisji. Dane te są konieczne, jeżeli mają być wzięte pod uwagę w celu dostosowania liczby uprawnień w całej Unii. Państwa członkowskie zobowiązane były dostarczyć Komisji odpowiednio potwierdzone dane dotyczące emisji do dnia 30 czerwca 2010 r.
- (5) Aby zapewnić równe reguły gry dla wszystkich instalacji, dane dotyczące emisji przedłożone Komisji przez państwa członkowskie powinny zostać dostosowane w ten sposób, aby uwzględnić wysiłek redukcyjny oczekiwany od instalacji objętych systemem unijnym, począwszy od 2013 r., jeżeli nie zostały one objęte systemem unijnym od 2005 r. Liczbę uprawnień w całej Unii należy również dostosować na mocy art. 9a ust. 2 dyrektywy z użyciem współczynnika liniowego, o którym mowa w art. 9 dyrektywy, począwszy od 2010 r. W przypadku gdy nowe państwa członkowskie dołączą do Unii, możliwe będzie uwzględnienie dodatkowych informacji w przyszłych dostosowaniach liczby uprawnień w całej Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ Dz.U. L 175 z 10.7.2010, s. 36.

⁽³⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 63.

- (6) W przypadku gdy państwa członkowskie zgłosiły emisje z instalacji produkujących amoniak lub sodę amoniakalną, które zostaną objęte systemem unijnym dopiero, począwszy od 2013 r., emisje służące jako podstawa wyliczenia dostosowań w liczbie uprawnień w całej Unii, określonych w niniejszej decyzji zostały wzięte pod uwagę, przy założeniu, że emisje te stanowią emisje w rozumieniu art. 3 lit. b) dyrektywy 2003/87/WE. Aby zagwarantować spójność pomiędzy całkowitą liczbą uprawnień w systemie unijnym a emisjami, w odniesieniu do których te uprawnienia mają zostać umorzone, możliwa będzie zmiana liczby uprawnień w całej Unii, jeżeli rozporządzenie, które ma zostać przyjęte na mocy art. 14 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE, odbiega od tego podejścia.
- (7) Aby uniknąć podwójnego policzenia, odnośnie do dostosowania liczby uprawnień w całej Unii należy brać pod uwagę tylko zgłoszone emisje związane z działaniami wymienionymi w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE, uwzględnione w unijnym systemie, począwszy od 2013 r.
- (8) Na mocy art. 27 dyrektywy 2003/87/WE państwa członkowskie mogą wyłączyć pewne instalacje z systemu unijnego, jeżeli zgłoszą Komisji każdą z nich nie później niż do dnia 30 września 2011 r. oraz jeśli Komisja nie wyrazi sprzeciwu. Do dnia dzisiejszego Komisja nie otrzymała takich zgłoszeń ze strony państw członkowskich. Uwzględnienie takich wyłączeń w przyszłych dostosowaniach liczby uprawnień w całej Unii na 2013 r. będzie możliwe.
- (9) Konieczne w tym kontekście może być wzięcie pod uwagę dodatkowych informacji dotyczących liczby uprawnień w całej Unii zgodnie z art. 9 dyrektywy 2003/87/WE, jak określono w decyzji 2010/384/UE, gdy takie informacje będą dostępne. Uwzględnienie takich dodatkowych informacji w przyszłych dostosowaniach liczby uprawnień w całej Unii na 2013 r. będzie możliwe.
- (10) Na podstawie informacji dostępnych od czasu przyjęcia decyzji 2010/384/UE średnia roczna całkowita liczba uprawnień wydanych przez państwa członkowskie zgodnie z decyzjami Komisji dotyczącymi krajowych planów rozdziału uprawnień na lata 2008–2012, brana pod uwagę do obliczenia liczby uprawnień w całej Unii zgodnie z art. 9 dyrektywy 2003/87/WE, wynosi 2 037 227 209.
- (11) W odniesieniu do roku 2013 bezwzględna liczba uprawnień w całej Unii, o której mowa w art. 9 dyrektywy 2003/87/WE, wynosi 1 930 883 949.
- (12) W odniesieniu do roku 2013 liczba uprawnień wydanych w odniesieniu do instalacji objętych systemem unijnym w latach 2008–2012 na mocy art. 24 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE oraz dostosowanych przy użyciu współczynnika liniowego, o którym mowa w art. 9 wspomnianej dyrektywy, wynosi 1 328 218.
- (13) W odniesieniu do roku 2013 liczba uprawnień wydanych w odniesieniu do instalacji objętych systemem unijnym, począwszy od roku 2013, oraz dostosowanych przy użyciu współczynnika liniowego, o którym mowa w art. 9 wspomnianej dyrektywy, wynosi 106 940 715.
- (14) Na podstawie art. 9 i 9a całkowita liczba uprawnień, które mają zostać wydane, począwszy od roku 2013, powinna każdego roku ulegać zmniejszeniu o współczynnik liniowy wynoszący 1,74 %, tj. o 37 435 387 uprawnień,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W odniesieniu do roku 2013 bezwzględna liczba uprawnień w całej Unii, o której mowa w art. 9 i art. 9a ust. 1 i 2 dyrektywy 2003/87/WE, wynosi 2 039 152 882.

Artykuł 2

Decyzja 2010/384/UE zostaje uchylona.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 października 2010 r.

W imieniu Komisji
Connie HEDEGAARD
Członek Komisji

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 11 października 2010 r.

w sprawie stosowania art. 37 Traktatu Euratom

(2010/635/Euratom)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 37 w powiązaniu z art. 106a odnoszącym się do art. 292 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

po konsultacji z grupą osób wyznaczonych zgodnie z art. 31 Traktatu Euratom przez Komitet Naukowo-Techniczny,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W myśl art. 37 każde państwo członkowskie udostępnia Komisji ogólne dane dotyczące każdego planu składowania odpadów promieniotwórczych w dowolnej formie umożliwiającej ustalenie, czy realizacja tego planu może spowodować promieniotwórcze skażenie wód, gleby lub powietrza w innym państwie członkowskim. Komisja wydaje w ciągu sześciu miesięcy opinię, skonsultowawszy się z grupą specjalistów określoną w artykule 31.

(2) Doświadczenia w zakresie stosowania art. 37 Traktatu gromadzono w trakcie wdrażania zaleceń Komisji z dnia 16 listopada 1960 r.⁽¹⁾, i następujących: 82/181/Euratom⁽²⁾, 91/4/Euratom⁽³⁾ i 1999/829/Euratom⁽⁴⁾.

(3) Jak orzekł Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 22 września 1988 r. w sprawie C-187/87⁽⁵⁾, właściwa wykładnia art. 37 Traktatu Euratom stanowi, że ogólne dane należy przekazać Komisji Europejskiej przed wystawieniem przez zainteresowane państwo członkowskie zezwolenia na zrzut wycieków promieniotwórczych, aby umożliwić jej wydanie opinii przed pozwoleniem na taki zrzut, żeby jej opinia mogła być uwzględniona.

(4) Celem art. 37 jest zażegnanie jakiegokolwiek możliwości skażenia promieniotwórczego innego państwa członkowskiego. Zasięgnąwszy opinii wyżej wspomnianej grupy ekspertów, Komisja uznała, że składowanie odpadów promieniotwórczych towarzyszące niektórym czynnościom najprawdopodobniej nie może prowadzić do skażenia promieniotwórczego w innym państwie członkowskim.

(5) W wyjątkowych przypadkach, w odpowiedzi na otrzymane informacje Komisja może zażądać przedłożenia ogólnych danych dotyczących danego planu składowania odpadów promieniotwórczych, który skądinąd został uznany za niepociągający za sobą groźby skażenia promieniotwórczego w innym państwie członkowskim, na mocy niniejszego zalecenia; opinia Komisji może wówczas dotyczyć udzielonego już na wcześniejszym etapie zezwolenia.

(6) Dla zapewniania konsekwencji w ocenie planów składowania, niezbędne jest określenie, jakiego rodzaju operacje mogą prowadzić do składowania odpadów promieniotwórczych w rozumieniu art. 37 Traktatu, a także określenie, w odniesieniu do poszczególnych rodzajów czynności, jakie konkretne informacje wymagają przekazywania w ramach ogólnych danych.

(7) Zakłady produkcji tlenkowego paliwa jądrowego (MOX) przetwarzają znaczne ilości tlenu plutonu, toteż powinno się wprowadzić wymóg przedkładania ogólnych danych w przypadku demontażu takich zakładów – obowiązujący już w przypadku demontażu reaktorów jądrowych oraz zakładów utylizacji odpadów.

(8) Nie należy przedkładać Komisji informacji o nieistotnych czynnościach pozbawionych jakiegokolwiek lub znaczącego wpływu radiologicznego na inne państwa członkowskie.

(9) Państwa członkowskie mogą przedłożyć zintegrowane materiały dotyczące terenu kompleksu, w którym planuje się przeprowadzenie w długim okresie istotnych zmian, uwzględniających wiele etapów i obejmujących eksploatację nowych zakładów, przy czym informacje zamieszczone we wstępnych ogólnych danych powinny być na tyle kompletne, aby umożliwić Komisji wypełnienie jej obowiązków na mocy art. 37 Traktatu Euratom i wydanie należytej opinii.

⁽¹⁾ Dz.U. 81 z 21.12.1960, s. 1893/60.

⁽²⁾ Dz.U. L 83 z 29.3.1982, s. 15.

⁽³⁾ Dz.U. L 6 z 9.1.1991, s. 16.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 324 z 16.12.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ Rec. [1988] s. 5013.

- (10) Z uwagi na liczbę istniejących elektrowni jądrowych, w sprawie których nie wydano jeszcze opinii w rozumieniu art. 37 Traktatu i które mogą być poddawane zmianom lub operacjom demontażu, niezbędne jest określenie, jakie informacje należy przekazywać jako ogólne dane, aby umożliwić Komisji dopełnienie obowiązku bez uszczerbku dla zasady słuszności w odniesieniu do obiektów poddawanych zmianom, i takich, które żadnym zmianom nie ulegają.
- (11) W przypadkach bardzo niskiego poziomu narażenia ludności w pobliżu terenu obiektu stanowiącego przedmiot zainteresowania informacje te mogą okazać się wystarczające do dokonania oceny oddziaływania na inne państwa członkowskie.
- (12) Dla zapewnienia konsekwencji w ocenie oddziaływania radiologicznego na inne państwa członkowskie w razie sytuacji awaryjnych, zakres wymaganych ogólnych danych dotyczących nieplanowanych uwolnień z reaktorów jądrowych i zakładów przerobu paliwa jądrowego powinien obejmować nie tylko awarie wzorcowa, ale także awarie uwzględniane do celów ustalenia krajowego planu operacyjno-ratowniczego dotyczącego terenu obiektu.
- (13) W trosce o przejrzystość i ograniczenie ilości wymaganych przez Komisję informacji dotyczących gospodarowania odpadami promieniotwórczymi poprzedzającego ich złożenie oraz zmian planu, w sprawie którego Komisja nie wydała jeszcze opinii, do niniejszego zalecenia dodaje się dwa nowe załączniki.
- (14) Wszystkie państwa członkowskie oznajmiły obecnie, że zaprzestaną zrzucania odpadów do morza, ponadto żadne państwo członkowskie nie zamierza składować odpadów promieniotwórczych pod dnem morskim,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. Do „składowania odpadów radioaktywnych” w rozumieniu art. 37 Traktatu powinno się zaliczać wszelkie wypadki przewidywanego bądź też przypadkowego uwolnienia substancji promieniotwórczych w środowisku lub do środowiska – czy to w postaci gazowej, płynnej czy stałej – towarzyszącego wymienionym poniżej czynnościom:

- 1) eksploatacja reaktorów energii jądrowej (z wyjątkiem reaktorów badawczych o maksymalnej mocy nieprzekraczającej 1MW ciągłego obciążenia cieplnego);
- 2) ponowne przetwarzanie napromienionego paliwa jądrowego;
- 3) wydobycie, mielenie i przetwarzanie rud uranu i toru;
- 4) wzbogacanie uranu do izotopu ^{235}U ;
- 5) wytwarzanie paliwa jądrowego;

- 6) przechowywanie napromienionego paliwa jądrowego ⁽¹⁾ w specjalnych zakładach (wyłączając przechowywanie napromienionego paliwa jądrowego w licencjonowanych pojemnikach przeznaczonych do transportu lub przechowywania, na terenie zakładów jądrowych);
- 7) przeładunek i przetwarzanie sztucznych substancji promieniotwórczych na skalę przemysłową;
- 8) gospodarowanie przed składowaniem ⁽²⁾ odpadami promieniotwórczymi wytwarzanymi w trakcie czynności wymienionych wyżej, w ppkt 1–7 oraz 9;
- 9) demontaż ⁽³⁾ reaktorów energii jądrowej, zakładów produkcji paliwa tlenkowego (MOX) ⁽⁴⁾ i zakładów utylizacji odpadów (z wyjątkiem reaktorów badawczych o maksymalnej mocy nieprzekraczającej 50MW ciągłego obciążenia cieplnego);
- 10) umieszczanie odpadów promieniotwórczych na powierzchni lub pod powierzchnią ziemi bez zamiaru ich wydobycia;
- 11) przemysłowa obróbka naturalnie występujących materiałów promieniotwórczych, podlegająca zezwoleniu na zrzut;
- 12) wszelkie pozostałe stosowne czynności.

2. „Ogólne dane” w rozumieniu art. 37 Traktatu Euratom należy rozumieć w sposób następujący:

- w przypadku czynności, o których mowa w pkt 1 ppkt 1–7, jako obejmujące zestaw danych określony w załączniku I,
- w przypadku czynności, o których mowa w pkt 1 ppkt 8, jako obejmujące zestaw danych określony w załączniku II,
- w przypadku czynności, o których mowa w pkt 1 ppkt 9, jako obejmujące zestaw danych określony w załączniku III,
- w przypadku czynności, o których mowa w pkt 1 ppkt 10, jako obejmujące zestaw danych określony w załączniku IV,
- w przypadku czynności, o których mowa w pkt 1 ppkt 11, jako obejmujące stosowne elementy zestawów danych określonych w załączniku I (sekcje 6 i 7 załącznika I nie mają w większości przypadków zastosowania).

⁽¹⁾ W przypadku gdy czynności tej nie ujęto odrębnie w planie zgłoszonym w ramach innej pozycji.

⁽²⁾ Pojęcie „gospodarowania przed składowaniem” obejmuje również przechowywanie odpadów promieniotwórczych.

⁽³⁾ Likwidacja obejmuje wszelkie czynności techniczne i administracyjne, działania i środki podejmowane od decyzji o oficjalnym zamknięciu zakładu aż do chwili oddania do nieograniczonego bądź też innego dozwolonego użytku. Zaliczany do tych czynności „demontaż” obejmuje rozmontowanie, pocięcie na kawałki oraz rozbiórkę skażonych lub napromienionych składowych, systemów i budynków wraz z ich zapakowaniem i wywiezieniem poza teren zakładu.

⁽⁴⁾ Tlenki uranu i plutonu.

3. Czynności wchodzące w zakres opisany w pkt 1 ppkt 12 należy uznać za niepociągające za sobą groźby skażenia promieniotwórczego w innym państwie członkowskim, które byłoby istotne z punktu widzenia ochrony zdrowia, z wyjątkiem szczególnych przypadków, w których Komisja postanowi wezwać do przedłożenia ogólnych danych tego rodzaju.
4. Ogólne dane dotyczące czynności określonych w pkt 1 ppkt 9 należy przedkładać Komisji ze spełnieniem następujących warunków:
- a) konieczność składania ogólnych danych zachodzi, o ile:
- nowe zezwolenie lub zatwierdzenie planu składowania odpadów promieniotwórczych w dowolnej formie obejmującego demontaż zostało przewidziane przez dane państwo członkowskie, albo
  - wszczyna się demontaż skażonych lub napromienionych części zakładu;
- b) w przypadku zamierzonego przez państwo członkowskie demontażu urządzeń, o których mowa z pkt 1 ppkt 9, w sprawie którego nie wydano jeszcze żadnej opinii w trybie art. 37, należy przedkładać ogólne dane w formie określonej w załączniku III;
- c) jeżeli państwo członkowskie przewiduje demontaż obiektu określonego w pkt 1 ppkt 9, w sprawie którego wydano już opinię w rozumieniu art. 37, ogólne dane należy przedłożyć w formie określonej w załączniku III. Jednakże w odniesieniu do opisu terenu obiektu i jego otoczenia, planów operacyjno-ratowniczych oraz monitorowania środowiska, wystarczające jest odesłanie do ogólnych danych przedłożonych w ramach wcześniejszej procedury, o ile przekazano wszelkie odpowiednie dodatkowe informacje w sprawie ewentualnych zmian.
5. Jeżeli państwo członkowskie przewiduje wprowadzenie zmian⁽¹⁾ w planie składowania odpadów promieniotwórczych, przedkładanie ogólnych danych powinno podlegać następującym warunkom:
- a) jeżeli państwo członkowskie przewiduje wprowadzenie zmian w planie składowania odpadów promieniotwórczych, w sprawie którego wydano już opinię zgodnie z art. 37, przedłożenie ogólnych danych zawierających co najmniej informacje wyszczególnione w załączniku V jest niezbędne, gdy dozwolone limity lub powiązane wymogi dotyczące składowania odpadów promieniotwórczych są mniej restrykcyjne niż te określone w dotychczasowym planie, lub gdy potencjalne skutki nieplanowanych uwolnień, do których może dojść w następstwie awarii, oszacowane w ramach procedury udzielania licencji, są poważniejsze;
- b) jeżeli Komisja nie zażąda przekazania ogólnych danych, przedłożenie ogólnych danych nie jest niezbędne, o ile nie jest wymagane nowe zezwolenie ani licencja;
- c) jeżeli Komisja nie zażąda przekazania ogólnych danych, przedłożenie ogólnych danych nie jest niezbędne, o ile:
- zmiana planu składowania odpadów promieniotwórczych przewiduje niezmienione lub bardziej restrykcyjne, w porównaniu z dotychczasowym planem, dozwolone limity i powiązane z nimi wymogi, oraz
  - potencjalne skutki nieplanowanych uwolnień, do których może dojść w następstwie awarii wzorcowej(-ych) oszacowane w ramach procedury udzielania licencji, nie ulegają zmianie lub są mniej poważne;
- d) w przypadku planu składowania odpadów promieniotwórczych, w sprawie którego nie wydano jeszcze opinii w rozumieniu art. 37, przedłożenie ogólnych danych jest niezbędne, chyba że państwo członkowskie przekaże Komisji oświadczenie potwierdzające spełnienie warunków przedstawionych w lit. b) i c). W sytuacji, gdy którykolwiek z wymienionych warunków nie zostanie spełniony, ogólne dane powinny zawierać stosowne informacje wyszczególnione w załączniku VI.
6. Ogólne dane należy przedłożyć Komisji:
- a) po ostatecznym przyjęciu planu składowania odpadów promieniotwórczych, i gdy tylko będzie to możliwe, po upływie jednego roku, ale nie wcześniej niż po sześciu miesiącach:
- zanim właściwe organy udzielą zezwolenia na zrzut odpadów promieniotwórczych, oraz
  - przed rozpoczęciem tych czynności, w przypadku których nie przewiduje się zezwolenia na zrzut odpadów promieniotwórczych;
- b) w przypadkach, gdy Komisja zażądała przekazania ogólnych danych zgodnie z pkt 3, nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od daty wniosku, bez uszczerbku dla wszelkiego rodzaju zezwoleń należycie udzielonych przez właściwe organy do czasu otrzymania wniosku Komisji. Wszelkie zezwolenia, udzielone zanim Komisja zażądała przekazania ogólnych danych, powinny zostać poddane przeglądowi po uwzględnieniu późniejszej opinii Komisji.

⁽¹⁾ Zmiany planu mogą również obejmować prace przygotowawcze w kontekście czynności określonych w pkt 1 ppkt 9.

7. W przypadku gdy państwa członkowskie przedłożą zintegrowane materiały zawierające ogólne dane dotyczące kompleksowego terenu, na którym planuje się przeprowadzenie w długim okresie istotnych zmian, uwzględniających wiele etapów i obejmujących między innymi eksploatację nowych zakładów, wstępne przedłożenie powinno zawierać kompletne i szczegółowe omówienie planowanych czynności, tak aby można je było poddać aktualizacji w ramach kolejnych przedłożeń w przypadku jakichkolwiek zmian w dotychczasowym planie. W odniesieniu do scenariuszy awarii zamieszczonych we wstępnym przedłożeniu, ogólne dane powinny zawierać co najmniej informacje dotyczące szacunkowych ilości i form fizykochemicznych radionuklidów znajdujących się w każdym z zakładów na terenie, a także ilości, co do których zakłada się, że mogą zostać uwolnione w razie awarii, uwzględnionych w odniesieniu do każdego z tych zakładów. Ogólne dane mogą stanowić źródło dodatkowych informacji na temat przeszłych i bieżących czynności przeprowadzanych na terenie obiektu, przy czym należy pamiętać, że opinie Komisji będą dotyczyć jedynie czynności przeprowadzanych w przyszłości.
8. W związku z tym, że odpowiedzialność za przedłożenie planu składowania odpadów promieniotwórczych spoczywa na danym państwie członkowskim, państwo to

powinno przyjąć odpowiedzialność za wszelkie informacje przedkładane Komisji w związku z takim planem.

9. Po otrzymaniu opinii dane państwo członkowskie powinno poinformować Komisję o działaniach, jakie zamierza podjąć w odpowiedzi na wszelkie zalecenia zawarte w opinii Komisji dotyczącej planu składowania.
10. Po otrzymaniu opinii dane państwo członkowskie powinno przekazać Komisji zezwolenie na zrzut substancji promieniotwórczych oraz wszelkie późniejsze poprawki celem porównania z informacjami zawartymi w ogólnych danych, na których opierała się opinia Komisji.

Niniejsze zalecenie skierowane jest do państw członkowskich.

Zastępuje ono zalecenie 1999/829/Euratom.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 października 2010 r.

W imieniu Komisji
Günther OETTINGER
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Dane ogólne właściwe w przypadku czynności określonych w pkt 1 ppkt 1–7

Wprowadzenie

- ogólna prezentacja planu,
- obecny etap procedury udzielania licencji, przewidywane etapy uruchomienia.

1. TEREN OBIEKTU I JEGO OTOCZENIE

1.1. **Właściwości geograficzne, topograficzne i geologiczne terenu obiektu oraz regionu, w tym**

- mapa regionu przedstawiająca umiejscowienie i współrzędne geograficzne (stopnie, minuty) terenu obiektu,
- istotne właściwości regionu, w tym właściwości geologiczne,
- umiejscowienie instalacji w stosunku do innych tego rodzaju instalacji, z których zrzuty należy uwzględnić w połączeniu ze zrzutami z omawianej instalacji,
- umiejscowienie terenu obiektu w stosunku do innych państw członkowskich, z podaniem odległości od granic i istotnych konurbacji wraz z liczbą zamieszkującej je ludności.

1.2. **Warunki sejsmologiczne**

- poziom aktywności sejsmicznej w regionie; prawdopodobna maksymalna aktywność sejsmiczna oraz zaprojektowana odporność sejsmiczna instalacji.

1.3. **Warunki hydrologiczne**

W przypadku instalacji znajdującej się w pobliżu zbiornika wodnego, stanowiącego potencjalną drogę skażenia prowadzącą do innego państwa członkowskiego, zwięźły opis odpowiednich warunków hydrologicznych obejmujący także inne państwo(-a) członkowskie, na przykład:

- zwięźły opis drogi (dróg), dopływów, obszaru przyujściowego, poboru wód, obszarów zalewowych itd.,
- średnie, maksymalne i minimalne przepływy wód oraz częstotliwość ich występowania,
- zwierciadło, poziomy i przepływy wód podziemnych,
- zwięźły opis obszarów przybrzeżnych,
- kierunek i siła prądów oraz pływów, schematy obiegu w skali zarówno lokalnej, jak i regionalnej,
- zagrożenie powodziowe i ochrona przeciwpowodziowa instalacji.

1.4. **Czynniki meteorologiczne**

Lokalne warunki klimatyczne wraz z rozkładem częstotliwości w odniesieniu do:

- kierunków i prędkości wiatru,
- natężenia i czasu trwania opadów,
- w przypadku wiatrów wiejących z poszczególnych sektorów, warunków rozpraszania w atmosferze oraz czasu trwania inwersji temperatury,
- ekstremalnych zjawisk pogodowych (np. tornada, gwałtowne burze, nawalne opady deszczu, susze).

1.5. **Zasoby naturalne i żywność**

Krótki opis:

- wykorzystania wody w regionie oraz, odpowiednio, w sąsiadujących państwach członkowskich,
- podstawowych zasobów żywności w regionie oraz, odpowiednio, w innych państwach członkowskich: upraw, hodowli inwentarza, działalności połowowej, a w przypadku zrzutów substancji promieniotwórczych do morza dane dotyczące działalności połowowej na wodach terytorialnych i eksterytorialnych,
- systemu dystrybucji środków spożywczych, a zwłaszcza wywozu do innych państw członkowskich z danych regionów, o ile są one powiązane z ryzykiem narażenia w następstwie zrzutów substancji promieniotwórczych za pośrednictwem istotnych dróg narażenia.

1.6. **Inne formy działalności w pobliżu terenu obiektu**

- w stosownych przypadkach: inne zakłady jądrowe oraz wszelkie inne niebezpieczne działania przemysłowe lub wojskowe, ruch naziemny i powietrzny, rurociągi, miejsca przechowywania, a także wszelkie inne czynniki mogące mieć wpływ na bezpieczeństwo instalacji,
- środki ochrony.

2. **INSTALACJA**
  - 2.1. **Najważniejsze właściwości instalacji**
    - zwięzły opis instalacji,
    - typ, przeznaczenie i najważniejsze właściwości procesów,
    - plan zagospodarowania terenu obiektu,
    - przepisy bezpieczeństwa.
  - 2.2. **Systemy wentylacji oraz utylizacja odpadów gazowych i przenoszonych drogą powietrzną**

Opis systemów wentylacji, rozpadu, filtracji i zrzutu, w warunkach normalnych oraz w razie awarii, włącznie z diagramami przepływu.
  - 2.3. **Utylizacja odpadów ciekłych**

Opis instalacji do utylizacji odpadów ciekłych, zdolności przechowywania i systemów zrzutu, włącznie z diagramami przepływu.
  - 2.4. **Gospodarka odpadami komunalnymi**

Opis instalacji do utylizacji odpadów stałych i zdolności przechowywania.
  - 2.5. **Bezpieczeństwo biologiczne**

Opis systemów i przepisów w odniesieniu do zabezpieczenia substancji promieniotwórczych przed uwalnianiem.
  - 2.6. **Likwidacja i demontaż**
    - przewidywany okres eksploatacji instalacji,
    - uwzględnienie koniecznej likwidacji i demontażu,
    - zarys przepisów wykonawczych i administracyjnych w zakresie likwidacji i demontażu.
3. **UWALNIANIE Z INSTALACJI WYCIEKÓW PROMIENIOTWÓRCZYCH PRZENOSZONYCH DROGĄ POWIETRZNĄ W WARUNKACH NORMALNYCH**
  - 3.1. **Obowiązująca procedura udzielania zezwoleń**
    - zarys obowiązującej procedury,
    - limity zrzutu substancji promieniotwórczych i związane z nimi wymogi przewidziane przez organy, w tym zakładany skład radionuklidów.
  - 3.2. **Aspekty techniczne**
    - przewidywane zrzuty substancji promieniotwórczych w skali roku,
    - źródła pochodzenia wycieków promieniotwórczych, ich skład i postać fizykochemiczna,
    - gospodarowanie tymi wyciekami, metody i drogi uwalniania.
  - 3.3. **Monitorowanie zrzutów substancji promieniotwórczych**
    - pobieranie próbek, pomiary i analiza zrzutów substancji promieniotwórczych, przeprowadzane zarówno przez operatora, jak i przez właściwe organy,
    - podstawowe właściwości urządzeń monitorujących,
    - w przypadku czynności wymienionych w ppkt 1 i 2 najważniejsze radionuklidy i dotyczące ich granice wykrywalności powinny co najmniej spełniać wymogi specyfikacji określonych w zaleceniu Komisji 2004/2/Euratom⁽¹⁾,
    - poziomy alarmowe, działania interwencyjne (tryb ręczny i automatyczny).
  - 3.4. **Oszacowanie wnikania do organizmu ludzkiego**

Z wyjątkiem czynności wymienionych w pkt 1 i 2, jeżeli ustalone wartości maksymalnych poziomów narażenia związanego z uwolnieniami w warunkach normalnych i dotyczącego osób dorosłych, dzieci i niemowląt w pobliżu obiektu wynoszą mniej niż 10 μ Sv na rok i jeżeli nie występują nadzwyczajne drogi narażenia, np. obejmujące wywóz środków spożywczych, dane dotyczące dawek skutecznych w innych dotkniętych (?) państwach członkowskich nie są wymagane, o ile udostępnione są dane dotyczące dawek w przypadku grup referencyjnych w pobliżu obiektu.

(1) Zalecenie Komisji z dnia 18 grudnia 2003 r. w sprawie znormalizowanej informacji na temat radioaktywnych emisji powietrznych i płynnych do środowiska z reaktorów energii jądrowej i zakładów utylizacji odpadów radioaktywnych w trakcie normalnego funkcjonowania (Dz.U. L 2 z 6.1.2004, s. 36).

(2) Dotknięte państwa członkowskie należy wybrać przy uwzględnieniu odległości od instalacji, kierunków wiatru w przypadku uwolnień wycieków gazowych oraz dróg przebiegu cieków wodnych w przypadku uwolnień wycieków ciekłych.

- 3.4.1. Modele, w tym, w stosownych przypadkach, modele ogólne, a także wartości parametrów wykorzystane do oszacowania następstw uwolnień w pobliżu obiektu oraz w odniesieniu do innych dotkniętych państw członkowskich:
- rozpraszanie wycieków w atmosferze,
  - depozycja na powierzchni ziemi i powtórne tworzenie zawiesiny,
  - łańcuchy pokarmowe, wdychanie, narażenie zewnętrzne, ...
  - nawyki życiowe (dieta, czas narażenia itp.),
  - inne wartości parametrów wykorzystane do oszacowania.
- 3.4.2. Oszacowanie stężenia i poziomów narażenia związanych z przewidywanymi limitami zrzutów substancji promieniotwórczych wymienionymi w ppkt 3.1 powyżej:
- średnie roczne stężenia promieniotwórcze w atmosferze przy powierzchni ziemi oraz poziomy skażenia powierzchniowego, w odniesieniu do najbardziej narażonych obszarów w pobliżu obiektu oraz w innych dotkniętych państwach członkowskich,
  - w przypadku grupy (grup) referencyjnej(-ych) w pobliżu obiektu oraz w innych dotkniętych państwach członkowskich, odpowiednie roczne poziomy narażenia: dawka skuteczna w przypadku osób dorosłych, dzieci i niemowląt, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych dróg narażenia.
- 3.5. **Zrzuty substancji promieniotwórczych do atmosfery z innych instalacji**
- Procedury koordynacji działań w przypadku zrzutów substancji promieniotwórczych z innych instalacji określonych w ppkt 1.1 tiret trzecie.
4. **UWALNIANIE Z INSTALACJI CIEKŁYCH WYCIEKÓW PROMIENIOTWÓRCZYCH W WARUNKACH NORMALNYCH**
- 4.1. **Obowiązująca procedura udzielania zezwoleń**
- zarys ogólnej stosowanej procedury,
  - limity zrzutu substancji promieniotwórczych i związane z nimi wymogi przewidziane przez organy, w tym zakładany skład radionuklidów.
- 4.2. **Aspekty techniczne**
- przewidywane zrzuty substancji promieniotwórczych w skali roku,
  - źródła pochodzenia wycieków promieniotwórczych, ich skład i postać fizykochemiczna,
  - gospodarowanie wyciekami, metody i drogi uwalniania.
- 4.3. **Monitorowanie zrzutów substancji promieniotwórczych**
- pobieranie próbek, pomiary i analiza zrzutów substancji promieniotwórczych, przeprowadzane zarówno przez operatora, jak i przez właściwe organy,
  - podstawowe właściwości urządzeń monitorujących,
  - w przypadku czynności wymienionych w pkt 1 i 2, najważniejsze radionuklidy i dotyczące ich granice wykrywalności powinny co najmniej spełniać wymogi specyfikacji określonych w zaleceniu Komisji 2004/2/Euratom,
  - poziomy alarmowe, działania interwencyjne (tryb ręczny i automatyczny).
- 4.4. **Oszacowanie wnikania do organizmu ludzkiego**
- Z wyjątkiem czynności wymienionych w pkt 1 i 2, jeżeli ustalone wartości maksymalnych poziomów narażenia związanego z uwolnieniami w warunkach normalnych i dotyczącego osób dorosłych, dzieci i niemowląt w pobliżu obiektu wynoszą mniej niż 10 μ Sv na rok i jeżeli nie występują nadzwyczajne drogi narażenia, np. obejmujące wywóz środków spożywczych, dane dotyczące dawek skutecznych w innych dotkniętych państwach członkowskich nie są wymagane, o ile udostępnione są dane dotyczące dawek w przypadku grup referencyjnych w pobliżu obiektu.*
- 4.4.1. Modele, w tym, w stosownych przypadkach, modele ogólne, a także wartości parametrów wykorzystane do oszacowania następstw uwolnień w pobliżu obiektu oraz w odniesieniu do innych dotkniętych państw członkowskich:
- rozpraszanie wycieków w wodzie,
  - przenoszenie wycieków w drodze sedymentacji i wymiany jonowej,
  - łańcuchy pokarmowe, wdychanie rozpylonej wody morskiej, narażenie zewnętrzne, ...
  - nawyki życiowe (dieta, czas narażenia itp.),
  - inne wartości parametrów wykorzystane do oszacowania.

- 4.4.2. Oszacowanie stężenia i poziomów narażenia związanych z limitami usuwania substancji promieniotwórczych wymienionymi w ppkt 4.1 powyżej:
- średnie roczne stężenia promieniotwórcze w wodach powierzchniowych, w punktach w których takie stężenia są najwyższe, w pobliżu obiektu i w innych dotkniętych państwach członkowskich,
  - w przypadku grupy (grup) referencyjnej(-ych) w pobliżu obiektu oraz w innych dotkniętych państwach członkowskich: dawka skuteczna w przypadku osób dorosłych, dzieci i niemowląt, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych dróg narażenia.
- 4.5. **Zrzuty substancji promieniotwórczych z innych instalacji do tych samych odbiorników wodnych**
- Procedury koordynacji działań w przypadku zrzutów substancji promieniotwórczych z innych instalacji określonych w ppkt 1.1 tiret trzecie.
5. SKŁADOWANIE STAŁYCH ODPADÓW PROMIENIOTWÓRCZYCH POCHODZĄCYCH Z INSTALACJI
- 5.1. **Stałe odpady promieniotwórcze**
- kategorie stałych odpadów promieniotwórczych i ich szacunkowe ilości,
  - przetwarzanie i pakowanie,
  - reguły przechowywania na terenie obiektu.
- 5.2. **Ryzyko radiologiczne dla środowiska**
- ocena ryzyka dla środowiska,
  - podjęte środki ostrożności.
- 5.3. **Zewnętrzne ustalenia dotyczące przekazywania odpadów**
- 5.4. **Zwolnienie materiałów z wymogów podstawowych norm bezpieczeństwa**
- krajowa strategia, kryteria i procedury w zakresie uwalniania materiałów skażonych i aktywowanych,
  - progi zwolnień ustanowione przez właściwe organy w odniesieniu do składowania, recyklingu i ponownego wykorzystania,
  - przewidywane rodzaje i ilości zwolnionych materiałów.
6. NIEPLANOWANE UWOLNIENIA WYCIEKÓW PROMIENIOTWÓRCZYCH
- 6.1. **Przegląd awarii wywołanych czynnikami wewnętrznymi i zewnętrznymi, które mogłyby spowodować nieplanowane uwolnienia substancji promieniotwórczych**
- Wykaz awarii przeanalizowanych w raporcie bezpieczeństwa.
- 6.2. **Awaria(-e) wzorcowa(-e) uwzględniana(-e) przez właściwe organy krajowe do celów oszacowania ewentualnych skutków radiologicznych w przypadku nieplanowanych uwolnień**
- Ponadto w przypadku czynności określonych w pkt 1 i 2, awarie uwzględniane przez właściwe organy do celów ustanowienia krajowego planu operacyjno-ratowniczego dotyczącego terenu obiektu.*
- Ogólny opis rozpatrywanej(-ych) awarii oraz przyczyny, dla których została(-y) ona(-e) wybrana(-e).
- 6.3. **Oszacowanie skutków radiologicznych awarii wzorcowej(-ych) oraz, w przypadku czynności określonych w pkt 1 i 2, awarii uwzględnionej(-ych) przez właściwe organy do celów ustanowienia krajowego planu operacyjno-ratowniczego dotyczącego terenu obiektu**
- 6.3.1. Awarie będące przyczyną uwolnień do atmosfery
- Z wyjątkiem czynności wymienionych w pkt 1 i 2, jeżeli ustalone wartości maksymalnych poziomów narażenia związanego z awarią wzorcową i dotyczącego osób dorosłych, dzieci i niemowląt w pobliżu obiektu wynoszą mniej niż 1 mSv i jeżeli nie występują nadzwyczajne drogi narażenia, obejmujące wywóz środków spożywczych, dane dotyczące poziomów narażenia w innych dotkniętych państwach członkowskich nie są wymagane, o ile udostępnione są dane dotyczące poziomów narażenia w pobliżu obiektu.*
- założenia przyjęte do obliczenia wielkości uwolnień do atmosfery,
  - drogi uwalniania; wzorce czasowe uwolnień,
  - ilości i postaci fizykochemiczne tych uwolnionych radionuklidów, które są istotne z punktu widzenia zdrowia,
  - modele i wartości parametrów wykorzystane do obliczenia, w odniesieniu do uwolnień, ich rozpraszania w atmosferze, depozycji na powierzchni ziemi, powtórnego tworzenia zawiesiny i przenoszenia za pośrednictwem łańcuchów pokarmowych, a także do oszacowania maksymalnych poziomów narażenia za pośrednictwem istotnych dróg narażenia w pobliżu obiektu oraz w odniesieniu do innych dotkniętych państw członkowskich,

- maksymalne zintegrowane czasowo stężenia promieniotwórcze w atmosferze przy powierzchni ziemi oraz maksymalne poziomy skażenia powierzchniowego (w suchych i mokrych warunkach pogodowych) w odniesieniu do najbardziej narażonych obszarów w pobliżu obiektu oraz w odniesieniu do odpowiednich obszarów w innych dotkniętych państwach członkowskich,
- spodziewane poziomy skażenia promieniotwórczego środków spożywczych, które mogłyby zostać wywiezione do innych dotkniętych państw członkowskich,
- odpowiednie maksymalne poziomy narażenia: dawka skuteczna w przypadku osób dorosłych, dzieci i niemowląt mieszkających w pobliżu obiektu oraz na odpowiednich obszarach innych dotkniętych państw członkowskich, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych dróg narażenia.

6.3.2. Awarie będące przyczyną uwolnień do środowiska wodnego

Z wyjątkiem czynności wymienionych w pkt 1 i 2, jeżeli ustalone wartości maksymalnych poziomów narażenia związanego z awarią wzorcową i dotyczącego osób dorosłych, dzieci i niemowląt w pobliżu obiektu wynoszą mniej niż 1 mSv i jeżeli nie występują nadzwyczajne drogi narażenia, np. obejmujące wywóz środków spożywczych, dane dotyczące poziomów narażenia w innych dotkniętych państwach członkowskich nie są wymagane, o ile udośćniono są dane dotyczące poziomów narażenia w pobliżu obiektu.

- założenia przyjęte do obliczenia wielkości ciekłych uwolnień,
- drogi uwalniania, wzorce czasowe uwolnień,
- ilości i postaci fizykochemiczne tych uwolnionych radionuklidów, które są istotne z punktu widzenia zdrowia,
- modele i parametry wykorzystane do obliczenia, w odniesieniu do uwolnień, ich rozpraszania w wodzie, ich przenoszenia za pośrednictwem sedimentacji i wymiany jonowej, ich przenoszenia za pośrednictwem łańcuchów pokarmowych, a także do oszacowania maksymalnych poziomów narażenia za pośrednictwem istotnych dróg narażenia,
- spodziewane poziomy skażenia promieniotwórczego środków spożywczych, które mogłyby zostać wywiezione do innych dotkniętych państw członkowskich,
- odpowiednie maksymalne poziomy narażenia: dawka skuteczna w przypadku osób dorosłych, dzieci i niemowląt mieszkających w pobliżu obiektu oraz na odpowiednich obszarach innych dotkniętych państw członkowskich, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych dróg narażenia.

7. PLANY OPERACYJNO-RATOWNICZE, POROZUMIENIA Z INNYMI PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI

W odniesieniu do ewentualnych sytuacji awaryjnych wiążących się z oddziaływaniem promieniowania jonizującego, które mogą wywierać wpływ na inne państwa członkowskie, w celu ułatwienia organizacji ochrony radiologicznej w tych państwach należy przedłożyć:

Krótki opis:

- poziomów interwencyjnych ustanowionych w odniesieniu do różnego rodzaju środków zaradczych,
- ustaleń dotyczących planowania operacyjno-ratowniczego, włącznie ze strefami planowania operacyjno-ratowniczego przyjętymi dla instalacji,
- ustaleń obowiązujących w odniesieniu do wczesnej wymiany informacji z innymi państwami członkowskimi, porozumień dwustronnych lub wielostronnych w sprawie informacji transgranicznych, koordynacji planów operacyjno-ratownicznych oraz ich wdrażania i wzajemnej pomocy,
- ustaleń dotyczących testowania planów operacyjno-ratownicznych ze szczególnym odniesieniem do zaangażowania innych państw członkowskich.

8. MONITOROWANIE ŚRODOWISKA NATURALNEGO

- monitorowanie napromieniowania zewnętrznego,
- monitorowanie substancji promieniotwórczych w powietrzu, wodach, glebie oraz w łańcuchach pokarmowych, prowadzone zarówno przez operatora, jak i przez właściwe organy.

W odniesieniu do ppkt 3.1 i 4.1 powyżej, programy monitorowania zatwierdzone przez właściwe organy krajowe, organizacja, formy i częstotliwość pobierania próbek, rodzaj przyrządów do monitorowania wykorzystywanych w okolicznościach normalnych i awaryjnych; w stosownych przypadkach wszelkiego rodzaju ustalenia dotyczące współpracy w tym zakresie z sąsiadującymi państwami członkowskimi.

ZAŁĄCZNIK II

Ogólne dane właściwe w przypadku operacji określonych w pkt 1 ppkt (8)

Wstępne gospodarowanie odpadami promieniotwórczymi powstałymi w związku z operacjami określonymi w pkt 1 ppkt 1-7 i 9

Wprowadzenie

- ogólna prezentacja planu,
- obecny etap procedury udzielania licencji, oraz
- przewidywane etapy uruchomienia.

1. TEREŃ OBIEKTU I JEGO OTOCZENIE

1.1. **Właściwości geograficzne, topograficzne i geologiczne terenu obiektu oraz regionu, w tym**

- mapa regionu przedstawiająca umiejscowienie i współrzędne geograficzne (stopnie, minuty) terenu obiektu,
- istotne właściwości regionu, w tym właściwości geologiczne,
- umiejscowienie instalacji w stosunku do innych tego rodzaju instalacji, z których zrzuty należy uwzględnić w połączeniu ze zrzutami z omawianej instalacji,
- umiejscowienie terenu obiektu w stosunku do innych państw członkowskich, z podaniem odległości od granic i istotnych konurbacji wraz z liczbą zamieszkującej je ludności.

1.2. **Warunki sejsmologiczne**

- poziom aktywności sejsmicznej w regionie; prawdopodobna maksymalna aktywność sejsmiczna oraz zaprojektowana odporność sejsmiczna instalacji.

1.3. **Warunki hydrologiczne**

W przypadku instalacji znajdującej się w pobliżu zbiornika wodnego, stanowiącego potencjalną drogę skażenia prowadzącą do innego państwa członkowskiego, zwięzły opis odpowiednich warunków hydrologicznych obejmujący także inne państwo(-a) członkowskie, na przykład:

- zwięzły opis drogi (dróg), dopływów, obszaru przyujściowego, poboru wód, obszarów zalewowych itd.,
- średnie, maksymalne i minimalne przepływy wód oraz częstotliwość ich występowania,
- zwierciadło, poziomy i przepływy wód podziemnych,
- zwięzły opis obszarów przybrzeżnych,
- kierunek i siła prądów oraz pływów, schematy obiegu w skali zarówno lokalnej, jak i regionalnej,
- zagrożenie powodziowe i ochrona przeciwpowodziowa instalacji.

1.4. **Czynniki meteorologiczne**

Lokalne warunki klimatyczne wraz z rozkładem częstotliwości w odniesieniu do:

- kierunków i prędkości wiatru,
- natężenia i czasu trwania opadów,
- w przypadku wiatrów wiejących z poszczególnych sektorów, warunków rozpraszania w atmosferze oraz czasu trwania inwersji temperatury,
- ekstremalnych zjawisk pogodowych (np. tornada, gwałtowne burze, nawalne opady deszczu, susze).

1.5. **Zasoby naturalne i żywność**

Krótki opis:

- wykorzystania wody w regionie oraz, odpowiednio, w sąsiadujących państwach członkowskich,
- podstawowych zasobów żywności w regionie oraz, odpowiednio, w innych państwach członkowskich: upraw, hodowli inwentarza, działalności połowowej, a w przypadku zrzutów substancji promieniotwórczych do morza dane dotyczące działalności połowowej na wodach terytorialnych i eksterytorialnych,

- systemu dystrybucji środków spożywczych, a zwłaszcza wywozu do innych państw członkowskich z danych regionów, o ile są one powiązane z ryzykiem narażenia w następstwie zrzutów substancji promieniotwórczych za pośrednictwem istotnych dróg narażenia.

1.6. **Inne formy działalności w pobliżu terenu obiektu**

- w stosownych przypadkach: inne zakłady jądrowe oraz wszelkie inne niebezpieczne działania przemysłowe lub wojskowe, ruch naziemny i powietrzny, rurociągi, miejsca przechowywania, a także wszelkie inne czynniki mogące mieć wpływ na bezpieczeństwo instalacji,
- środki ochrony.

2. **INSTALACJA**

2.1. **Najważniejsze właściwości instalacji**

- zwięzły opis instalacji,
- typ, przeznaczenie i najważniejsze właściwości procesów,
- opis odpadów promieniotwórczych, jakie zostaną przyjęte do przechowania i przetwarzania, zakłady i zdolności przechowywania, kategorie i typy odpadów promieniotwórczych (na przykład odpady niskoaktywne, średnioaktywne, metalowe, palne), jakie będą przechowywane i przetwarzane, w tym objętości i zawartość radionuklidów,
- plan zagospodarowania terenu obiektu,
- przepisy bezpieczeństwa.

2.2. **Systemy wentylacji oraz utylizacja odpadów gazowych i przenoszonych drogą powietrzną**

Opis systemów wentylacji, rozpadu, filtracji i zrzutu, w warunkach normalnych oraz w razie awarii, włącznie z diagramami przepływu.

2.3. **Utylizacja odpadów ciekłych**

Opis instalacji do utylizacji odpadów ciekłych drugiego stopnia, zdolności przechowywania i systemów zrzutu, włącznie z diagramami przepływu

2.4. **Gospodarka odpadami komunalnymi**

Opis instalacji do utylizacji odpadów stałych drugiego stopnia i zdolności przechowywania

2.5. **Bezpieczeństwo biologiczne**

Opis systemów i przepisów w odniesieniu do zabezpieczenia substancji promieniotwórczych przed uwalnianiem.

2.6. **Likwidacja i demontaż**

- przewidywany okres eksploatacji instalacji,
- uwzględnienie koniecznej likwidacji i demontażu,
- zarys przepisów wykonawczych i administracyjnych w zakresie likwidacji i demontażu.

3. **UWALNIANIE Z INSTALACJI WYCIEKÓW PROMIENIOTWÓRCZYCH PRZENOSZONYCH DROGĄ POWIETRZNĄ W WARUNKACH NORMALNYCH**

3.1. **Obowiązująca procedura udzielania zezwoleń**

- zarys obowiązującej procedury,
- limity zrzutu substancji promieniotwórczych i związane z nimi wymogi przewidziane przez organy, w tym zakładany skład radionuklidów.

3.2. **Aspekty techniczne**

- przewidywane zrzuty substancji promieniotwórczych w skali roku,
- źródła pochodzenia wycieków promieniotwórczych, ich skład i postać fizykochemiczna,
- gospodarowanie tymi wyciekami, metody i drogi uwalniania.

3.3. **Monitorowanie zrzutów substancji promieniotwórczych**

- pobieranie próbek, pomiary i analiza zrzutów substancji promieniotwórczych, przeprowadzane zarówno przez operatora, jak i przez właściwe organy,

- podstawowe właściwości urządzeń monitorujących,
- poziomy alarmowe, działania interwencyjne (tryb ręczny i automatyczny).

3.4. Oszacowanie wnikania do organizmu ludzkiego

Jeżeli ustalone wartości maksymalnych poziomów narażenia związanego z uwolnieniami w warunkach normalnych i dotyczącego osób dorosłych, dzieci i niemowląt w pobliżu obiektu wynoszą mniej niż 10 μ Sv na rok i jeżeli nie występują nadzwyczajne drogi narażenia, np. obejmujące wywóz środków spożywczych, dane dotyczące dawek skutecznych w innych dotkniętych państwach członkowskich ⁽¹⁾ nie są wymagane, o ile udostępnione są dane dotyczące dawek w przypadku grup referencyjnych w pobliżu obiektu.

3.4.1. Modele, w tym, w stosownych przypadkach, modele ogólne, a także wartości parametrów wykorzystane do oszacowania następstw uwolnień w pobliżu obiektu oraz w odniesieniu do innych dotkniętych państw członkowskich:

- rozpraszanie wycieków w atmosferze,
- depozycja na powierzchni ziemi i powtórne tworzenie zawiesiny,
- łańcuchy pokarmowe, wdychanie, narażenie zewnętrzne, ...
- nawyki życiowe (dieta, czas narażenia itp.),
- inne wartości parametrów wykorzystane do oszacowania.

3.4.2. Oszacowanie stężenia i poziomów narażenia związanych z przewidywanymi limitami usuwania substancji promieniotwórczych wymienionymi w ppkt 3.1 powyżej:

- średnie roczne stężenia promieniotwórcze w atmosferze przy powierzchni ziemi oraz poziomy skażenia powierzchniowego, w odniesieniu do najbardziej narażonych obszarów w pobliżu instalacji oraz w innych dotkniętych państwach członkowskich,
- w przypadku grupy (grup) referencyjnej(-ych) w pobliżu obiektu oraz w innych dotkniętych państwach członkowskich, odpowiednie roczne poziomy narażenia: dawka skuteczna w przypadku osób dorosłych, dzieci i niemowląt, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych dróg narażenia.

3.5. Zrzuty substancji promieniotwórczych do atmosfery z innych instalacji

Procedury koordynacji działań w przypadku zrzutów substancji promieniotwórczych z innych instalacji określonych w ppkt 1.1 tiret trzecie.

4. UWALNIANIE Z INSTALACJI CIEKŁYCH WYCIEKÓW PROMIENIOTWÓRCZYCH W WARUNKACH NORMALNYCH

4.1. Obowiązująca procedura udzielania zezwoleń

- zarys ogólnej stosowanej procedury,
- limity zrzutu substancji promieniotwórczych i związane z nimi wymogi przewidziane przez organy, w tym zakładany skład radionuklidów.

4.2. Aspekty techniczne

- przewidywane zrzuty substancji promieniotwórczych w skali roku,
- źródła pochodzenia wycieków promieniotwórczych, ich skład i postać fizykochemiczna,
- gospodarowanie wyciekami, metody i drogi uwalniania.

4.3. Monitorowanie zrzutów substancji promieniotwórczych

- pobieranie próbek, pomiary i analiza zrzutów substancji promieniotwórczych, przeprowadzane zarówno przez operatora, jak i przez właściwe organy,
- podstawowe właściwości urządzeń monitorujących,
- poziomy alarmowe, działania interwencyjne (tryb ręczny i automatyczny).

4.4. Oszacowanie wnikania do organizmu ludzkiego

Jeżeli ustalone wartości maksymalnych poziomów narażenia związanego z uwolnieniami w warunkach normalnych i dotyczącego osób dorosłych, dzieci i niemowląt w pobliżu obiektu wynoszą mniej niż 10 μ Sv na rok i jeżeli nie występują nadzwyczajne drogi narażenia, np. obejmujące wywóz środków spożywczych, dane dotyczące dawek skutecznych w innych dotkniętych państwach członkowskich nie są wymagane, o ile udostępnione są dane dotyczące dawek w przypadku grup referencyjnych w pobliżu obiektu.

⁽¹⁾ Dotknięte państwa członkowskie należy wybrać przy uwzględnieniu odległości od instalacji, kierunków wiatru w przypadku uwolnień wycieków gazowych oraz dróg przebiegu cieków wodnych w przypadku uwolnień wycieków ciekłych.

- 4.4.1. Modele, w tym, w stosownych przypadkach, modele ogólne, a także wartości parametrów wykorzystane do oszacowania następstw uwolnień w pobliżu obiektu oraz w odniesieniu do innych dotkniętych państw członkowskich:
- rozpraszanie wycieków w wodzie,
  - przenoszenie wycieków w drodze sedimentacji i wymiany jonowej,
  - łańcuchy pokarmowe, wdychanie rozpylonej wody morskiej, narażenie zewnętrzne, ...
  - nawyki życiowe (dieta, czas narażenia itp.),
  - inne wartości parametrów wykorzystane do oszacowania.
- 4.4.2. Oszacowanie stężenia i poziomów narażenia związanych z limitami usuwania substancji promieniotwórczych wymienionymi w ppkt 4.1 powyżej:
- średnie roczne stężenia promieniotwórcze w wodach powierzchniowych, w punktach, w których takie stężenia są najwyższe, w pobliżu obiektu i w innych dotkniętych państwach członkowskich,
  - w przypadku grupy (grup) referencyjnej(-ych) w pobliżu obiektu oraz w innych dotkniętych państwach członkowskich: dawka skuteczna w przypadku osób dorosłych, dzieci i niemowląt, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych dróg narażenia.
- 4.5. **Zrzuty substancji promieniotwórczych z innych instalacji do tych samych odbiorników wodnych**
- Procedury koordynacji działań w przypadku zrzutów substancji promieniotwórczych z innych instalacji określonych w ppkt 1.1 tiret trzecie.
5. SKŁADOWANIE STAŁYCH ODPADÓW PROMIENIOTWÓRCZYCH POCHODZĄCYCH Z INSTALACJI
- 5.1. **Stałe odpady promieniotwórcze**
- kategorie stałych odpadów promieniotwórczych i ich szacunkowe ilości,
  - przetwarzanie i pakowanie,
  - reguły przechowywania na terenie obiektu.
- 5.2. **Ryzyko radiologiczne dla środowiska**
- ocena ryzyka dla środowiska,
  - podjęte środki ostrożności.
- 5.3. **Zewnętrzne ustalenia dotyczące przekazywania odpadów**
- 5.4. **Zwolnienie materiałów z wymogów podstawowych norm bezpieczeństwa**
- krajowa strategia, kryteria i procedury w zakresie uwalniania materiałów skażonych i aktywowanych,
  - progi zwolnień ustanowione przez właściwe organy w odniesieniu do składowania, recyklingu i ponownego wykorzystania,
  - przewidywane rodzaje i ilości zwolnionych materiałów.
6. NIEPLANOWANE UWOLNIENIA WYCIEKÓW PROMIENIOTWÓRCZYCH
- 6.1. **Przegląd awarii wywołanych czynnikami wewnętrznymi i zewnętrznymi, które mogłyby spowodować nieplanowane uwolnienia substancji promieniotwórczych**
- Wykaz awarii przeanalizowanych w raporcie bezpieczeństwa.
- 6.2. **Awaria(-e) wzorcowa(-e) uwzględniana(-e) przez właściwe organy krajowe do celów oszacowania ewentualnych skutków radiologicznych w przypadku nieplanowanych uwolnień**
- Ogólny opis rozpatrywanej(-ych) awarii oraz przyczyny, dla których została(-y) ona(-e) wybrana(-e).
- 6.3. **Oszacowanie skutków radiologicznych awarii wzorcowej(-ych)**
- 6.3.1. Awarie będące przyczyną uwolnień do atmosfery.
- Jeżeli ustalone wartości maksymalnych poziomów narażenia związanego z awarią wzorcową i dotyczącego osób dorosłych, dzieci i niemowląt w pobliżu obiektu wynoszą mniej niż 1 mSv i jeżeli nie występują nadzwyczajne drogi narażenia, obejmujące wywóz środków spożywczych, dane dotyczące poziomów narażenia w innych dotkniętych państwach członkowskich nie są wymagane, o ile udostępnione są dane dotyczące poziomów narażenia w pobliżu obiektu.*
- założenia przyjęte do obliczenia wielkości uwolnień do atmosfery,
  - drogi uwalniania; wzorce czasowe uwolnień,

- ilości i postaci fizykochemiczne tych uwolnionych radionuklidów, które są istotne z punktu widzenia zdrowia,
- modele i wartości parametrów wykorzystane do obliczenia, w odniesieniu do uwolnień, ich rozpraszania w atmosferze, depozycji na powierzchni ziemi, powtórnego tworzenia zawiesiny i przenoszenia za pośrednictwem łańcuchów pokarmowych, a także do oszacowania maksymalnych poziomów narażenia za pośrednictwem istotnych dróg narażenia w pobliżu obiektu oraz w odniesieniu do innych dotkniętych państw członkowskich,
- maksymalne zintegrowane czasowo stężenia promieniotwórcze w atmosferze przy powierzchni ziemi oraz maksymalne poziomy skażenia powierzchniowego (w suchych i mokrych warunkach pogodowych) w odniesieniu do najbardziej narażonych obszarów w pobliżu obiektu oraz w odniesieniu do odpowiednich obszarów w innych dotkniętych państwach członkowskich,
- spodziewane poziomy skażenia promieniotwórczego środków spożywczych, które mogłyby zostać wywiezione do innych dotkniętych państw członkowskich,
- odpowiednie maksymalne poziomy narażenia: dawka skuteczna w przypadku osób dorosłych, dzieci i niemowląt mieszkających w pobliżu obiektu oraz na odpowiednich obszarach innych dotkniętych państw członkowskich, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych dróg narażenia.

6.3.2. Awarie będące przyczyną uwolnień do środowiska wodnego.

Jeżeli ustalone wartości maksymalnych poziomów narażenia związanego z awarią wzorcową i dotyczącego osób dorosłych, dzieci i niemowląt w pobliżu obiektu wynoszą mniej niż 1 mSv i jeżeli nie występują nadzwyczajne drogi narażenia, obejmujące wywóz środków spożywczych, dane dotyczące poziomów narażenia w innych dotkniętych państwach członkowskich nie są wymagane, o ile udostępnione są dane dotyczące poziomów narażenia w pobliżu obiektu.

- założenia przyjęte do obliczenia wielkości ciekłych uwolnień,
- drogi uwalniania, wzorce czasowe uwolnień,
- ilości i postaci fizykochemiczne tych uwolnionych radionuklidów, które są istotne z punktu widzenia zdrowia,
- modele i parametry wykorzystane do obliczenia, w odniesieniu do uwolnień, ich rozpraszania w wodzie, ich przenoszenia za pośrednictwem sedymentacji i wymiany jonowej, ich przenoszenia za pośrednictwem łańcuchów pokarmowych, a także do oszacowania maksymalnych poziomów narażenia za pośrednictwem istotnych dróg narażenia,
- spodziewane poziomy skażenia promieniotwórczego środków spożywczych, które mogłyby zostać wywiezione do innych dotkniętych państw członkowskich,
- odpowiednie maksymalne poziomy narażenia: dawka skuteczna w przypadku osób dorosłych, dzieci i niemowląt mieszkających w pobliżu obiektu oraz na odpowiednich obszarach innych dotkniętych państw członkowskich, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych dróg narażenia.

7. PLANY OPERACYJNO-RATOWNICZE, POROZUMIENIA Z INNYMI PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI

W odniesieniu do ewentualnych sytuacji awaryjnych wiążących się z oddziaływaniem promieniowania jonizującego, które mogą wywierać wpływ na inne państwa członkowskie, w celu ułatwienia organizacji ochrony radiologicznej w tych państwach należy przedłożyć:

Krótki opis:

- poziomów interwencyjnych ustanowionych w odniesieniu do różnego rodzaju środków zaradczych,
- ustaleń dotyczących planowania operacyjno-ratowniczego, włącznie ze strefami planowania operacyjno-ratowniczego przyjętymi dla instalacji,
- ustaleń obowiązujących w odniesieniu do wczesnej wymiany informacji z innymi państwami członkowskimi, porozumień dwustronnych lub wielostronnych w sprawie informacji transgranicznych, koordynacji planów operacyjno-ratowniczych oraz ich wdrażania i wzajemnej pomocy,
- ustaleń dotyczących testowania planów operacyjno-ratowniczych ze szczególnym odniesieniem do zaangażowania innych państw członkowskich.

8. MONITOROWANIE ŚRODOWISKA NATURALNEGO

- monitorowanie napromieniowania zewnętrznego,
- monitorowanie substancji promieniotwórczych w powietrzu, wodach, glebie oraz w łańcuchach pokarmowych, prowadzone zarówno przez operatora, jak i przez właściwe organy.

W odniesieniu do pkt 3.1 i 4.1 powyżej, programy monitorowania zatwierdzone przez właściwe organy krajowe, organizacja, formy i częstotliwość pobierania próbek, rodzaj przyrządów do monitorowania wykorzystywanych w okolicznościach normalnych i awaryjnych; w stosownych przypadkach wszelkiego rodzaju ustalenia dotyczące współpracy w tym zakresie z sąsiadującymi państwami członkowskimi.

ZAŁĄCZNIK III

Dane ogólne właściwe w przypadku czynności określonych w pkt 1 ppkt 9

Demontaż reaktorów jądrowych, zakładów produkcji paliwa uranowo-plutonowego oraz zakładów przerobu paliwa jądrowego (z wyjątkiem reaktorów badawczych o mocy maksymalnej nieprzekraczającej 50 MW ciągłego obciążenia cieplnego)

Wprowadzenie

- ogólna prezentacja planu,
- opis poszczególnych przewidywanych faz likwidacji i demontażu,
- procedury udzielania licencji na likwidację i demontaż.

1. TEREN OBIEKTU I JEGO OTOCZENIE

1.1. **Właściwości geograficzne, topograficzne i geologiczne terenu obiektu oraz regionu, w tym**

- mapa regionu przedstawiająca umiejscowienie i współrzędne geograficzne (stopnie, minuty) terenu obiektu,
- istotne właściwości regionu, w tym właściwości geologiczne,
- umiejscowienie instalacji w stosunku do tego rodzaju instalacji, z których zrzuty należy uwzględnić w połączeniu ze zrzutami z przedmiotowej instalacji,
- umiejscowienie terenu obiektu w stosunku do innych państw członkowskich, z podaniem odległości od granic i istotnych konurbacji wraz z liczbą zamieszkującej je ludności.

1.2. **Warunki hydrologiczne**

W przypadku instalacji znajdującej się w pobliżu zbiornika wodnego, stanowiącego potencjalną drogę skażenia prowadzącą do innego państwa członkowskiego, zwięźły opis odpowiednich warunków hydrologicznych obejmujący także inne państwo(-a) członkowskie, na przykład:

- zwięźły opis drogi (dróg), dopływów, obszaru przyujściowego, poboru wód, obszarów zalewowych itd.,
- średnie, maksymalne i minimalne przepływy wód oraz częstotliwość ich występowania,
- zwierciadło, poziomy i przepływy wód podziemnych,
- zwięźły opis obszarów przybrzeżnych,
- kierunek i siła prądów oraz pływów, schematy obiegu w skali zarówno lokalnej, jak i regionalnej,
- zagrożenie powodziowe i ochrona przeciwpowodziowa instalacji.

1.3. **Czynniki meteorologiczne**

Lokalne warunki klimatyczne wraz z rozkładem częstotliwości w odniesieniu do:

- kierunków i prędkości wiatru,
- natężenia i czasu trwania opadów,
- w przypadku wiatrów wiejących z poszczególnych sektorów, warunków rozpraszania w atmosferze oraz czasu trwania inwersji temperatury,
- ekstremalnych zjawisk pogodowych (np. tornada, gwałtowne burze, nawalne opady deszczu, susze).

1.4. **Zasoby naturalne i żywność**

Krótki opis:

- wykorzystania wody w regionie oraz, odpowiednio, w sąsiadujących państwach członkowskich,
- podstawowych zasobów żywności w regionie oraz, odpowiednio, w innych państwach członkowskich: upraw, hodowli inwentarza, działalności połowowej, a w przypadku zrzutów substancji promieniotwórczych do morza dane dotyczące działalności połowowej na wodach terytorialnych i eksterytorialnych,
- systemu dystrybucji środków spożywczych, a zwłaszcza wywozu do innych państw członkowskich z danych regionów, o ile są one powiązane z ryzykiem narażenia w następstwie zrzutów substancji promieniotwórczych za pośrednictwem istotnych dróg narażenia.

2. INSTALACJA
  - 2.1. **Związły opis oraz historia instalacji, która zostanie zdemontowana**
  - 2.2. **Systemy wentylacji oraz utylizacja odpadów gazowych i przenoszonych drogą powietrzną**

Opis systemów wentylacji, rozpadu, filtracji i zrzutu w czasie demontażu, w warunkach normalnych oraz w razie awarii, włącznie z diagramami przepływu
  - 2.3. **Utylizacja odpadów ciekłych**

Opis instalacji do utylizacji odpadów ciekłych w czasie demontażu, zdolności przechowywania i systemów zrzutu, włącznie z diagramami przepływu
  - 2.4. **Gospodarka odpadami komunalnymi**

Opis instalacji do utylizacji odpadów stałych i zdolności przechowywania na terenie obiektu w czasie demontażu
  - 2.5. **Bezpieczeństwo biologiczne**

Opis systemów i przepisów w odniesieniu do zabezpieczenia substancji promieniotwórczych przed uwalnianiem.
3. UWALNIANIE Z INSTALACJI WYCIEKÓW PROMIENIOTWÓRCZYCH PRZENOSZONYCH DROGĄ POWIETRZNĄ W WARUNKACH NORMALNYCH
  - 3.1. **Obowiązująca procedura udzielania zezwoleń**
    - zarys obowiązującej procedury,
    - limity usuwania i związane z nimi wymogi przewidziane przez organy w odniesieniu do operacji demontażu, w tym zakładany skład radionuklidów,
    - dla porównania: limity zrzutów substancji promieniotwórczych i związane z nimi wymogi obowiązujące w okresie poprzedzającym przewidziane operacje demontażu, w tym skład radionuklidów.
  - 3.2. **Aspekty techniczne**
    - przewidywane zrzuty substancji promieniotwórczych w czasie demontażu w skali roku,
    - źródła pochodzenia wycieków promieniotwórczych, ich skład i postać fizykochemiczna,
    - gospodarowanie tymi wyciekami, metody i drogi uwalniania.
  - 3.3. **Monitorowanie zrzutów substancji promieniotwórczych**
    - pobieranie próbek, pomiary i analiza zrzutów substancji promieniotwórczych, przeprowadzane zarówno przez operatora, jak i przez właściwe organy,
    - podstawowe właściwości urządzeń monitorujących,
    - poziomy alarmowe, działania interwencyjne (tryb ręczny i automatyczny).
  - 3.4. **Oszacowanie wnikania do organizmu ludzkiego**

Jeżeli ustalone wartości maksymalnych poziomów narażenia związanego z uwolnieniami w warunkach normalnych i dotyczącego osób dorosłych, dzieci i niemowląt w pobliżu obiektu wynoszą mniej niż 10 μ Sv na rok i jeżeli nie występują nadzwyczajne drogi narażenia, np. obejmujące wywóz środków spożywczych, dane dotyczące dawek skutecznych w innych dotkniętych państwach członkowskich⁽¹⁾ nie są wymagane, o ile udostępnione są dane dotyczące dawek w przypadku grup referencyjnych w pobliżu obiektu.

    - 3.4.1. Modele, w tym, w stosownych przypadkach, modele ogólne, a także wartości parametrów wykorzystane do oszacowania następstw uwolnień w pobliżu obiektu oraz w odniesieniu do innych dotkniętych państw członkowskich:
      - rozpraszanie wycieków w atmosferze,
      - depozycja na powierzchni ziemi i powtórne tworzenie zawiesiny,
      - łańcuchy pokarmowe, wdychanie, narażenie zewnętrzne, ...
      - nawyki życiowe (dieta, czas narażenia itp.),
      - inne wartości parametrów wykorzystane do oszacowania.

⁽¹⁾ Dotknięte państwa członkowskie należy wybrać przy uwzględnieniu odległości od instalacji, kierunków wiatru w przypadku uwolnień wycieków gazowych oraz dróg przebiegu cieków wodnych w przypadku uwolnień wycieków ciekłych.

3.4.2. Oszacowanie stężenia i poziomów narażenia związanych z przewidywanymi limitami usuwania substancji promieniotwórczych w przypadku operacji demontażu wymienionych w ppkt 3.1 powyżej:

- średnie roczne stężenia promieniotwórcze w atmosferze przy powierzchni ziemi oraz poziomy skażenia powierzchniowego, w odniesieniu do najbardziej narażonych obszarów w pobliżu obiektu oraz w innych dotkniętych państwach członkowskich,
- w przypadku grupy (grup) referencyjnej(-ych) w pobliżu obiektu oraz w innych dotkniętych państwach członkowskich, odpowiednie roczne poziomy narażenia: dawka skuteczna w przypadku osób dorosłych, dzieci i niemowląt, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych dróg narażenia.

4. UWALNIANIE Z INSTALACJI CIEKŁYCH WYCIEKÓW PROMIENIOTWÓRCZYCH W WARUNKACH NORMALNYCH

4.1. **Obowiązująca procedura udzielania zezwoleń**

- zarys ogólnej stosowanej procedury,
- limity usuwania i związane z nimi wymogi przewidziane przez organy w odniesieniu do operacji demontażu, w tym zakładany skład radionuklidów,
- dla porównania: limity usuwania i związane z nimi wymogi obowiązujące w okresie poprzedzającym przewidziane operacje demontażu, w tym skład radionuklidów.

4.2. **Aspekty techniczne**

- przewidywane zrzuty substancji promieniotwórczych w czasie demontażu w skali roku,
- źródła pochodzenia wycieków promieniotwórczych, ich skład i postać fizykochemiczna,
- gospodarowanie wyciekami, metody i drogi uwalniania.

4.3. **Monitorowanie zrzutów substancji promieniotwórczych**

- pobieranie próbek, pomiary i analiza zrzutów substancji promieniotwórczych, przeprowadzane zarówno przez operatora, jak i przez właściwe organy,
- podstawowe właściwości urządzeń monitorujących,
- poziomy alarmowe, działania interwencyjne (tryb ręczny i automatyczny).

4.4. **Oszacowanie wnikania do organizmu ludzkiego**

Jeżeli ustalone wartości maksymalnych poziomów narażenia związanego z uwolnieniami w warunkach normalnych i dotyczącego osób dorosłych, dzieci i niemowląt w pobliżu obiektu wynoszą mniej niż 10 μ Sv na rok i jeżeli nie występują nadzwyczajne drogi narażenia, np. obejmujące wywóz środków spożywczych, dane dotyczące dawek skutecznych w innych dotkniętych państwach członkowskich nie są wymagane, o ile udostępnione są dane dotyczące dawek w przypadku grup referencyjnych w pobliżu obiektu.

4.4.1. Modele, w tym, w stosownych przypadkach, modele ogólne, a także wartości parametrów wykorzystane do oszacowania następstw uwolnień w pobliżu obiektu oraz w odniesieniu do innych dotkniętych państw członkowskich:

- rozpraszanie wycieków w wodzie,
- przenoszenie wycieków w drodze sedymentacji i wymiany jonowej,
- łańcuchy pokarmowe, wdychanie rozpylonej wody morskiej, narażenie zewnętrzne, ...
- nawyki życiowe (dieta, czas narażenia itp.),
- inne wartości parametrów wykorzystane do oszacowania.

4.4.2. Oszacowanie stężenia i poziomów narażenia związanych z przewidywanymi limitami usuwania substancji promieniotwórczych w przypadku operacji demontażu wymienionych w ppkt 4,1 powyżej:

- średnie roczne stężenia promieniotwórcze w wodach powierzchniowych, w punktach w których takie stężenia są najwyższe, w pobliżu obiektu i w innych dotkniętych państwach członkowskich,
- w przypadku grupy (grup) referencyjnej(-ych) w pobliżu obiektu oraz w innych dotkniętych państwach członkowskich, odpowiednie roczne poziomy narażenia: dawka skuteczna w przypadku osób dorosłych, dzieci i niemowląt, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych dróg narażenia.

5. SKŁADOWANIE STAŁYCH ODPADÓW PROMIENIOTWÓRCZYCH POCHODZĄCYCH Z INSTALACJI
  - 5.1. **Stałe odpady promieniotwórcze**
    - kategorie stałych odpadów promieniotwórczych i ich szacunkowe ilości,
    - przetwarzanie i pakowanie,
    - reguły przechowywania na terenie obiektu.
  - 5.2. **Ryzyko radiologiczne dla środowiska**
    - ocena ryzyka dla środowiska,
    - podjęte środki ostrożności.
  - 5.3. **Zewnętrzne ustalenia dotyczące przekazywania odpadów**
  - 5.4. **Zwolnienie materiałów z wymogów podstawowych norm bezpieczeństwa**
    - krajowa strategia, kryteria i procedury w zakresie uwalniania materiałów skażonych i aktywowanych,
    - poziomy zwolnienia ustanowione przez właściwe organy w odniesieniu do składowania, recyklingu i ponownego wykorzystania,
    - przewidywane rodzaje i ilości zwolnionych materiałów.
6. NIEPLANOWANE UWOLNIENIA WYCIEKÓW PROMIENIOTWÓRCZYCH
  - 6.1. **Przegląd awarii wywołanych czynnikami wewnętrznymi i zewnętrznymi, które mogłyby spowodować nieplanowane uwolnienia substancji promieniotwórczych**

Wykaz awarii przeanalizowanych w raporcie bezpieczeństwa.
  - 6.2. **Awaria(-e) wzorcowa(-e) uwzględniana(-e) przez właściwe organy krajowe do celów oszacowania ewentualnych skutków radiologicznych w przypadku nieplanowanych uwolnień**

Ogólny opis rozpatrywanej(-ych) awarii oraz przyczyny, dla których została(-y) ona(-e) wybrana(-e).
  - 6.3. **Oszacowanie skutków radiologicznych awarii wzorcowej(-ych)**
    - 6.3.1. Awarie będące przyczyną uwolnień do atmosfery

Jeżeli ustalone wartości maksymalnych poziomów narażenia związanego z awarią wzorcową i dotyczącego osób dorosłych, dzieci i niemowląt w pobliżu obiektu wynoszą mniej niż 1 mSv i jeżeli nie występują nadzwyczajne drogi narażenia, obejmujące wywóz środków spożywczych, dane dotyczące poziomów narażenia w innych dotkniętych państwach członkowskich nie są wymagane, o ile udostępnione są dane dotyczące poziomów narażenia w pobliżu obiektu.

      - założenia przyjęte do obliczenia wielkości uwolnień do atmosfery,
      - drogi uwalniania; wzorce czasowe uwolnień,
      - ilości i postaci fizykochemiczne tych uwolnionych radionuklidów, które są istotne z punktu widzenia zdrowia,
      - modele i wartości parametrów wykorzystane do obliczenia, w odniesieniu do uwolnień, ich rozpraszania w atmosferze, depozycji na powierzchni ziemi, powtórnego tworzenia zawiesiny i przenoszenia za pośrednictwem łańcuchów pokarmowych, a także do oszacowania maksymalnych poziomów narażenia za pośrednictwem istotnych dróg narażenia w pobliżu obiektu oraz w odniesieniu do innych dotkniętych państw członkowskich,
      - maksymalne zintegrowane czasowo stężenia promieniotwórcze w atmosferze przy powierzchni ziemi oraz maksymalne poziomy skażenia powierzchniowego (w suchych i mokrych warunkach pogodowych) w odniesieniu do najbardziej narażonych obszarów w pobliżu obiektu oraz w odniesieniu do odpowiednich obszarów w innych dotkniętych państwach członkowskich,
      - spodziewane poziomy skażenia promieniotwórczego środków spożywczych, które mogłyby zostać wywiezione do innych dotkniętych państw członkowskich,
      - odpowiednie maksymalne poziomy narażenia: dawka skuteczna w przypadku osób dorosłych, dzieci i niemowląt w pobliżu obiektu oraz na odpowiednich obszarach innych dotkniętych państw członkowskich, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych dróg narażenia.
    - 6.3.2. Awarie będące przyczyną uwolnień do środowiska wodnego

Jeżeli ustalone wartości maksymalnych poziomów narażenia związanego z awarią wzorcową i dotyczącego osób dorosłych, dzieci i niemowląt w pobliżu obiektu wynoszą mniej niż 1 mSv i jeżeli nie występują nadzwyczajne drogi narażenia, obejmujące wywóz środków spożywczych, dane dotyczące poziomów narażenia w innych dotkniętych państwach członkowskich nie są wymagane, o ile udostępnione są dane dotyczące poziomów narażenia w pobliżu obiektu.

- założenia przyjęte do obliczenia wielkości ciekłych uwolnień,
- drogi uwalniania, wzorce czasowe uwolnień,
- ilości i postaci fizykochemiczne tych uwolnionych radionuklidów, które są istotne z punktu widzenia zdrowia,
- modele i parametry wykorzystane do obliczenia, w odniesieniu do uwolnień, ich rozpraszania w wodzie, ich przenoszenia za pośrednictwem sedimentacji i wymiany jonowej, ich przenoszenia za pośrednictwem łańcuchów pokarmowych, a także do oszacowania maksymalnych poziomów narażenia za pośrednictwem istotnych dróg narażenia,
- spodziewane poziomy skażenia promieniotwórczego środków spożywczych, które mogłyby zostać wywiezione do innych dotkniętych państw członkowskich,
- odpowiednie maksymalne poziomy narażenia: dawka skuteczna w przypadku osób dorosłych, dzieci i niemowląt mieszkających w pobliżu obiektu oraz na odpowiednich obszarach innych dotkniętych państw członkowskich, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych dróg narażenia.

7. PLANY OPERACYJNO-RATOWNICZE, POROZUMIENIA Z INNYMI PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI

W odniesieniu do ewentualnych sytuacji awaryjnych wiążących się z oddziaływaniem promieniowania jonizującego, które mogą wywierać wpływ na inne państwa członkowskie, w celu ułatwienia organizacji ochrony radiologicznej w tych państwach należy przedłożyć:

Krótki opis:

- poziomów interwencyjnych ustanowionych w odniesieniu do różnego rodzaju środków zaradczych,
- ustaleń dotyczących planowania operacyjno-ratowniczego, włącznie ze strefami planowania operacyjno-ratowniczego przyjętymi dla instalacji,
- ustaleń obowiązujących w odniesieniu do wczesnej wymiany informacji z innymi państwami członkowskimi, porozumień dwustronnych lub wielostronnych w sprawie informacji transgranicznych, koordynacji planów operacyjno-ratowniczych oraz ich wdrażania i wzajemnej pomocy,
- ustaleń dotyczących testowania planów operacyjno-ratowniczych ze szczególnym odniesieniem do zaangażowania innych państw członkowskich.

W przypadku reaktorów dane nie są wymagane, jeżeli całe paliwo jądrowe zostało przekazane poza teren obiektu do licencjonowanego zakładu lub do znajdującego się na terenie obiektu przechowalnika, w którego sprawie wydano już opinię zgodnie z art. 37.

8. MONITOROWANIE ŚRODOWISKA NATURALNEGO

- monitorowanie napromieniowania zewnętrznego,
- monitorowanie substancji promieniotwórczych w powietrzu, wodach, glebie oraz w łańcuchach pokarmowych, prowadzone zarówno przez operatora, jak i przez właściwe organy.

W odniesieniu do ppkt 3.1 i 4.1 powyżej, programy monitorowania zatwierdzone przez właściwe organy krajowe, organizacja, formy i częstotliwość pobierania próbek, rodzaj przyrządów do monitorowania wykorzystywanych w okolicznościach normalnych i awaryjnych; w stosownych przypadkach wszelkiego rodzaju ustalenia dotyczące współpracy w tym zakresie z sąsiadującymi państwami członkowskimi.

ZAŁĄCZNIK IV

Dane ogólne właściwe w przypadku czynności określonych w pkt 1 ppkt 10**Umieszczenie odpadów promieniotwórczych nad powierzchnią lub pod powierzchnią ziemi bez zamiaru ponownego ich wydobycia**

Wprowadzenie

- ogólna prezentacja planu umieszczenia odpadów,
- ogólna prezentacja składowiska, typu i klasy odpadów,
- obecny etap przedsięwzięcia i procedury udzielania licencji, przewidywane etapy uruchomienia i udzielania licencji,
- harmonogram, przewidywana data rozpoczęcia, okres eksploatacji i data zamknięcia.

1. TEREN OBIEKTU I JEGO OTOCZENIE

1.1. **Właściwości geograficzne, topograficzne i geologiczne terenu obiektu oraz regionu, w tym**

- mapa regionu przedstawiająca umiejscowienie i współrzędne geograficzne (stopnie, minuty) terenu obiektu,
- istotne właściwości regionu, w tym właściwości geologiczne,
- umiejscowienie składowiska w stosunku do innych tego rodzaju instalacji, z których zrzuty należy uwzględnić w połączeniu ze zrzutami z przedmiotowej instalacji,
- umiejscowienie terenu obiektu w stosunku do innych państw członkowskich, z podaniem odległości od granic i najbliższej położonych konurbacji wraz z liczbą zamieszkującej je ludności,
- przewidywane zmiany w zakresie warunków geograficznych i topograficznych w okresie uwzględnianym do celów oceny oddziaływania po zamknięciu.

1.2. **Warunki geologiczne i sejsmologiczne**

- środowisko geologiczne,
- czynne procesy tektoniczne, dotychczasowe trzęsienia ziemi, poziom aktywności sejsmicznej w regionie; prawdopodobna maksymalna aktywność sejsmiczna,
- strukturalna i geotechniczna charakterystyka gleb, upłynnienie gleby (w *stosownych przypadkach*),
- procesy powierzchniowe (osuwiska i erozja)⁽⁴⁾,
- przewidywane zmiany w zakresie warunków geologicznych w okresie uwzględnianym do celów oceny oddziaływania po zamknięciu.

1.3. **Warunki hydrologiczne i hydrogeologiczne**

Związły opis właściwości hydrologicznych stanowiących potencjalną drogę skażenia prowadzącą do innego państwa członkowskiego:

- regionalne i lokalne zwierciadła wody oraz ich sezonowe wahania poziomu,
- kierunek i prędkość przepływu wody gruntowej, objętość przepływu wody i punkty poboru,
- istniejący i prognozowani istotni użytkownicy wody, umiejscowienie składowiska w stosunku do potencjalnych warstw wodonośnych zawierających wodę pitną,
- związły opis zbiorników wody powierzchniowej (rzek, jezior, obszarów przyujściowych, poboru wód, obszarów zalewowych itd.) oraz obszarów przybrzeżnych (w *stosownych przypadkach*),
- średnie, maksymalne i minimalne przepływy wód oraz częstotliwość ich występowania (w *stosownych przypadkach*),
- skład chemiczny wody gruntowej,
- zagrożenie powodziowe i ochrona przeciwpowodziowa instalacji (w *stosownych przypadkach*),
- przewidywane zmiany w zakresie warunków hydrologicznych i hydrogeologicznych w okresie uwzględnianym do celów oceny oddziaływania po zamknięciu.

1.4. Warunki meteorologiczne i klimatyczne

Zwięzły opis warunków klimatycznych i meteorologicznych:

- kierunki i prędkości wiatru,
- natężenie i czas trwania opadów (deszczu i śniegu),
- temperatura (średnia, minimalna i maksymalna),
- warunki rozpraszania w atmosferze,
- ekstremalne zjawiska pogodowe (np. tornada, gwałtowne burze, nawalne opady deszczu, susze) ^(a),
- przewidywane zmiany klimatu (np. oddziaływanie lodowców, potencjalny wpływ globalnego ocieplenia), a w przypadku terenów obiektu położonych na obszarach przybrzeżnych, zmiany poziomu morza oraz erozja brzegu morskiego w okresie uwzględnianym do celów oceny oddziaływania po zamknięciu.

1.5. Zasoby naturalne i żywność

Zwięzły opis:

- wykorzystania wody w regionie oraz, odpowiednio, w sąsiadujących państwach członkowskich,
- podstawowych zasobów żywności w regionie oraz, odpowiednio, w innych państwach członkowskich: upraw, hodowli inwentarza, działalności połowowej, a w przypadku zrzutów substancji promieniotwórczych do morza dane dotyczące działalności połowowej na wodach terytorialnych i eksterytorialnych,
- systemu dystrybucji środków spożywczych, a zwłaszcza wywozu do innych państw członkowskich z danych regionów, o ile są one powiązane z ryzykiem narażenia w następstwie zrzutów substancji promieniotwórczych za pośrednictwem istotnych dróg narażenia.
- założenia przyjęte w odniesieniu do przyszłego kształtowania się struktury ludności, nawyków i źródeł żywności.

1.6. Inne formy działalności w pobliżu terenu obiektu

- w stosownych przypadkach: inne zakłady jądrowe oraz wszelkie inne niebezpieczne działania przemysłowe lub wojskowe, ruch naziemny i powietrzny, rurociągi, miejsca przechowywania, a także wszelkie inne czynniki mogące mieć wpływ na bezpieczeństwo instalacji,
- środki ochrony (w stosownych przypadkach),
- przewidywany rozwój działań w okresie uwzględnianym do celów oceny oddziaływania długoterminowego.

2. SKŁADOWISKO

2.1. Podejście koncepcyjne i projekt

- koncepcja składowania,
- głębokość i umiejscowienie w stosunku do warstw geologicznych (w stosownych przypadkach) ^(b),
- kryteria projektowe w odniesieniu do zjawisk naturalnych,
- metody umieszczenia odpadów, strategia i metody przykrywania odpadów i uszczelniania,
- podejście do kwestii bezpieczeństwa: znaczenie barier geologicznych i inżynierskich,
- zamknięcie składowiska,
- podejście do możliwości odzyskiwania odpadów (jeżeli dotyczy),
- pomocnicza instalacja do utylizacji odpadów, instalacja do kondycjonowania i przechowywania buforowego, jakie zostaną zbudowane na terenie składowiska.

2.2. Odpady, jakie zostaną umieszczone na składowisku

- typy odpadów,
- forma odpadów, zastosowane metody kondycjonowania oraz charakterystyka sztuk przesyłki odpadów (w stosownych przypadkach),
- ewidencja odpadów; ilości i aktywności radionuklidów,
- potencjalne wytwarzanie ciepła, potencjalne wytwarzanie gazu, potencjalna krytyczność (w stosownych przypadkach),
- wymogi/kryteria przyjęcia odpadów, procedura i techniki weryfikacji sztuk przesyłki odpadów w celu zapewnienia zgodności z przyjętymi kryteriami przyjęcia odpadów.

2.3. Systemy wentylacji oraz utylizacja odpadów gazowych i przenoszonych drogą powietrzną

Opis systemów wentylacji, filtracji i usuwania w warunkach normalnych oraz w razie awarii (w stosownych przypadkach).

2.4. System odprowadzania i utylizacja ciekłych wycieków

Opis systemu gromadzenia potencjalnie skażonej wody, odprowadzania i usuwania, w warunkach normalnych oraz w razie awarii (w stosownych przypadkach).

2.5. Gospodarowanie stałymi i ciekłymi odpadami wtórnymi w warunkach normalnych oraz w razie awarii

- kategorie ciekłych i stałych wtórnych odpadów promieniotwórczych i ich szacunkowe ilości,
- przechowywanie i transport odpadów,
- gospodarowanie odpadami.

3. UWALNIANIE Z INSTALACJI WYCIEKÓW PROMIENIOTWÓRCZYCH PRZENOSZONYCH DROGĄ POWIETRZNĄ W WARUNKACH NORMALNYCH

W normalnych warunkach pracy instalacji do składowania odpadów spodziewane są ewentualnie jedynie bardzo znikome uwolnienia substancji promieniotwórczych, w związku z czym nie przewiduje się istotnego narażenia osób postronnych. W związku z tym niniejsza sekcja nie ma zastosowania, jeżeli nie udzielono zezwolenia na zrzuty substancji promieniotwórczych. Jeżeli jednak ustanowiono limity usuwania radionuklidów i wprowadzono monitorowanie zrzutów, wymagane jest przedłożenie ogólnych danych zgodnie z wymogami określonymi w sekcji 3 załącznika II.

4. UWALNIANIE Z INSTALACJI CIEKŁYCH WYCIEKÓW PROMIENIOTWÓRCZYCH W WARUNKACH NORMALNYCH

W normalnych warunkach pracy instalacji do składowania odpadów spodziewane są ewentualnie jedynie bardzo znikome uwolnienia substancji promieniotwórczych, w związku z czym nie przewiduje się istotnego narażenia osób postronnych. W związku z tym niniejsza sekcja nie ma zastosowania, jeżeli nie udzielono zezwolenia na zrzuty substancji promieniotwórczych. Jeżeli jednak ustanowiono limity usuwania radionuklidów i wprowadzono monitorowanie zrzutów, wymagane jest przedłożenie ogólnych danych zgodnie z wymogami określonymi w sekcji 4 załącznika II.

5. SKŁADOWANIE STAŁYCH ODPADÓW PROMIENIOTWÓRCZYCH POCHODZĄCYCH Z INSTALACJI

Niniejsza sekcja zazwyczaj nie ma zastosowania.

6. NIEPLANOWANE UWOLNIENIA WYCIEKÓW PROMIENIOTWÓRCZYCH

6.1. Przegląd awarii wywołanych czynnikami wewnętrznymi i zewnętrznymi, które mogłyby spowodować nieplanowane uwolnienia substancji promieniotwórczych. Awarie przeanalizowane w raporcie w sprawie oceny bezpieczeństwa oraz oszacowane skutki radiologiczne w razie nieplanowanych uwolnień.

6.2. Oszacowanie skutków radiologicznych uwolnień do atmosfery

Jeżeli ustalone wartości maksymalnych poziomów narażenia związanego z awarią wzorcową i dotyczącego osób dorosłych, dzieci i niemowląt w pobliżu obiektu wynoszą mniej niż 1 mSv i jeżeli nie występują nadzwyczajne drogi narażenia, obejmujące wywóz środków spożywczych, dane dotyczące poziomów narażenia w innych dotkniętych państwach członkowskich nie są wymagane ⁽¹⁾, o ile udostępnione są dane dotyczące poziomów narażenia w pobliżu obiektu.

- założenia przyjęte do obliczenia wielkości uwolnień do atmosfery,
- drogi uwalniania; wzorce czasowe uwolnień,
- ilości i postaci fizykochemiczne tych uwolnionych radionuklidów, które są istotne z punktu widzenia zdrowia,

(1) Dotknięte państwa członkowskie należy wybrać przy uwzględnieniu odległości od instalacji, kierunków wiatru w przypadku uwolnień wycieków gazowych oraz dróg przebiegu cieków wodnych w przypadku uwolnień wycieków ciekłych.

- modele i wartości parametrów wykorzystane do obliczenia, w odniesieniu do uwolnień, ich rozpraszania w atmosferze, depozycji na powierzchni ziemi, powtórnego tworzenia zawiesiny i przenoszenia za pośrednictwem łańcuchów pokarmowych, a także do oszacowania maksymalnych poziomów narażenia za pośrednictwem istotnych dróg narażenia w pobliżu obiektu oraz w odniesieniu do innych dotkniętych państw członkowskich,
- maksymalne zintegrowane czasowo stężenia promieniotwórcze w atmosferze przy powierzchni ziemi oraz maksymalne poziomy skażenia powierzchniowego (w suchych i mokrych warunkach pogodowych) w odniesieniu do najbardziej narażonych obszarów w pobliżu obiektu oraz w odniesieniu do odpowiednich obszarów w innych dotkniętych państwach członkowskich,
- spodziewane poziomy skażenia promieniotwórczego środków spożywczych, które mogłyby zostać wywiezione do innych dotkniętych państw członkowskich,
- odpowiednie maksymalne poziomy narażenia: dawka skuteczna w przypadku osób dorosłych, dzieci i niemowląt mieszkających w pobliżu obiektu oraz na odpowiednich obszarach innych dotkniętych państw członkowskich, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych dróg narażenia.

6.3. Oszacowanie skutków radiologicznych uwolnień do środowiska wodnego

Jeżeli ustalone wartości maksymalnych poziomów narażenia związanego z awarią wzorcową i dotyczącego osób dorosłych, dzieci i niemowląt w pobliżu obiektu wynoszą mniej niż 1 mSv i jeżeli nie występują nadzwyczajne drogi narażenia, obejmujące wywóz środków spożywczych, dane dotyczące poziomów narażenia w innych dotkniętych państwach członkowskich nie są wymagane, o ile udostępnione są dane dotyczące poziomów narażenia w pobliżu obiektu.

- założenia przyjęte do obliczenia wielkości ciekłych uwolnień,
- drogi uwalniania, wzorce czasowe uwolnień,
- ilości i postaci fizykochemiczne tych uwolnionych radionuklidów, które są istotne z punktu widzenia zdrowia,
- modele i parametry wykorzystane do obliczenia, w odniesieniu do uwolnień, ich rozpraszania w wodzie, ich przenoszenia za pośrednictwem sedymentacji i wymiany jonowej, ich przenoszenia za pośrednictwem łańcuchów pokarmowych, a także do oszacowania maksymalnych poziomów narażenia za pośrednictwem istotnych dróg narażenia,
- spodziewane poziomy skażenia promieniotwórczego środków spożywczych, które mogłyby zostać wywiezione do innych dotkniętych państw członkowskich,
- odpowiednie maksymalne poziomy narażenia: dawka skuteczna w przypadku osób dorosłych, dzieci i niemowląt mieszkających w pobliżu obiektu oraz na odpowiednich obszarach innych dotkniętych państw członkowskich, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych dróg narażenia.

7. PLANY AWARYJNE, POROZUMIENIA Z POZOSTAŁYMI PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI

W odniesieniu do ewentualnych sytuacji awaryjnych wiążących się z oddziaływaniem promieniowania jonizującego, które mogą wywierać wpływ na inne państwa członkowskie, w celu ułatwienia organizacji ochrony radiologicznej w tych państwach należy przedłożyć:

Krótki opis:

- poziomów interwencyjnych ustanowionych w odniesieniu do różnego rodzaju środków zaradczych,
- ustaleń dotyczących planowania operacyjno-ratowniczego, włącznie ze strefami planowania operacyjno-ratowniczego przyjętymi dla instalacji,
- ustaleń obowiązujących w odniesieniu do wczesnej wymiany informacji z innymi państwami członkowskimi, porozumień dwustronnych lub wielostronnych w sprawie informacji transgranicznych, koordynacji planów operacyjno-ratowniczych oraz ich wdrażania i wzajemnej pomocy,
- ustaleń dotyczących testowania planów operacyjno-ratowniczych ze szczególnym odniesieniem do zaangażowania innych państw członkowskich.

8. OKRES PO ZAMKNIĘCIU

Należy uwzględnić, w stosownych przypadkach, poszczególne fazy okresu po zamknięciu (np. fazy czynnej i biernej kontroli instytucjonalnej).

8.1. Przepisy prawne i administracyjne

- plany zamknięcia składowiska,
- rozpatrywane okresy (okresy czynnej i biernej kontroli instytucjonalnej),
- opis środków przewidzianych na okres czynnej kontroli instytucjonalnej,
- opis środków przewidzianych na okres biernej kontroli instytucjonalnej,

- przechowywanie ksiąg.
- program demontażu instalacji pomocniczych,
- okresowe przeglądy bezpieczeństwa przed zamknięciem.

8.2. Skutki radiologiczne w okresie po zamknięciu

Jeżeli ustalone wartości maksymalnych poziomów narażenia związanego z uwolnieniami, do których dochodzi w wyniku naturalnych przeobrażeń oraz wczesnej degradacji barier, dotyczącego osób dorosłych, dzieci i niemowląt w pobliżu instalacji wynoszą mniej niż 1 mSv na rok i jeżeli nie występują nadzwyczajne drogi narażenia, np. obejmujące wywóz środków spożywczych, dane dotyczące dawek skutecznych w innych dotkniętych państwach członkowskich nie są wymagane, o ile udostępnione są dane dotyczące dawek w przypadku grup referencyjnych w pobliżu obiektu.

- nadmiarowość i efektywność barier (w stosownych przypadkach),
- rozpatrywane okresy,
- przeanalizowane właściwości, zdarzenia i procesy, opis zakładanych scenariuszy (zwięzłe opisy scenariusza uwzględniającego naturalne przeobrażenia, najbardziej istotnych scenariuszy uwzględniających przeobrażenia związane z degradacją barier oraz scenariuszy uwzględniających ingerencję człowieka),
- metody i techniki wykorzystywane do celów oceny oddziaływania radiologicznego,
- parametry i założenia,
- główne drogi narażenia w pobliżu składowiska oraz w innych dotkniętych państwach członkowskich, wynikające z naturalnych przeobrażeń oraz w przypadku wczesnej degradacji barier,
- aktywność i czas wystąpienia uwolnienia radionuklidów,
- odpowiednie maksymalne poziomy narażenia: dawki skuteczne lub szacunkowe ryzyko w przypadku osób dorosłych, dzieci i niemowląt mieszkających w pobliżu obiektu oraz na odpowiednich obszarach innych dotkniętych państw członkowskich, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych dróg narażenia.
- oszacowanie czynników niepewności.

9. MONITOROWANIE ŚRODOWISKA NATURALNEGO

- monitorowanie operacyjne napromieniowania zewnętrznego i substancji promieniotwórczych w powietrzu, wodach, glebie oraz w łańcuchach pokarmowych, prowadzone zarówno przez operatora, jak i przez właściwe organy (formy i częstotliwość pobierania próbek, rodzaj przyrządów do monitorowania wykorzystywanych w okolicznościach normalnych i awaryjnych),
- wytyczne w sprawie kontynuowanego po zamknięciu monitorowania substancji promieniotwórczych w powietrzu, wodach, glebie oraz w łańcuchach pokarmowych, prowadzonego zarówno przez operatora, jak i przez właściwe organy ^(a),
- wszelkie ustalenia w sprawie współpracy z sąsiadującymi państwami członkowskimi w zakresie monitorowania środowiska.

Uwagi:

^(a) Dotyczy jedynie nowych składowisk powierzchniowych.

^(b) Dotyczy jedynie składowisk geologicznych.

ZAŁĄCZNIK V

Dane ogólne właściwe w przypadku zmian planu, w którego sprawie wydano już opinię

STANDARDOWY FORMULARZ

1. Nazwa i umiejscowienie danego zakładu:
  2. Data wydania opinii Komisji:
  3. Zwięzły opis planowanych zmian:
  4. Dozwolone limity usuwania substancji promieniotwórczych określone w dotychczasowym planie oraz inne stosowne warunki:
    - 4.1. Wycieki gazowe:
    - 4.2. Wycieki ciekłe:
    - 4.3. Odpady stałe:
  5. Nowe limity usuwania substancji promieniotwórczych przewidziane przez organy, w tym zmiany zakładanego składu radionuklidów oraz inne stosowne warunki:
    - 5.1. Wycieki gazowe:
    - 5.2. Wycieki ciekłe:
    - 5.3. Odpady stałe:
  6. Następstwa nowych limitów usuwania substancji promieniotwórczych oraz związane z nimi wymogi (wycieki gazowe lub ciekłe) w odniesieniu do oszacowania narażenia ludności w innych państwach członkowskich:
  7. Następstwa zmian w odniesieniu do składowania odpadów stałych:
  8. Następstwa zmian w odniesieniu do awarii wzorcowej(-ych), uwzględnionej(-ych) w poprzedniej opinii:
  9. W przypadku nowej(-ych) awarii wzorcowej(-ych): opis i oszacowanie skutków radiologicznych:
  10. Konsekwencje zmian w odniesieniu do obecnych planów operacyjno-ratowniczych oraz obecnego monitorowania środowiska:
-

ZAŁĄCZNIK VI

Dane ogólne właściwe w przypadku zmian planu, w którego sprawie nie wydano jeszcze opinii

Wprowadzenie

- ogólna prezentacja planu,
- obecny etap procedury udzielania licencji.

1. TEREN OBIEKTU I JEGO OTOCZENIE

1.1. **Właściwości geograficzne, topograficzne i geologiczne terenu obiektu oraz regionu, w tym**

- mapa regionu przedstawiająca umiejscowienie i współrzędne geograficzne (stopnie, minuty) terenu obiektu,
- istotne właściwości regionu, w tym właściwości geologiczne,
- umiejscowienie instalacji w stosunku do innych tego rodzaju instalacji, z których zrzuty należy uwzględnić w połączeniu ze zrzutami z omawianej instalacji,
- umiejscowienie terenu obiektu w stosunku do innych państw członkowskich, z podaniem odległości od granic i najbliższej położonych konurbacji wraz z liczbą zamieszkującej je ludności.

1.2. **Warunki hydrologiczne**

Dane wymienione w niniejszej sekcji 1.2 są wymagane jedynie wówczas, gdy w związku ze zmianą dotyczącą usuwania ciekłych wycieków promieniotwórczych z obiektu w warunkach normalnych przewidywane są mniej restrykcyjne dozwolone limity lub związane z nimi wymogi w porównaniu z dotychczasowym planem, lub gdy potencjalne następstwa awarii wzorcowej(-ych) będącej(-ych) przyczyną uwolnień do środowiska wodnego są poważniejsze.

W przypadku instalacji znajdującej się w pobliżu zbiornika wodnego, stanowiącego potencjalną drogę skażenia prowadzącą do innego państwa członkowskiego, należy opisać odpowiednie warunki hydrologiczne obejmujące także inne państwo(-a) członkowskie, na przykład:

- zwięzły opis drogi (dróg), dopływów, obszaru przyujściowego, poboru wód, obszarów zalewowych itd.,
- średnie, maksymalne i minimalne przepływy wód oraz częstotliwość ich występowania,
- zwięzły opis obszarów przybrzeżnych,
- kierunek i siła prądów oraz pływów, schematy obiegu w skali zarówno lokalnej, jak i regionalnej.

1.3. **Czynniki meteorologiczne**

Dane wymienione w niniejszej sekcji 1.3 są wymagane jedynie wówczas, gdy w związku ze zmianą dotyczącą usuwania gazowych wycieków promieniotwórczych z obiektu w warunkach normalnych przewidywane są mniej restrykcyjne dozwolone limity lub związane z nimi wymogi w porównaniu z dotychczasowym planem, lub gdy potencjalne następstwa awarii wzorcowej(-ych) będącej(-ych) przyczyną uwolnień do atmosfery są poważniejsze.

Lokalne warunki klimatyczne wraz z rozkładem częstotliwości w odniesieniu do:

- kierunków i prędkości wiatru,
- natężenia i czasu trwania opadów,
- w przypadku wiatrów wiejących z poszczególnych sektorów, warunków rozpraszania w atmosferze oraz czasu trwania inwersji temperatury,
- ekstremalnych zjawisk pogodowych (np. tornada, gwałtowne burze, nawalne opady deszczu, susze).

1.4. Zasoby naturalne i żywność

Krótki opis:

- wykorzystania wody w regionie oraz, odpowiednio, w sąsiadujących państwach członkowskich,
- podstawowych zasobów żywności w regionie oraz, odpowiednio, w innych państwach członkowskich: upraw, hodowli inwentarza, działalności połowowej i łowieckiej, a w przypadku zrzutów substancji promieniotwórczych do morza dane dotyczące działalności połowowej na wodach terytorialnych i eksterytorialnych,
- systemu dystrybucji środków spożywczych, a zwłaszcza wywozu do innych państw członkowskich z danych regionów, o ile są one powiązane z ryzykiem narażenia w następstwie zrzutów substancji promieniotwórczych za pośrednictwem istotnych dróg narażenia.

2. INSTALACJA

- zwięzły opis instalacji,
- typ, przeznaczenie i najważniejsze właściwości procesów,
- plan zagospodarowania terenu obiektu,
- przepisy bezpieczeństwa,
- utylizacja odpadów,
- stosowne szczegółowe dane dotyczące zmiany.

3. UWALNIANIE Z INSTALACJI WYCIEKÓW PROMIENIOTWÓRCZYCH PRZENOSZONYCH DROGĄ POWIETRZNĄ W WARUNKACH NORMALNYCH

Dane wymienione w niniejszej sekcji 3 są wymagane jedynie wówczas, gdy w związku ze zmianą dotyczącą zrzutów gazowych wycieków promieniotwórczych z obiektu w warunkach normalnych przewidywane są mniej restrykcyjne dozwolone limity lub związane z nimi wymogi w porównaniu z dotychczasowym planem.

3.1. Obowiązująca procedura udzielania zezwoleń

- zarys obowiązującej procedury,
- aktualne ograniczenia w odniesieniu do zezwoleń,
- limity zrzutu substancji promieniotwórczych i związane z nimi wymogi przewidziane przez organy, w tym zakładany skład radionuklidów.

3.2. Aspekty techniczne

- przewidywane zrzuty substancji promieniotwórczych w skali roku,
- skład i formy fizykochemiczne wycieków promieniotwórczych,
- gospodarowanie tymi wyciekami, metody i drogi uwalniania.

3.3. Monitorowanie zrzutów substancji promieniotwórczych

- pobieranie próbek, pomiary i analiza zrzutów substancji promieniotwórczych, przeprowadzane zarówno przez operatora, jak i przez właściwe organy,
- podstawowe właściwości urządzeń monitorujących,
- poziomy alarmowe, działania interwencyjne (tryb ręczny i automatyczny).

3.4. Oszacowanie wnikania do organizmu ludzkiego

Jeżeli ustalone wartości maksymalnych poziomów narażenia związanego z uwolnieniami w warunkach normalnych i dotyczącego osób dorosłych, dzieci i niemowląt w pobliżu obiektu wynoszą mniej niż 10 μ Sv na rok i jeżeli nie występują nadzwyczajne drogi narażenia, np. obejmujące wywóz środków spożywczych, dane dotyczące dawek skutecznych w innych dotkniętych państwach członkowskich nie są wymagane, o ile udostępnione są dane dotyczące dawek w przypadku grup referencyjnych w pobliżu obiektu.

3.4.1. Modele, w tym, w stosownych przypadkach, modele ogólne, a także wartości parametrów wykorzystane do oszacowania następstw uwolnień w pobliżu instalacji oraz w odniesieniu do innych dotkniętych państw członkowskich⁽¹⁾:

- rozpraszanie wycieków w atmosferze,
- depozycja na powierzchni ziemi i powtórne tworzenie zawiesiny,
- łańcuchy pokarmowe, wdychanie, narażenie zewnętrzne, ...
- nawyki życiowe (dieta, czas narażenia itp.),
- inne wartości parametrów wykorzystane do oszacowania.

3.4.2. Oszacowanie stężenia i poziomów narażenia związanych z przewidywanymi limitami usuwania substancji promieniotwórczych wymienionymi w ppkt 3.1 powyżej:

- średnie roczne stężenia promieniotwórcze w atmosferze przy powierzchni ziemi oraz poziomy skażenia powierzchniowego, w odniesieniu do najbardziej narażonych obszarów w pobliżu obiektu oraz w innych dotkniętych państwach członkowskich,
- w przypadku grupy (grup) referencyjnej(-ych) w pobliżu obiektu oraz w innych dotkniętych państwach członkowskich, odpowiednie roczne poziomy narażenia: dawka skuteczna w przypadku osób dorosłych, dzieci i niemowląt, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych dróg narażenia.

3.5. Zrzuty substancji promieniotwórczych do atmosfery z innych instalacji

Procedury koordynacji działań w przypadku zrzutów substancji promieniotwórczych z innych instalacji określonych w ppkt 1.1 tiret trzecie.

4. UWALNIANIE Z INSTALACJI CIEKŁYCH WYCIEKÓW PROMIENIOTWÓRCZYCH W WARUNKACH NORMALNYCH

Dane wymienione w niniejszej sekcji 4 są wymagane jedynie wówczas, gdy w związku ze zmianą dotyczącą zrzutów ciekłych wycieków promieniotwórczych z obiektu w warunkach normalnych przewidywane są mniej restrykcyjne dozwolone limity lub związane z nimi wymogi w porównaniu z dotychczasowym planem.

4.1. Obowiązująca procedura udzielania zezwoleń

- zarys ogólnej stosowanej procedury,
- aktualne ograniczenia w odniesieniu do zezwoleń,
- limity zrzutu substancji promieniotwórczych i związane z nimi wymogi przewidziane przez organy, w tym zakładany skład radionuklidów.

4.2. Aspekty techniczne

- przewidywane zrzuty substancji promieniotwórczych w skali roku,
- skład i formy fizykochemiczne wycieków promieniotwórczych,
- gospodarowanie wyciekami, metody i drogi uwalniania.

⁽¹⁾ Dotknięte państwa członkowskie należy wybrać przy uwzględnieniu odległości od instalacji, kierunków wiatru w przypadku uwolnień wycieków gazowych oraz dróg przebiegu cieków wodnych w przypadku uwolnień wycieków ciekłych.

4.3. Monitorowanie zrzutów substancji promieniotwórczych

- pobieranie próbek, pomiary i analiza zrzutów substancji promieniotwórczych, przeprowadzane zarówno przez operatora, jak i przez właściwe organy,
- podstawowe właściwości urządzeń monitorujących,
- poziomy alarmowe, działania interwencyjne (tryb ręczny i automatyczny).

4.4. Oszacowanie wnikania do organizmu ludzkiego

Jeżeli ustalone wartości maksymalnych poziomów narażenia związanego z uwolnieniami w warunkach normalnych i dotyczącego osób dorosłych, dzieci i niemowląt w pobliżu obiektu wynoszą mniej niż 10 μ Sv na rok i jeżeli nie występują nadzwyczajne drogi narażenia, np. obejmujące wywóz środków spożywczych, dane dotyczące dawek skutecznych w innych dotkniętych państwach członkowskich nie są wymagane, o ile udostępnione są dane dotyczące dawek w przypadku grup referencyjnych w pobliżu obiektu.

4.4.1. Modele, w tym, w stosownych przypadkach, modele ogólne, a także wartości parametrów wykorzystane do oszacowania następstw uwolnień w pobliżu obiektu oraz w odniesieniu do innych dotkniętych państw członkowskich:

- rozpraszanie wycieków w wodzie,
- przenoszenie wycieków w drodze sedymentacji i wymiany jonowej,
- łańcuchy pokarmowe, wdychanie rozpylonej wody morskiej, narażenie zewnętrzne, ...
- nawyki życiowe (dieta, czas narażenia itp.),
- inne wartości parametrów wykorzystane do oszacowania.

4.4.2. Oszacowanie stężenia i poziomów narażenia związanych z limitami usuwania substancji promieniotwórczych wymienionymi w ppkt 4.1 powyżej:

- średnie roczne stężenia promieniotwórcze w wodach powierzchniowych, w punktach w których takie stężenia są najwyższe, w pobliżu obiektu i w innych dotkniętych państwach członkowskich,
- w przypadku grupy (grup) referencyjnej(-ych) w pobliżu obiektu oraz w innych dotkniętych państwach członkowskich: dawka skuteczna w przypadku osób dorosłych, dzieci i niemowląt, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych dróg narażenia.

4.5. Zrzuty substancji promieniotwórczych z innych instalacji do tych samych odbiorników wodnych

Procedury koordynacji działań w przypadku zrzutów substancji promieniotwórczych z innych instalacji określonych w ppkt 1.1 tiret trzecie.

5. SKŁADOWANIE STAŁYCH ODPADÓW PROMIENIOTWÓRCZYCH POCHODZĄCYCH Z INSTALACJI

Dane wymienione w niniejszej sekcji 5 są wymagane jedynie wówczas, gdy w związku ze zmianą dotyczącą składowania stałych odpadów promieniotwórczych pochodzących z obiektu w warunkach normalnych przewidywane są mniej restrykcyjne dozwolone limity lub związane z nimi wymogi w porównaniu z dotychczasowym planem.

5.1. Stałe odpady promieniotwórcze

- kategorie stałych odpadów promieniotwórczych i ich szacunkowe ilości,
- przetwarzanie i pakowanie,
- reguły przechowywania na terenie obiektu.

5.2. Ryzyko radiologiczne dla środowiska

- ocena ryzyka dla środowiska,
- podjęte środki ostrożności.

5.3. Zewnętrzne ustalenia dotyczące przekazywania odpadów**5.4. Zwolnienie materiałów z wymogów podstawowych norm bezpieczeństwa**

- krajowa strategia, kryteria i procedury w zakresie uwalniania materiałów skażonych lub aktywowanych,
- progi zwolnień ustanowione przez właściwe organy w odniesieniu do składowania, recyklingu i ponownego wykorzystania,
- przewidywane rodzaje i ilości zwolnionych materiałów.

6. NIEPLANOWANE UWOLNIENIA WYCIEKÓW PROMIENIOTWÓRCZYCH

Dane wymienione w niniejszej sekcji 6 są wymagane jedynie wówczas, gdy potencjalne następstwa awarii wzorcowej(-ych) są poważniejsze.

6.1. Przegląd awarii wywołanych czynnikami wewnętrznymi i zewnętrznymi, które mogłyby spowodować nieplanowane uwolnienia substancji promieniotwórczych

Wykaz awarii przeanalizowanych w raporcie bezpieczeństwa.

6.2. Awaria(-e) wzorcowa(-e) uwzględniana(-e) przez właściwe organy krajowe do celów oszacowania ewentualnych skutków radiologicznych w przypadku nieplanowanych uwolnień

Ogólny opis rozpatrywanej(-ych) awarii oraz przyczyny, dla których została(-y) ona(-e) wybrana(-e).

Wpływ zmiany na awarię(-e) wzorcową(-e)

6.3. Oszacowanie skutków radiologicznych awarii wzorcowej(-ych)**6.3.1. Awarie będące przyczyną uwolnień do atmosfery.**

Dane wymienione w niniejszej sekcji 6.3.1 są wymagane jedynie wówczas, gdy potencjalne następstwa awarii wzorcowej(-ych) będącej(-ych) przyczyną uwolnień do atmosfery są poważniejsze.

Jeżeli ustalone wartości maksymalnych poziomów narażenia związanego z awarią wzorcową i dotyczącego osób dorosłych, dzieci i niemowląt w pobliżu obiektu wynoszą mniej niż 1 mSv i jeżeli nie występują nadzwyczajne drogi narażenia, obejmujące wywóz środków spożywczych, dane dotyczące poziomów narażenia w innych dotkniętych państwach członkowskich nie są wymagane, o ile udostępnione są dane dotyczące poziomów narażenia w pobliżu obiektu.

- założenia przyjęte do obliczenia wielkości uwolnień do atmosfery,
- drogi uwalniania; wzorce czasowe uwolnień,
- ilości i postaci fizykochemiczne tych uwolnionych radionuklidów, które są istotne z punktu widzenia zdrowia,
- modele i wartości parametrów wykorzystane do obliczenia, w odniesieniu do uwolnień, ich rozpraszania w atmosferze, depozycji na powierzchni ziemi, powtórnego tworzenia zawiesiny i przenoszenia za pośrednictwem łańcuchów pokarmowych, a także do oszacowania maksymalnych poziomów narażenia za pośrednictwem istotnych dróg narażenia w pobliżu obiektu oraz w odniesieniu do innych dotkniętych państw członkowskich,
- maksymalne zintegrowane czasowo stężenia promieniotwórcze w atmosferze przy powierzchni ziemi oraz maksymalne poziomy skażenia powierzchniowego (w suchych i mokrych warunkach pogodowych) w odniesieniu do najbardziej narażonych obszarów w pobliżu obiektu oraz w odniesieniu do odpowiednich obszarów w innych dotkniętych państwach członkowskich,
- spodziewane poziomy skażenia promieniotwórczego środków spożywczych, które mogłyby zostać wywiezione do innych dotkniętych państw członkowskich,

- odpowiednie maksymalne poziomy narażenia: dawka skuteczna w przypadku osób dorosłych, dzieci i niemowląt mieszkających w pobliżu obiektu oraz na odpowiednich obszarach innych dotkniętych państw członkowskich, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych dróg narażenia.

W przypadku gdy nie przedłożono jeszcze w ramach pozycji 3.3:

- pobieranie próbek, pomiary i analiza zrzutów substancji promieniotwórczych, przeprowadzane zarówno przez operatora, jak i przez właściwe organy,
- podstawowe właściwości urządzeń monitorujących,
- poziomy alarmowe, działania interwencyjne (tryb ręczny i automatyczny).

6.3.2. Awarie będące przyczyną uwolnień do środowiska wodnego.

Dane wymienione w niniejszej sekcji 6.3.2 są wymagane jedynie wówczas, gdy potencjalne następstwa awarii wzorcowej(-ych) będącej(-ych) przyczyną uwolnień do środowiska wodnego są poważniejsze.

Jeżeli ustalone wartości maksymalnych poziomów narażenia związanego z awarią wzorcową i dotyczącego osób dorosłych, dzieci i niemowląt w pobliżu obiektu wynoszą mniej niż 1 mSv i jeżeli nie występują nadzwyczajne drogi narażenia, obejmujące wywóz środków spożywczych, dane dotyczące poziomów narażenia w innych dotkniętych państwach członkowskich nie są wymagane, o ile udostępnione są dane dotyczące poziomów narażenia w pobliżu obiektu.

- założenia przyjęte do obliczenia wielkości ciekłych uwolnień,
- drogi uwalniania, wzorce czasowe uwolnień,
- ilości i postaci fizykochemiczne tych uwolnionych radionuklidów, które są istotne z punktu widzenia zdrowia,
- modele i parametry wykorzystane do obliczenia, w odniesieniu do uwolnień, ich rozpraszania w wodzie, ich przenoszenia za pośrednictwem sedimentacji i wymiany jonowej, ich przenoszenia za pośrednictwem łańcuchów pokarmowych, a także do oszacowania maksymalnych poziomów narażenia za pośrednictwem istotnych dróg narażenia,
- spodziewane poziomy skażenia promieniotwórczego środków spożywczych, które mogłyby zostać wywiezione do innych dotkniętych państw członkowskich,
- odpowiednie maksymalne poziomy narażenia: dawka skuteczna w przypadku osób dorosłych, dzieci i niemowląt mieszkających w pobliżu obiektu oraz na odpowiednich obszarach innych dotkniętych państw członkowskich, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych dróg narażenia.

W przypadku gdy nie przedłożono jeszcze w ramach pozycji 4.3:

- pobieranie próbek, pomiary i analiza zrzutów substancji promieniotwórczych, przeprowadzane zarówno przez operatora, jak i przez właściwe organy,
- podstawowe właściwości urządzeń monitorujących,
- poziomy alarmowe, działania interwencyjne (tryb ręczny i automatyczny).

7. PLANY AWARYJNE, POROZUMIENIA Z POZOSTAŁYMI PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI

W odniesieniu do ewentualnych sytuacji awaryjnych wiążących się z oddziaływaniem promieniowania jonizującego, które mogą wywierać wpływ na inne państwa członkowskie, w celu ułatwienia organizacji ochrony radiologicznej w tych państwach należy przedłożyć:

Krótki opis:

- poziomów interwencyjnych ustanowionych w odniesieniu do różnego rodzaju środków zaradczych,

- ustaleń dotyczących planowania operacyjno-ratowniczego, włącznie ze strefami planowania operacyjno-ratowniczego przyjętymi dla instalacji,
- ustaleń obowiązujących w odniesieniu do wczesnej wymiany informacji z innymi państwami członkowskimi, porozumień dwustronnych lub wielostronnych w sprawie informacji transgranicznych, koordynacji planów operacyjno-ratowniczych oraz ich wdrażania i wzajemnej pomocy,
- ustaleń dotyczących testowania planów operacyjno-ratowniczych ze szczególnym odniesieniem do zaangażowania innych państw członkowskich.

8. MONITOROWANIE ŚRODOWISKA NATURALNEGO

Informacje istotne z punktu widzenia proponowanych zmian.

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA RADY STABILIZACJI I STOWARZYSZENIA UE-CHORWACJA NR 1/2010

z dnia 25 maja 2010 r.

w sprawie udziału Chorwacji w pracach Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej w charakterze obserwatora oraz warunków tego udziału

(2010/636/UE)

RADA STABILIZACJI I STOWARZYSZENIA UE-CHORWACJA,

uwzględniając Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chorwacji, z drugiej strony⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 168/2007 z dnia 15 lutego 2007 r. ustanawiające Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej⁽²⁾, w szczególności jego art. 28 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada Europejska na posiedzeniu w Luksemburgu w grudniu 1997 r. uczyniła udział w agencjach wspólnotowych sposobem przyspieszenia strategii przedakcesyjnej. Konkluzje Rady Europejskiej przewidują, że „agencje wspólnotowe, w działaniach których będą mogły uczestniczyć kandydujące państwa, określa się indywidualnie dla każdego przypadku”.
- (2) Chorwacja popiera cele i zamierzenia Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (Agencji) oraz zgadza się z zakresem i opisem zadań Agencji określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 168/2007.
- (3) Należy umożliwić udział Chorwacji w pracach Agencji w charakterze obserwatora oraz określić warunki udziału, w tym postanowienia dotyczące udziału w inicjatywach podejmowanych przez Agencję, wkładu finansowego oraz personelu.
- (4) Agencja powinna zajmować się kwestią praw podstawowych w Chorwacji w zakresie określonym w rozporządzeniu (WE) nr 168/2007, w stopniu koniecznym do jej dostosowania się do wymogów prawa wspólnotowego,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Chorwacja, jako państwo kandydujące, uczestniczy w charakterze obserwatora w pracach Agencji Praw Podstawo-

wych Unii Europejskiej ustanowionej rozporządzeniem (WE) nr 168/2007.

Artykuł 2

1. Agencja może zajmować się kwestiami praw podstawowych w Chorwacji w zakresie określonym w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 168/2007, w stopniu koniecznym do dostosowania się Chorwacji do wymogów prawa wspólnotowego.

2. W tym celu Agencja ma prawo realizować w Chorwacji zadania określone w art. 4 i 5 rozporządzenia.

Artykuł 3

Chorwacja wnosi wkład finansowy na rzecz działań Agencji, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 168/2007, zgodnie z przepisami określonymi w załączniku.

Artykuł 4

1. Chorwacja wyznacza osoby spełniające kryteria określone w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 168/2007 do pełnienia odpowiednio funkcji obserwatora i obserwatora zastępczego. Osoby te biorą udział w pracach zarządu na tych samych zasadach, co członkowie i ich zastępcy wyznaczeni przez państwa członkowskie, jednak bez prawa głosu.

2. Chorwacja wyznacza urzędnika rządowego jako krajowego urzędnika łącznikowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 168/2007.

3. W terminie czterech miesięcy od daty wejścia niniejszej decyzji w życie Chorwacja przekaze Komisji nazwiska, informacje na temat kwalifikacji oraz dane kontaktowe osób wymienionych w ust. 1 i 2.

Artykuł 5

Dane dostarczane Agencji lub przekazywane przez nią mogą być publikowane i są publicznie udostępniane, pod warunkiem że poufne informacje są chronione w Chorwacji w tym samym stopniu, co we Wspólnocie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 26 z 28.1.2005, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 53 z 22.2.2007, s. 1.

Artykuł 6

Agencji przysługuje w Chorwacji taka sama zdolność do czynności prawnych jak osobom prawnym utworzonym zgodnie z prawem chorwackim.

Artykuł 7

W celu umożliwienia Agencji i jej pracownikom realizacji zadań Chorwacja przyznaje im takie same przywileje i immunitety, jak określone w art. 1–4, 6, 7, 11–14, 16, 18 oraz art. 19 Protokołu (nr 36) w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, dołączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

Artykuł 8

Na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 2 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, określonego w rozporządzeniu Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁾, obywatele Chorwacji korzystający z pełni praw obywatelskich mogą być zatrudniani na mocy umowy przez dyrektora zarządzającego Agencji.

Artykuł 9

Każda ze Stron podejmuje wszelkie środki o charakterze ogólnym lub szczególnym wymagane do wypełnienia zobowiązań zgodnie z niniejszą decyzją i powiadamia o nich Radę Stabilizacji i Stowarzyszenia.

Artykuł 10

Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dacie jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 maja 2010 r.

*W imieniu Rady Stabilizacji i
Stowarzyszenia UE-Chorwacja*

G. JANDROKOVIĆ
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

WKŁAD FINANSOWY CHORWACJI NA RZECZ AGENCJI PRAW PODSTAWOWYCH UNII EUROPEJSKIEJ

1. Wkład finansowy wnoszony przez Chorwację do budżetu ogólnego Unii Europejskiej z tytułu udziału w Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (Agencji), określony w pkt 2, odpowiada pełnemu kosztowi jej uczestnictwa.
2. Wkład finansowy wnoszony przez Chorwację do budżetu ogólnego Unii Europejskiej wynosi:

Rok 1:	180 020 EUR
Rok 2:	180 020 EUR
Rok 3:	180 020 EUR
Rok 4:	205 020 EUR
Rok 5:	205 020 EUR

3. Możliwe wsparcie finansowe pochodzące z programów pomocy wspólnotowej zostanie uzgodnione odrębnie zgodnie z odpowiednim programem wspólnotowym.
4. Wkład Chorwacji będzie zarządzany zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾.
5. Koszty podróży i utrzymania, poniesione przez przedstawicieli i ekspertów chorwackich w związku z udziałem w pracach lub posiedzeniach Agencji związanych z wykonaniem programu pracy Agencji, są zwracane przez Agencję na tej samej podstawie i zgodnie z procedurami, jakie obecnie obowiązują w stosunku do państw członkowskich Unii Europejskiej.
6. Po wejściu w życie niniejszej decyzji i na początku każdego następnego roku Komisja prześle Chorwacji wezwanie do zapłaty środków odpowiadających wkładowi Chorwacji wnoszonemu na rzecz Agencji na mocy niniejszej decyzji. Za pierwszy rok kalendarzowy swojego uczestnictwa Chorwacja wnieśli wkład w wysokości proporcjonalnej do okresu od daty rozpoczęcia uczestnictwa do końca roku. Wkład w kolejnych latach będzie zgodny z niniejszą decyzją.
7. Wkład ten wyrażony jest w EUR i wpłacany na konto bankowe EUR. Komisji.
8. Chorwacja wpłaca swój wkład na podstawie wezwania do zapłaty jej części nie później niż w terminie 30 dni od daty przesłania wezwania do zapłaty przez Komisję.
9. Każde opóźnienie wpłaty wkładu stanowi podstawę do zapłaty przez Chorwację odsetek od należnej kwoty, za okres od daty wymagalności. Stopa odsetek odpowiada stopie procentowej stosowanej w terminie wymagalności przez Europejski Bank Centralny, dla jego operacji w EUR, powiększonej o 1,5 punktu procentowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

DECYZJA NR 1/2010 WSPÓLNEGO KOMITETU WSPÓŁPRACY CELNEJ

z dnia 24 czerwca 2010 r.

na podstawie art. 21 Umowy między Wspólnotą Europejską a Rządem Japonii w sprawie współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych**w sprawie wzajemnego uznawania programów upoważnionego przedsiębiorcy w Unii Europejskiej i w Japonii**

(2010/637/UE)

WSPÓLNY KOMITET WSPÓŁPRACY CELNEJ,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Rządem Japonii w sprawie współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych (zwaną dalej „Umową o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych”), podpisaną dnia 30 stycznia 2008 r., w szczególności jej art. 21,

mając na uwadze, że wspólna ocena potwierdziła, iż programy upoważnionych przedsiębiorców (zwanymi dalej „AEO”) w Unii Europejskiej (zwanymi dalej „Unią”) i w Japonii są inicjatywami w zakresie bezpieczeństwa i zgodności, oraz wykazała, że normy, jakie należy spełniać, aby uzyskać status „AEO”, są zgodne i prowadzą do osiągnięcia równoważnych wyników,

mając na uwadze, że programy wykorzystują normy bezpieczeństwa uznane na poziomie międzynarodowym i zalecane przez Strukturę Norm Bezpieczeństwa przyjętą przez Światową Organizację Celną (zwaną dalej „strukturą SAFE”),

uznając szczególny charakter ustawodawstwa i zarządzania każdym z programów,

mając na uwadze, że zgodnie z Umową o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych Unia i Japonia mają rozwijać współpracę celną w celu ułatwienia wymiany handlowej oraz że poprzez wzajemne uznanie programów AEO można w znacznym stopniu polepszyć bezpieczeństwo i ochronę celną oraz stworzyć ułatwienie dla międzynarodowego łańcucha dostaw, a także

mając na uwadze, że wzajemne uznawanie pozwoli Unii i Japonii na przyznawanie ułatwień przedsiębiorcom, którzy zainwestowali w bezpieczeństwo łańcucha dostaw i otrzymali świadectwa w ramach programów AEO,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

I**Wzajemne uznawanie i odpowiedzialność za wdrożenie**

1. Programy AEO Unii i Japonii są wzajemnie uznawane za zgodne i równoważne, a odpowiednie przyznane statusy AEO są wzajemnie uznawane.
2. Organy celne, o których mowa w art. 1 lit. c) Umowy o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych (zwanymi dalej „organami celnymi”), są odpowiedzialne za wdrożenie niniejszej decyzji.

3. Odpowiednimi programami AEO są:

- a) program Unii Europejskiej dotyczący upoważnionych przedsiębiorców (obejmujący świadectwo AEO „bezpieczeństwo i ochrona” oraz świadectwa AEO „uproszczenia celne, bezpieczeństwo i ochrona”)

(rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92⁽¹⁾ i rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93⁽²⁾, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾ i tytułem IIA rozporządzenia (WE) nr 1875/2006⁽⁴⁾); oraz

- b) japoński program dotyczący upoważnionych przedsiębiorców (Prawo celne).

II**Zgodność**

1. Organy celne utrzymują spójność między programami i zapewniają zgodność norm mających zastosowanie do każdego programu pod następującymi względami:

- a) procedury ubiegania się o status AEO;
- b) oceny wniosków; oraz
- c) przyznawania i monitorowania statusu AEO.

2. Organy celne zapewniają funkcjonowanie programów w ramach struktury SAFE.

III**Korzyści**

1. Każdy z organów celnych przyznaje porównywalne korzyści przedsiębiorcom korzystającym ze statusu AEO zgodnie z programem organu celnego drugiej strony.

Obejmują one w szczególności:

- a) uwzględnienie statusu AEO upoważnionego przedsiębiorcy przez organ celny drugiej strony jako zalety w ramach jego oceny ryzyka w celu ograniczenia inspekcji lub kontroli i w ramach innych środków związanych z bezpieczeństwem; oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 117 z 4.5.2005, s. 13.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 360 z 19.12.2006, s. 64.

- b) próbę stworzenia wspólnego mechanizmu ciągłości działania, aby reagować na zakłócenia w obrocie handlowym spowodowane wzrostem poziomu zagrożenia, zamknięciem granic i/lub klęskami żywiołowymi, sytuacjami niebezpiecznymi lub innego rodzaju poważnymi zdarzeniami, co pozwoliłoby organom celnym na usprawnienie i przyspieszenie w możliwym zakresie obsługi priorytetowych ładunków wysyłanych przez AEO (upoważnionych przedsiębiorców).
2. Każdy z organów celnych może również przyznawać inne korzyści w celu ułatwienia wymiany handlowej w następstwie procedury kontrolnej, o której mowa w pkt 2 części V niniejszej decyzji.
3. Każdy z organów celnych ma jednak prawo zawiesić korzyści przyznane podmiotom korzystającym z programu organu celnego drugiej strony na podstawie niniejszej decyzji. W przypadku takiego zawieszenia korzyści przez organ celny jednej ze stron powiadamia on o tym organ celny drugiej strony wraz z uzasadnieniem w celu przeprowadzenia konsultacji.
4. Każdy z organów celnych informuje organ celny drugiej strony o nieprawidłowościach dotyczących upoważnionych przedsiębiorców korzystających ze statusu AEO w ramach programu organu celnego drugiej strony w celu przeprowadzenia natychmiastowej analizy tego czy przyznane przez organ celny drugiej strony korzyści i status są uzasadnione.
- b) adres danego przedsiębiorcy;
- c) status danego przedsiębiorcy;
- d) data zatwierdzenia lub pozwolenia;
- e) zawieszenia i cofnięcia;
- f) indywidualny numer pozwolenia (np. numery EORI lub AEO); oraz
- g) inne informacje, które mogą wspólnie określić organy celne.
5. Organy celne zapewniają ochronę danych zgodnie z Umową o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych, w szczególności jej art. 16.
6. Wymieniane dane są wykorzystywane wyłącznie do celów stosowania niniejszej decyzji.

V

Konsultacje i przegląd

1. Wszystkie kwestie związane ze stosowaniem niniejszej decyzji regulowane są w drodze konsultacji między organami celnymi w ramach Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej.
2. Wspólny Komitet Współpracy Celnej przeprowadza okresowe przeglądy stosowania niniejszej decyzji. Przeglądy te mogą obejmować w szczególności:
- a) wspólne weryfikacje mające na celu identyfikację silnych i słabych stron stosowania wzajemnego uznawania;
- b) wymianę poglądów na temat informacji, jakie mają być przedmiotem wymiany, i korzyści, również przyszłych korzyści, jakie mają być przyznawane przedsiębiorcom zgodnie z ust. 2 części III niniejszej decyzji;
- c) wymianę poglądów na temat przepisów dotyczących bezpieczeństwa, takich jak protokoły, jakie mają być stosowane w trakcie poważnych zdarzeń naruszających bezpieczeństwo lub po takich zdarzeniach (wznowienie działalności), lub gdy okoliczności uzasadniają zawieszenie wzajemnego uznawania;
- d) przeglądy warunków zawieszenia korzyści, o których mowa w ust. 3 części III niniejszej decyzji; oraz
- e) całościowe przeglądy niniejszej decyzji.
3. Niniejsza decyzja może być zmieniona decyzją Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej.

VI

Postanowienia ogólne

IV

Wymiana informacji i komunikacja

1. Organy celne usprawniają komunikację w celu skutecznego wdrożenia niniejszej decyzji. Wymieniają one informacje i wspierają komunikację na temat swoich programów, w szczególności poprzez:
- a) dostarczanie aktualnych informacji na temat funkcjonowania i rozwoju swoich programów bez zbędnej zwłoki;
- b) wymianę informacji dotyczących bezpieczeństwa łańcucha dostaw, we wzajemnym interesie; oraz
- c) zapewnienie skutecznej komunikacji między służbami Dyrekcji Generalnej ds. Podatków i Unii Celnej a Biurem Wywiadu Międzynarodowego Administracji Celnej Japonii w celu poprawy praktyk zarządzania ryzykiem w zakresie bezpieczeństwa łańcucha dostaw w odniesieniu do podmiotów objętych programem.
2. Informacje wymieniane są w formie elektronicznej zgodnie z Umową o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych.
3. Informacje i związane z nimi dane, w szczególności dotyczące podmiotów objętych programem, wymieniane są w sposób systematyczny w formie elektronicznej.
4. Wymianie podlegają następujące informacje dotyczące upoważnionych przedsiębiorców objętych programami AEO:
- a) imię i nazwisko/nazwa przedsiębiorcy posiadającego status AEO;

1. Niniejsza decyzja wdraża istniejące postanowienia Umowy o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych i nie jest nową umową międzynarodową.

2. Wszelkie działania organów celnych wynikające z niniejszej decyzji prowadzone są zgodnie z odpowiednimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi Unii i Japonii oraz obowiązującymi umowami międzynarodowymi, których stronami są Unia i Japonia.
3. Treść niniejszej decyzji pozostaje bez uszczerbku dla wzajemnej pomocy, jaką mogą sobie udzielać organy celne.

VII

Rozpoczęcie, zawieszenie i zakończenie

1. Współpraca w ramach niniejszej decyzji rozpoczyna się w dniu 24 czerwca 2010 r.
2. Każdy z organów celnych może w każdej chwili zawiesić współpracę w ramach niniejszej decyzji z zachowaniem co

najmniej trzydziestodniowego (30 dni) terminu powiadomienia.

3. Współpraca w ramach niniejszej umowy może zostać zakończona decyzją Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 czerwca 2010 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej UE-Japonia

Walter DEFFAA
Dyrektor Generalny
Podatki i Unia Celna (TAXUD)
Komisja Europejska

Toshiyuki OHTO
Dyrektor Generalny
Urząd ds. Cel i Taryf
Ministerstwo Finansów, Japonia

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY Utworzone na mocy umów międzynarodowych

2010/636/UE:

- ★ Decyzja Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia UE-Chorwacja nr 1/2010 z dnia 25 maja 2010 r. w sprawie udziału Chorwacji w pracach Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej w charakterze obserwatora oraz warunków tego udziału 68

2010/637/UE:

- ★ Decyzja nr 1/2010 Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej z dnia 24 czerwca 2010 r. na podstawie art. 21 Umowy między Wspólnotą Europejską a Rządem Japonii w sprawie współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych w sprawie wzajemnego uznawania programów upoważnionego przedsiębiorcy w Unii Europejskiej i w Japonii 71

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

